

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XIX • 100 ДИН.

WALT DISNEY'S

БРОЈ
913
15. IV 1992.

МИКИЉЕВ ЗАБАВНИК

ЕХ, ПАРИЦЕ
МОЈЕ ЛЕПЕ! ЗАР
ДА ВАС ИЗГУБИМ
ЗБОГ БЕЗНА-
ЧАЈНОГ
ДУГА?!

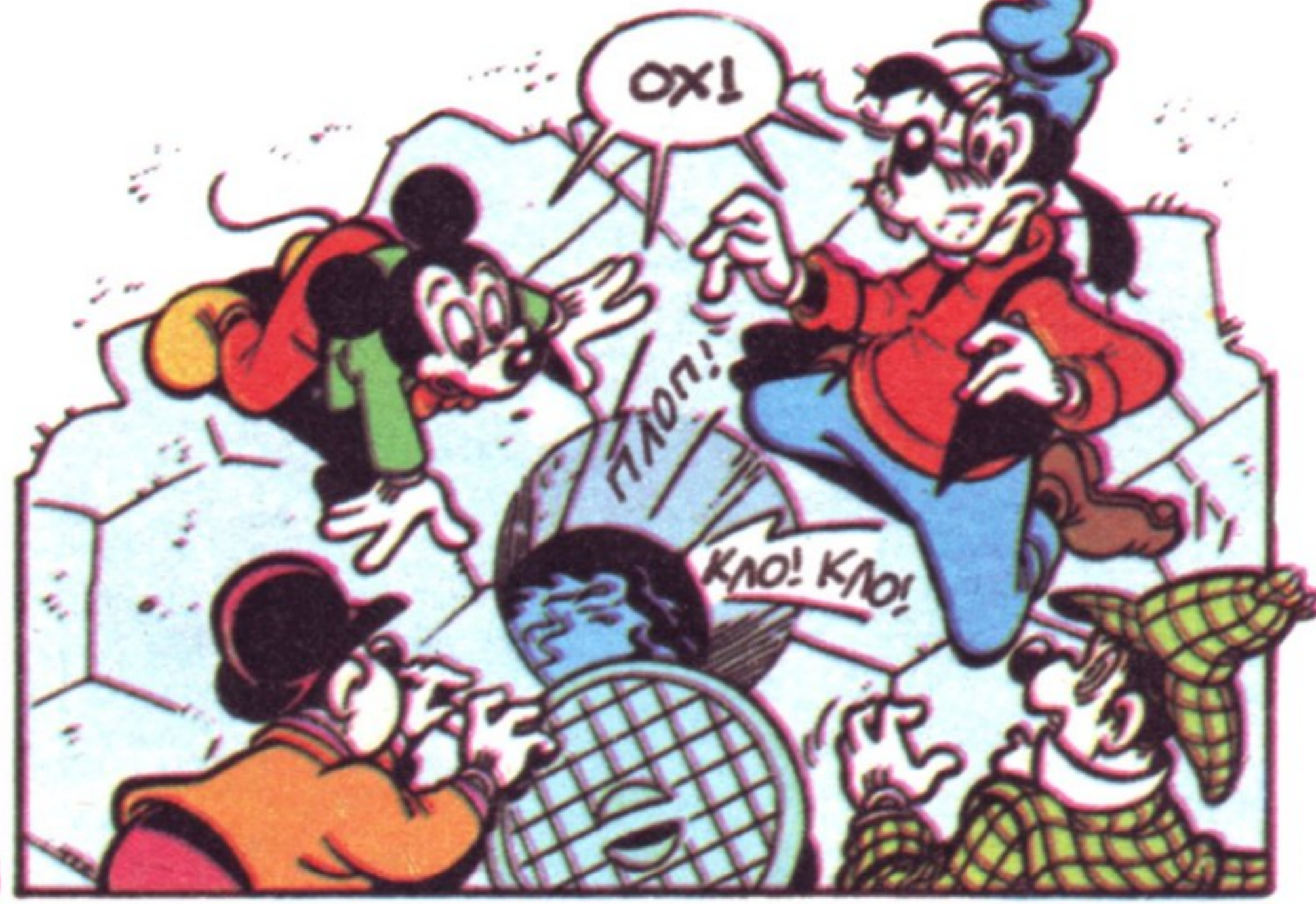
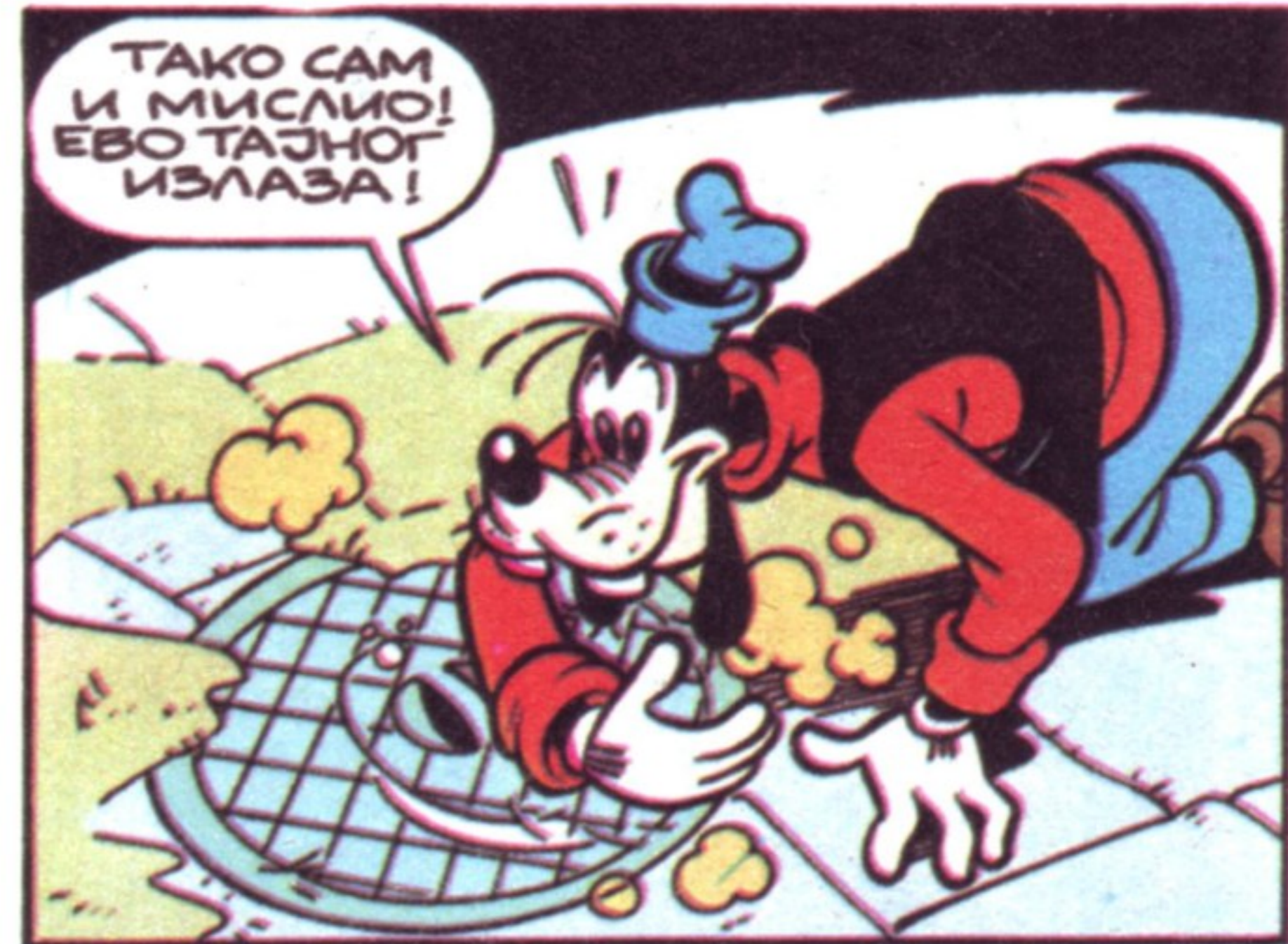
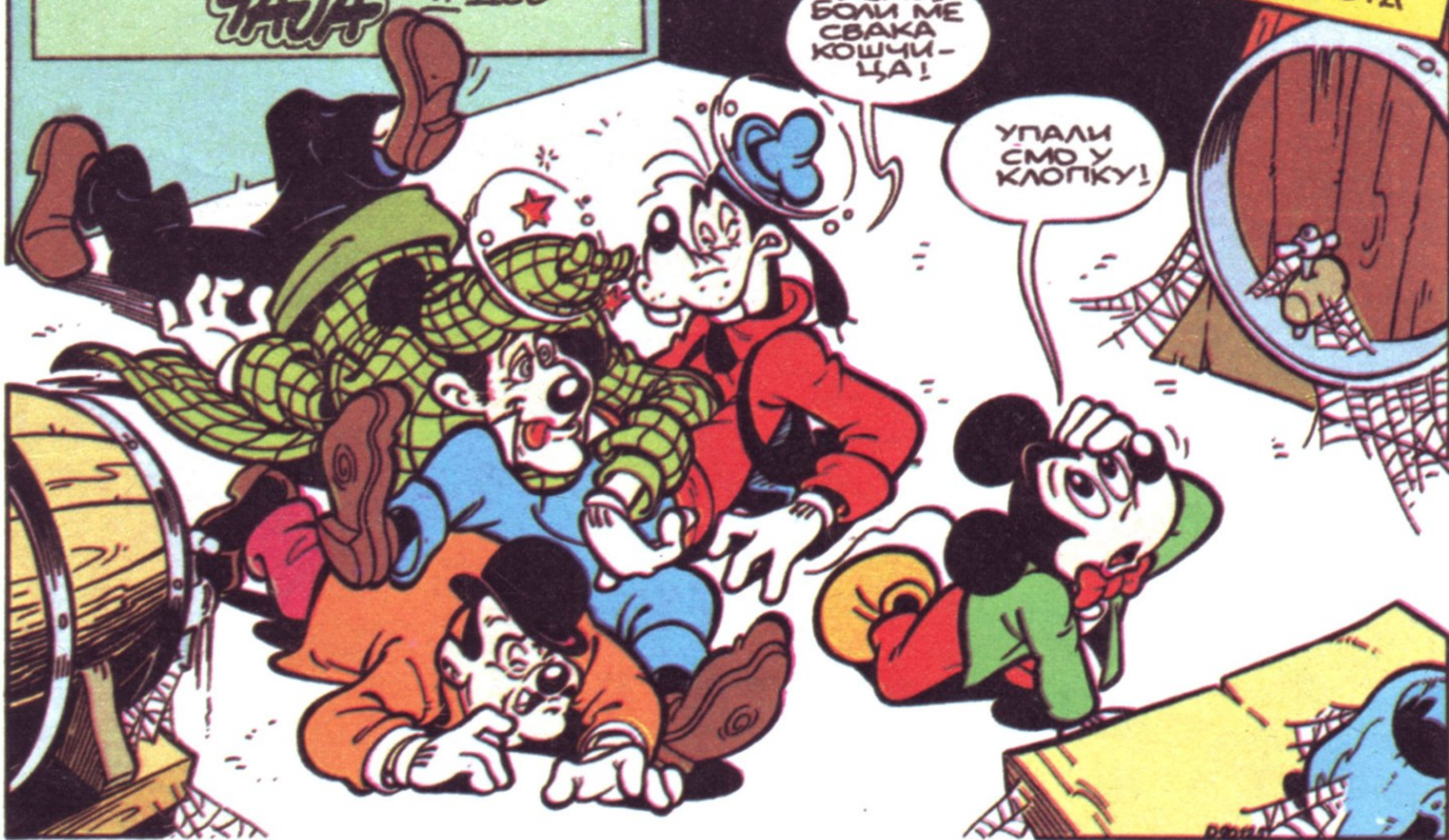

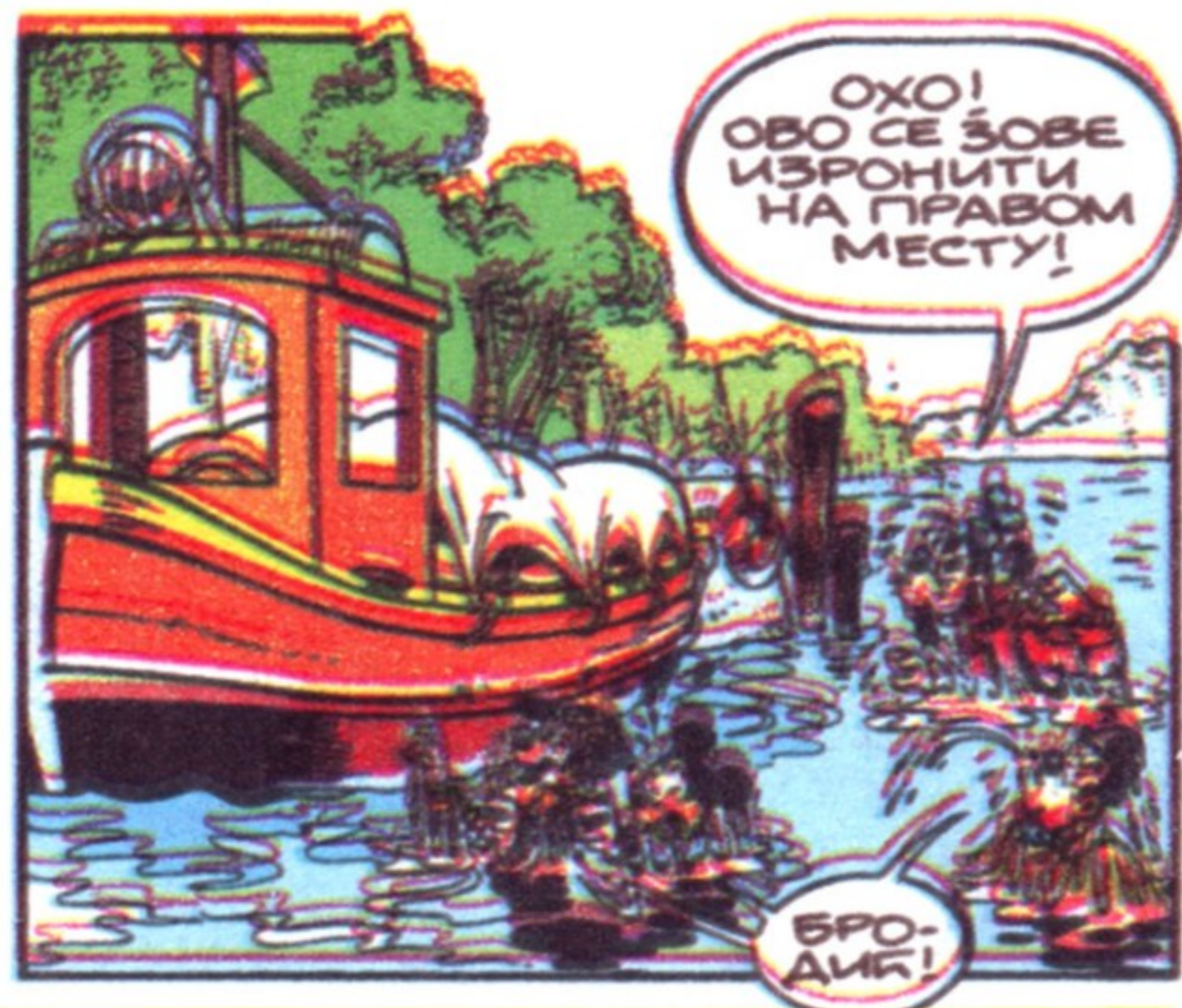
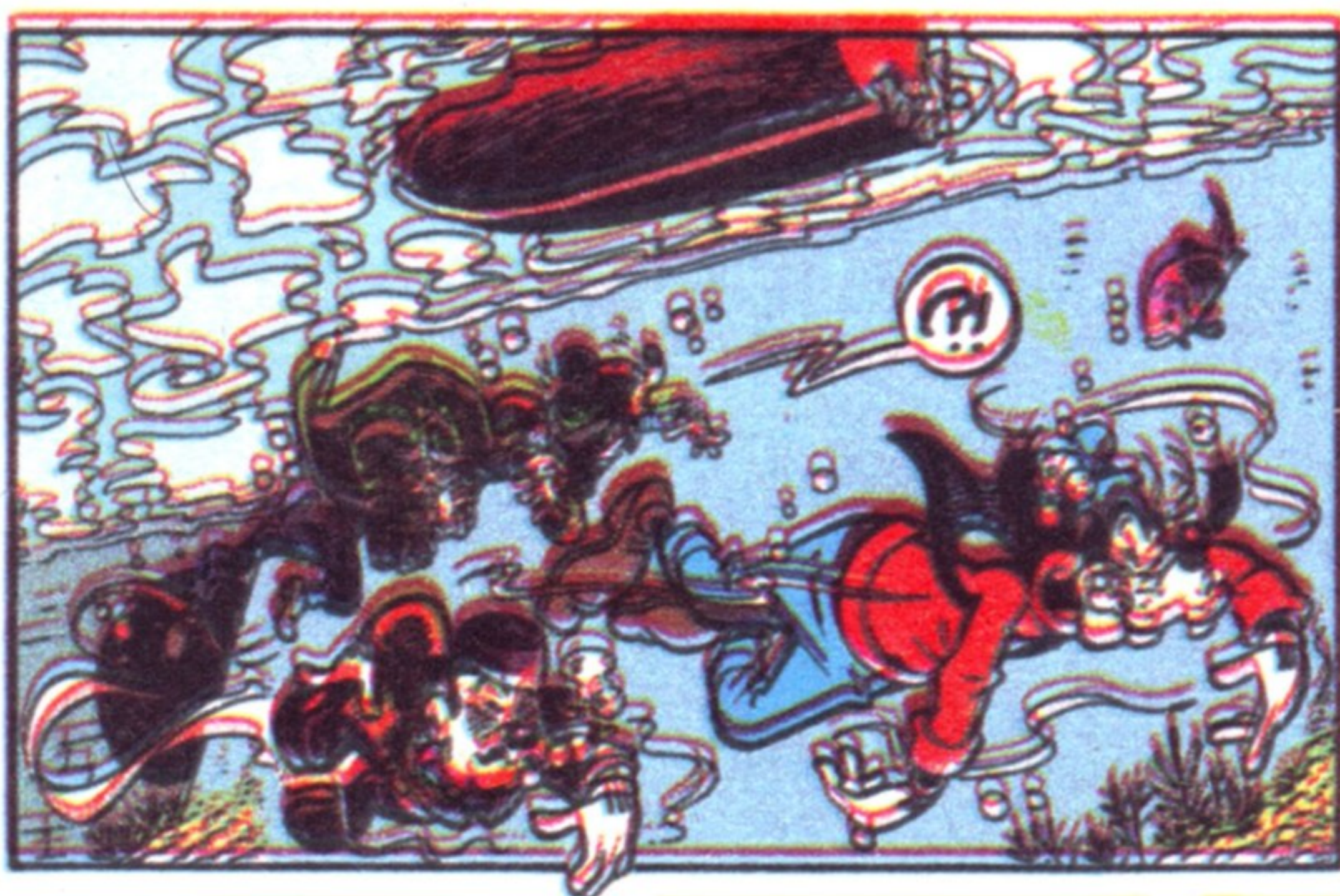
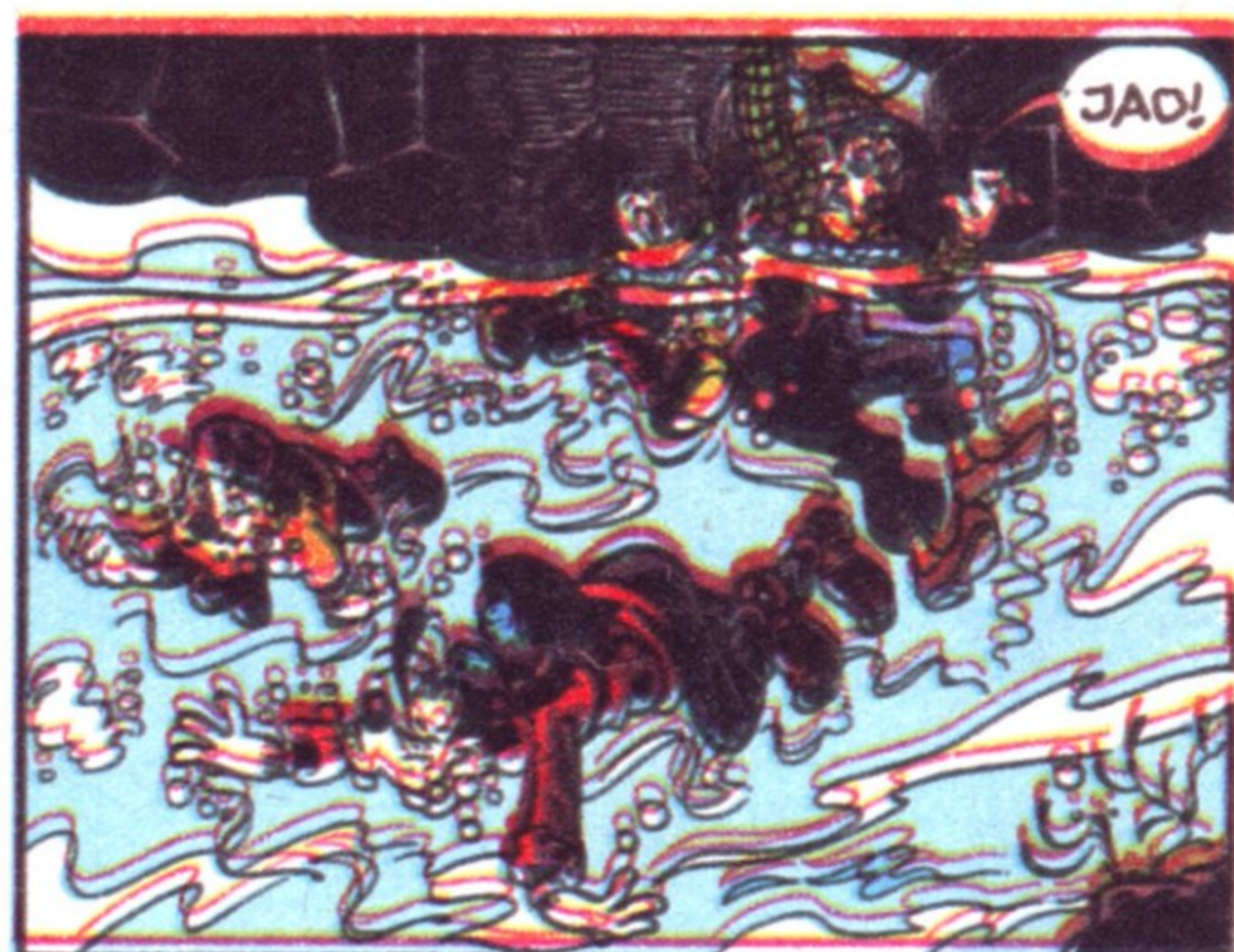

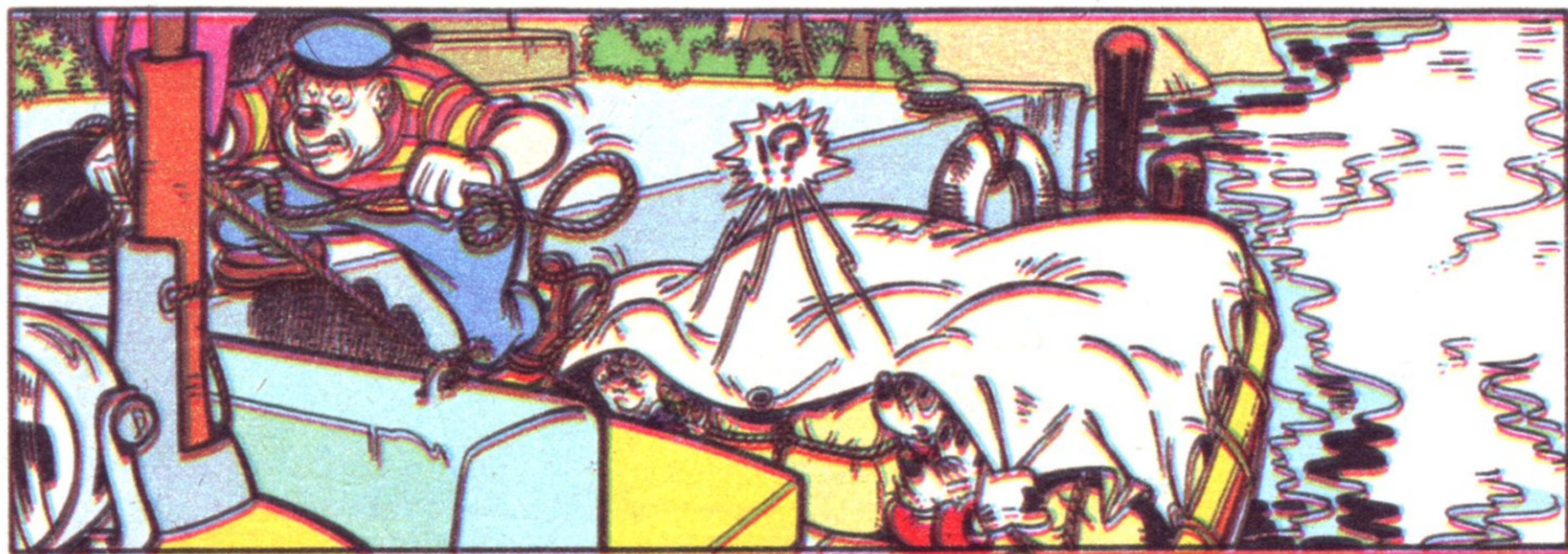
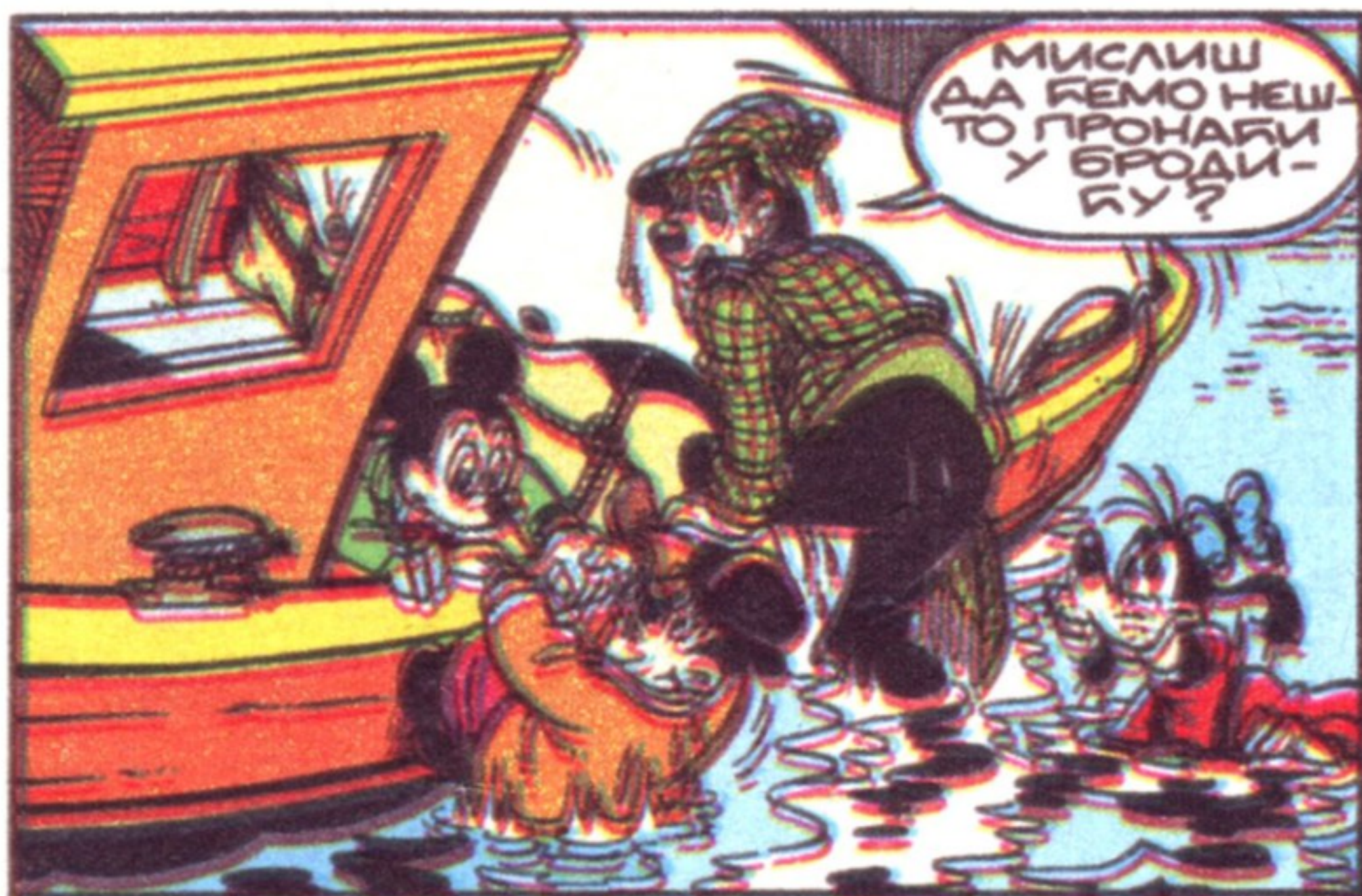
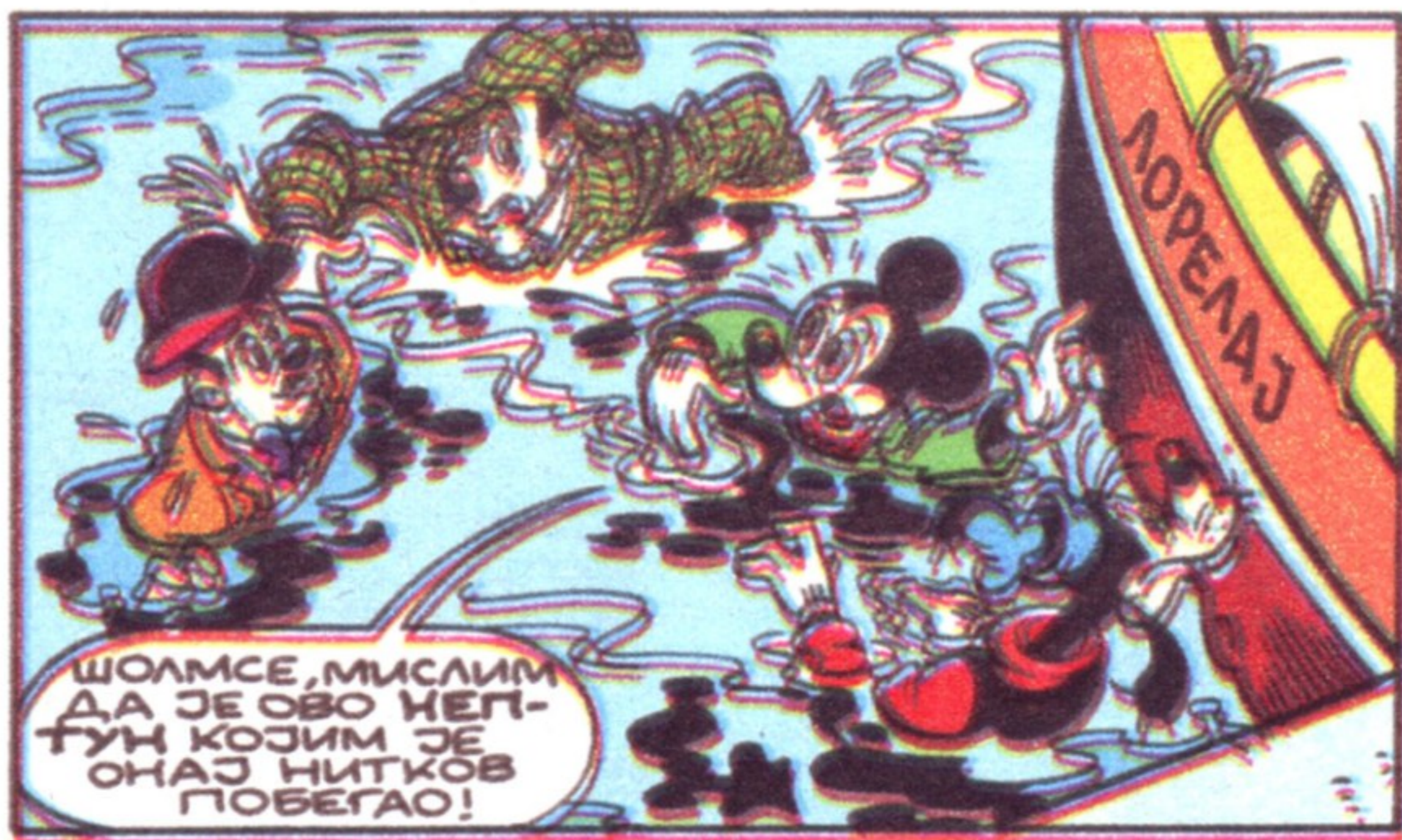
Walt Disney's МИКИ

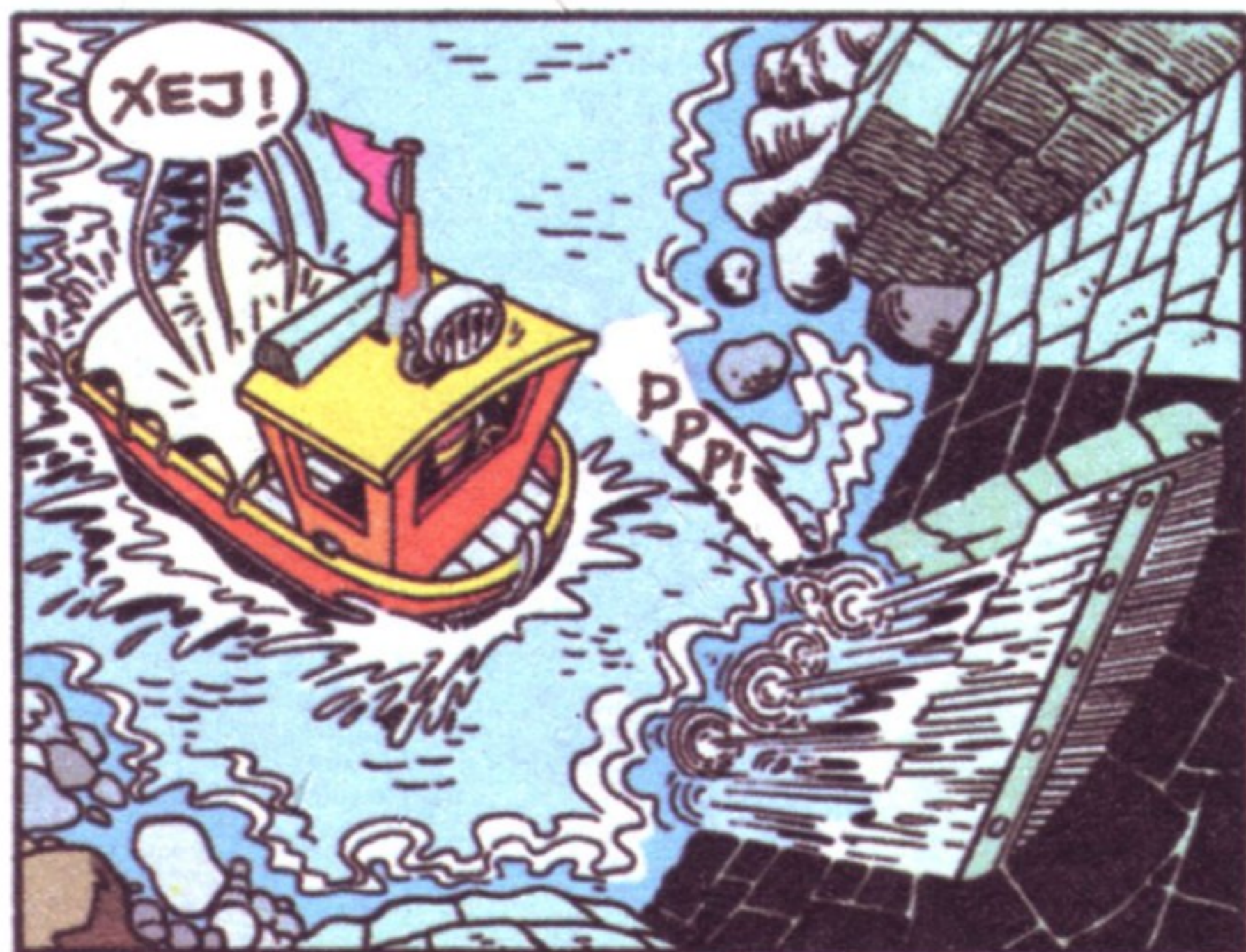
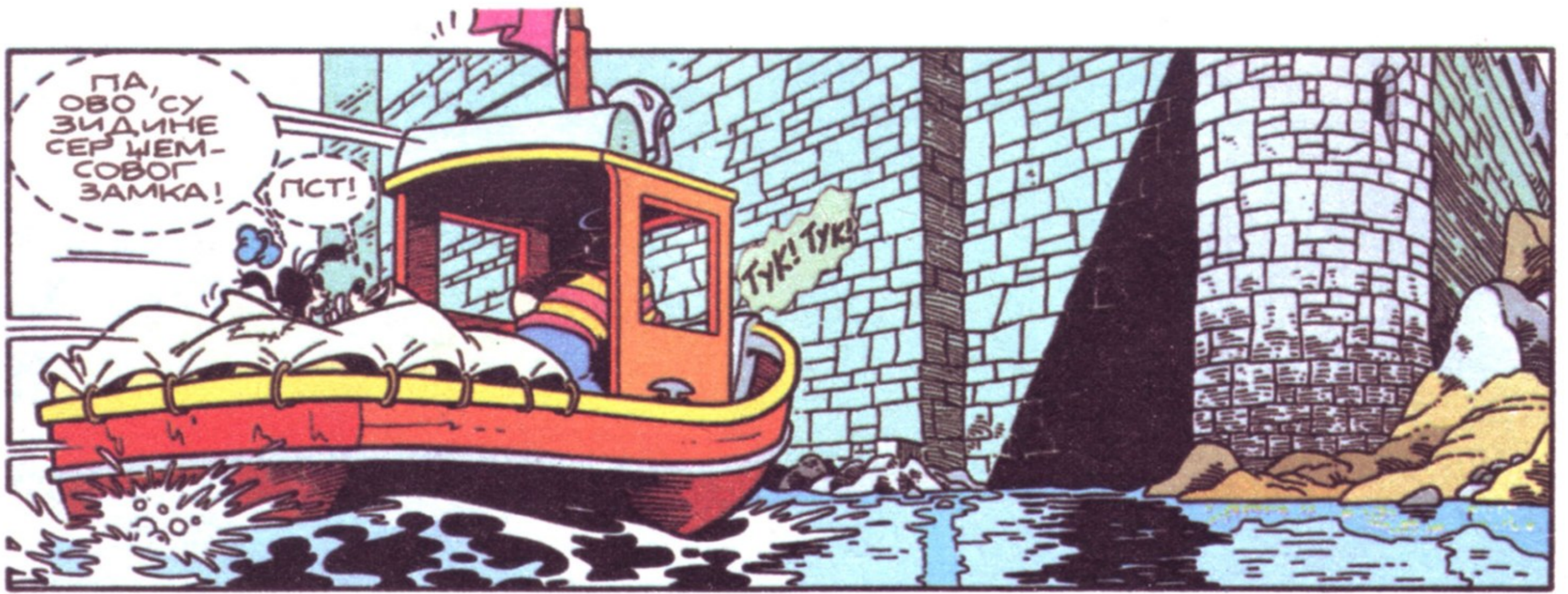
ДО ПОПОДНЕВНОГ ЧАЈА II ДЕО

ЗА ВРЕМЕ БОРАВКА У ЕНГЛЕСКОЈ,
МИКИ И ШИЉА СУ ПОСЕТИЛИ СЕР
ЏЕМСА, ВЛАСНИКА ЈЕДИНСТВЕНОГ
ДИЈАМАНТА. НЕПОЗНАТИ ЛОПОВ ГД
ЈЕ УКРАО...

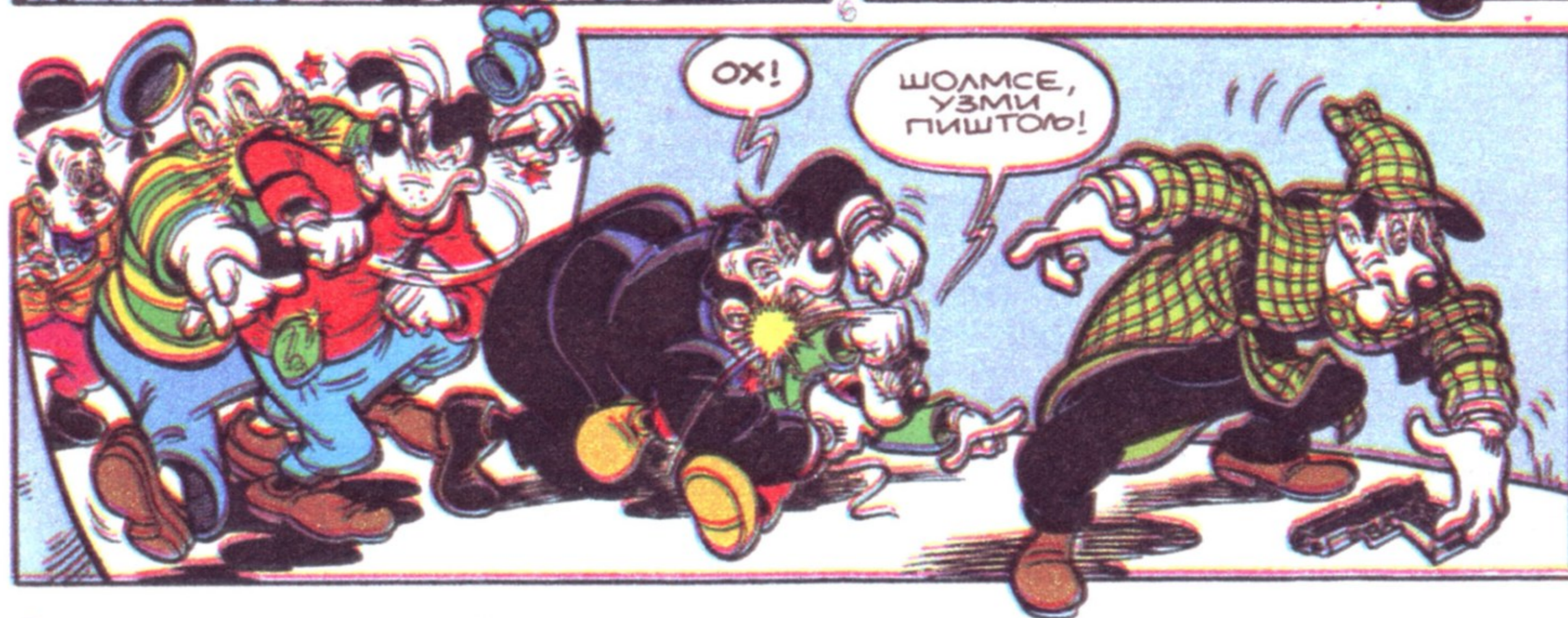
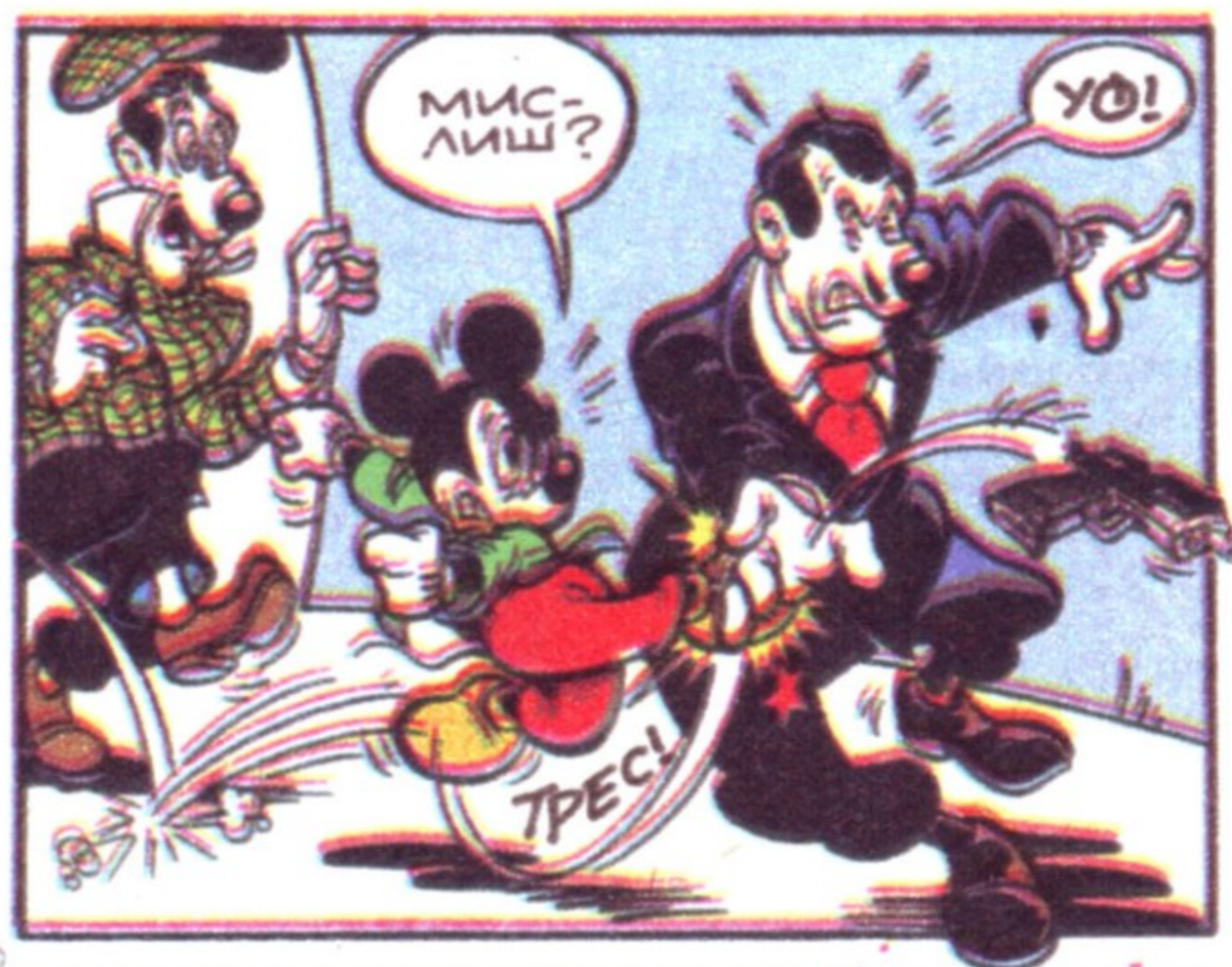
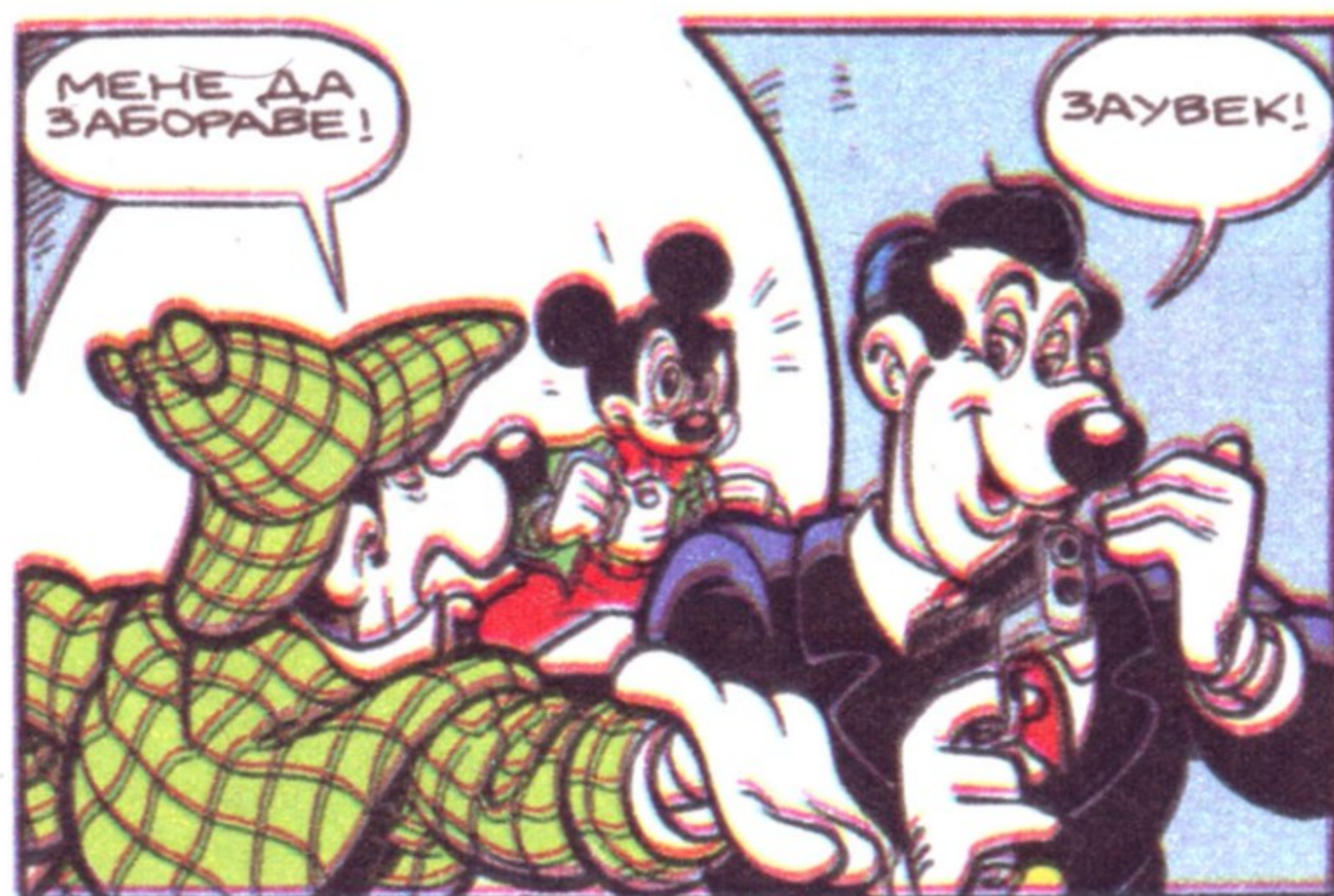
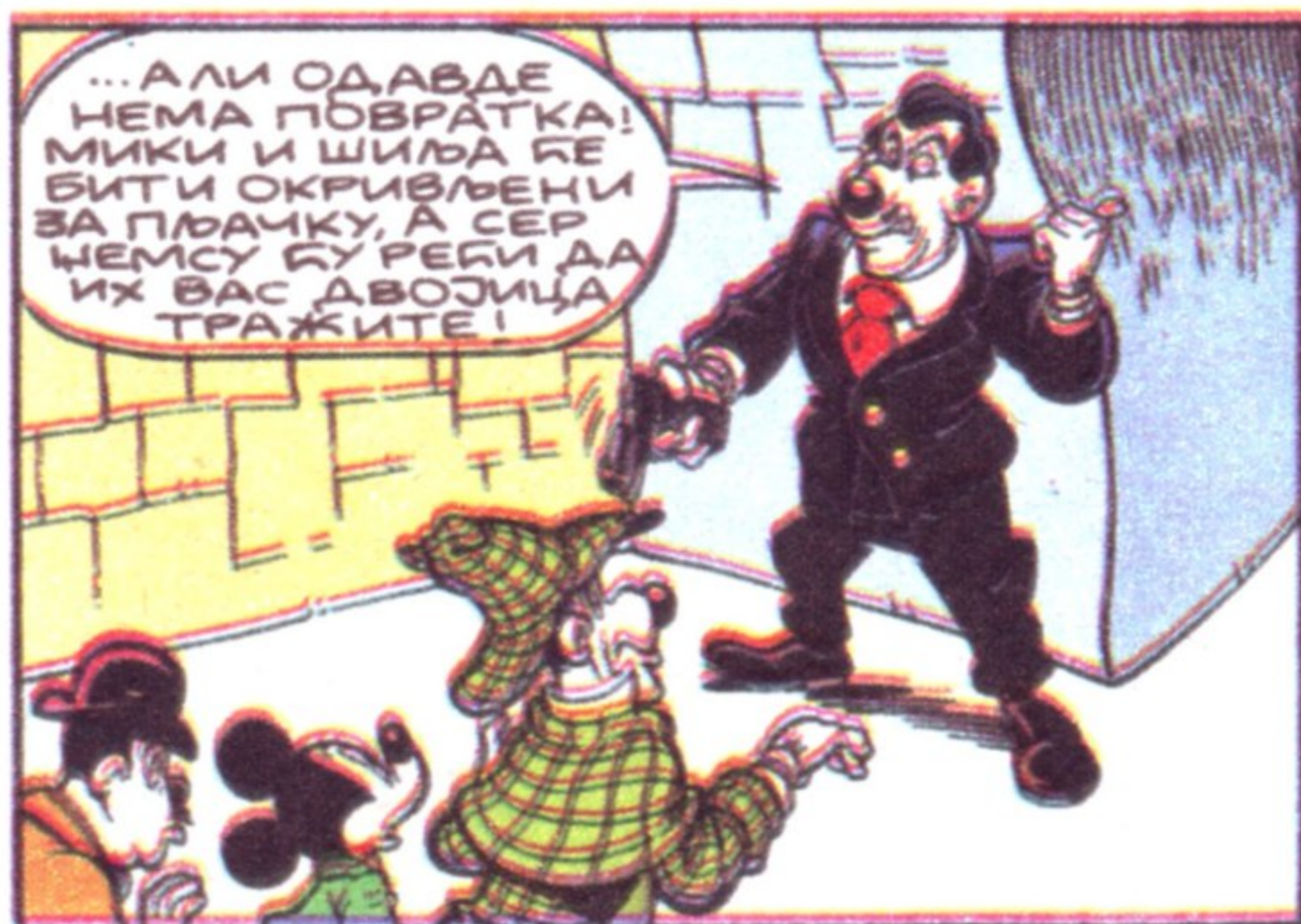

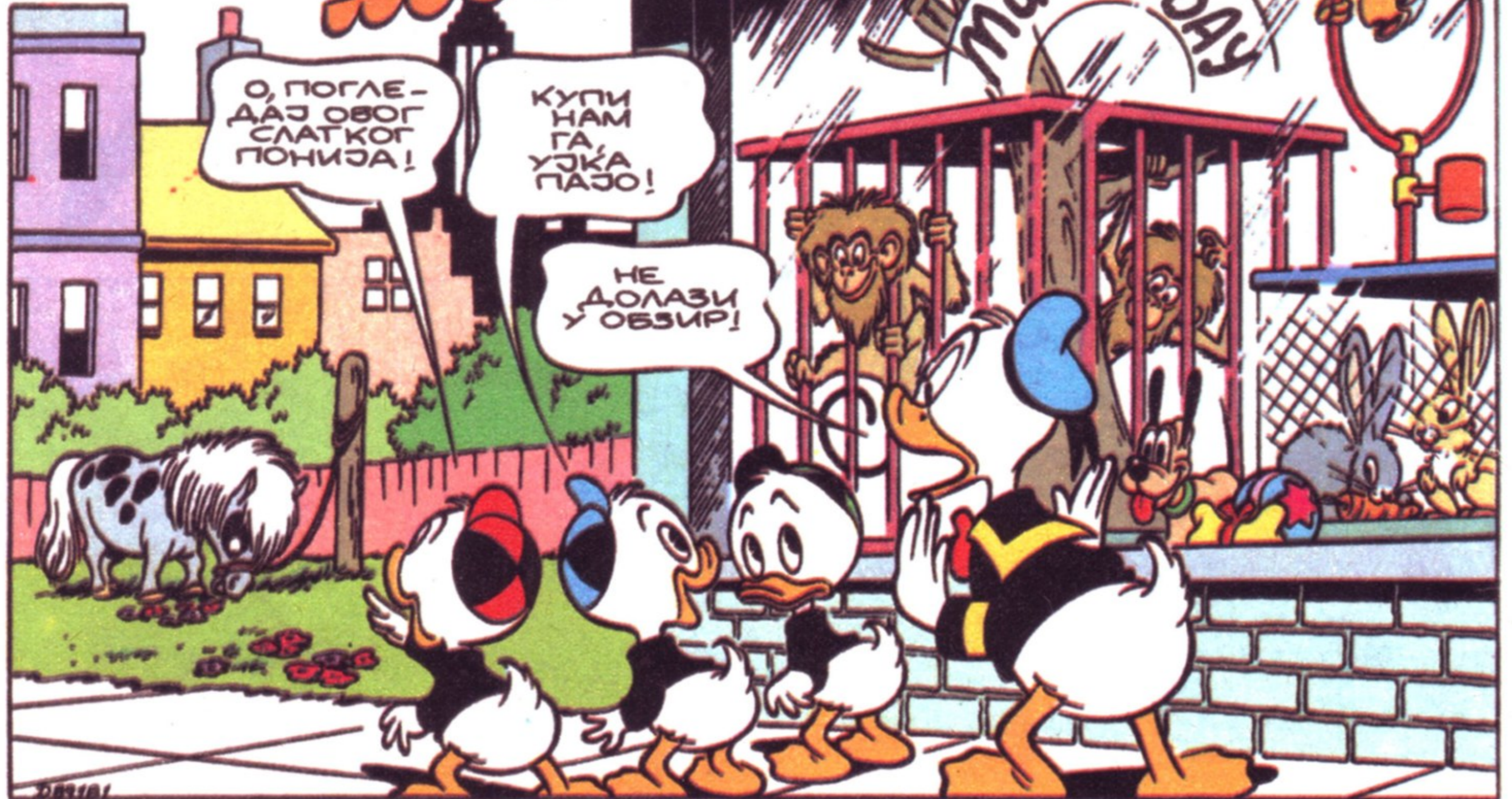

КРАЈ

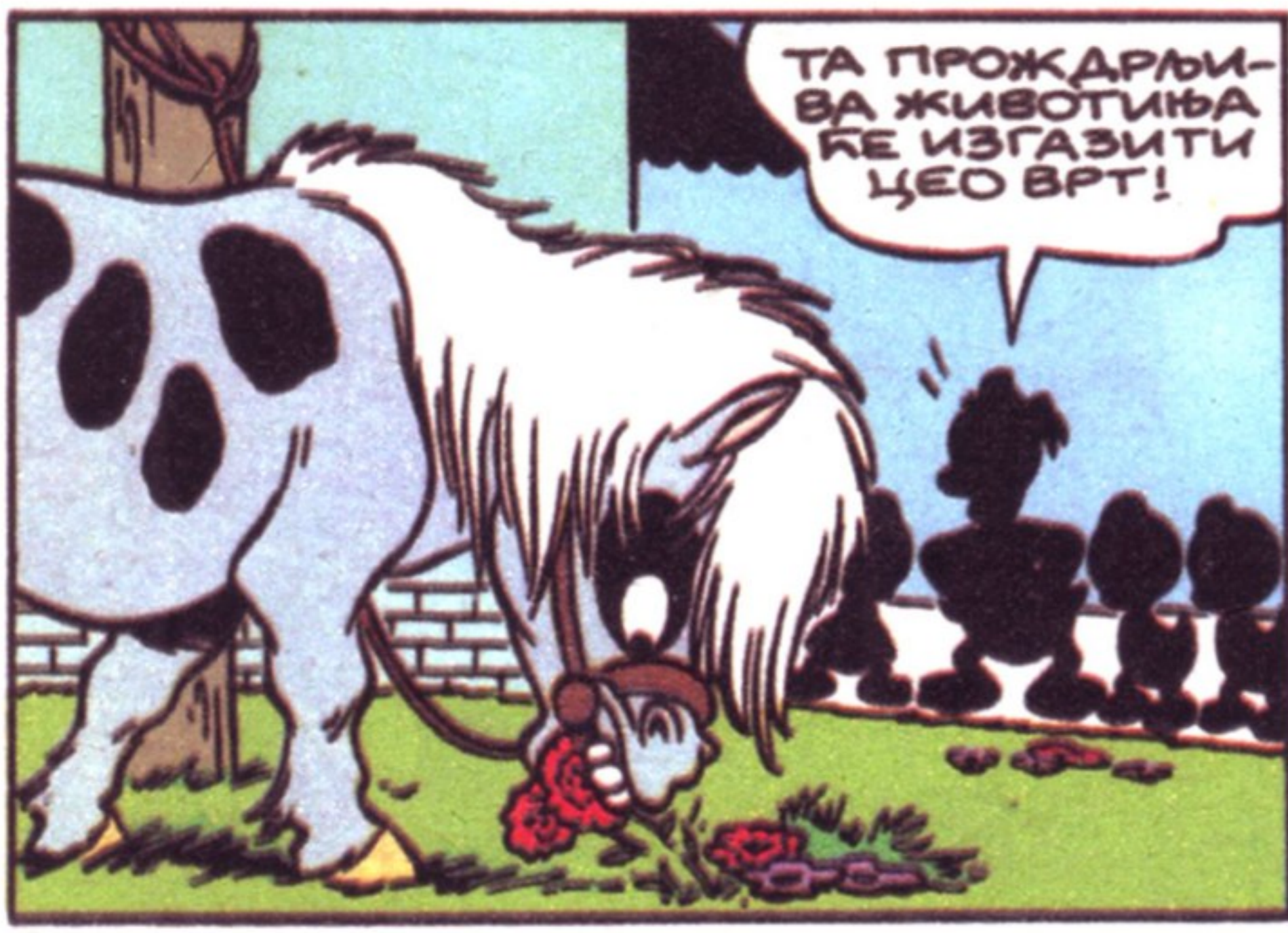
НЕМОГУЋИ КУЋНИ ЛУБИМЦИ

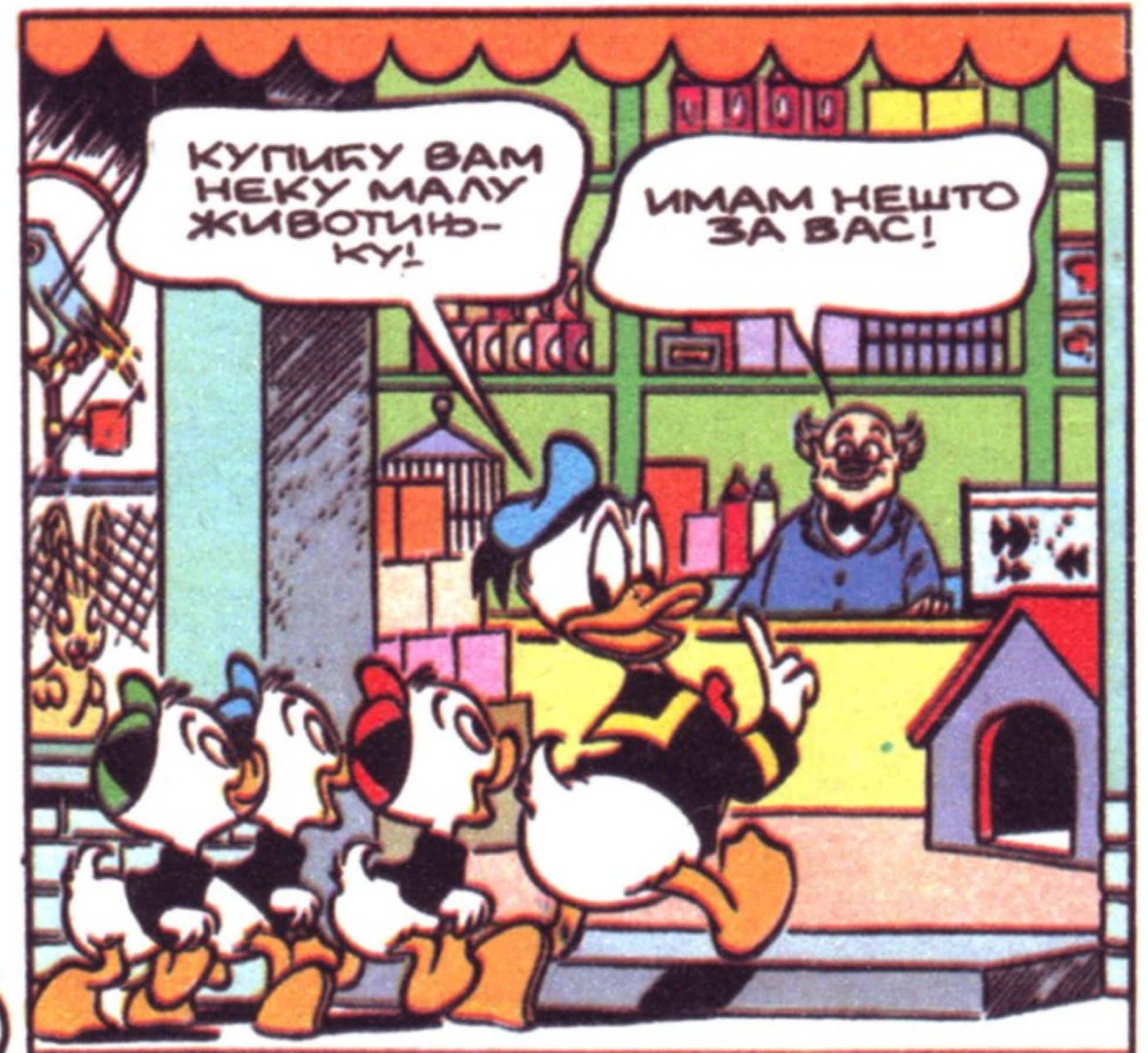
О, ПОГЛЕ-
ДАЈ ОВОГ
СЛАТКОГ
ПОНИЈА!

КУПИ
НАМ
ГА,
УЈКА
ПАЈО!

НЕ
ДОЛАЗИ
У ОБЗИР!

ТА ПРОЖДРАЊИ-
ВА ЖИВОТИЊА
ЋЕ ИЗГАЗИТИ
ЦЕО ВРТ!

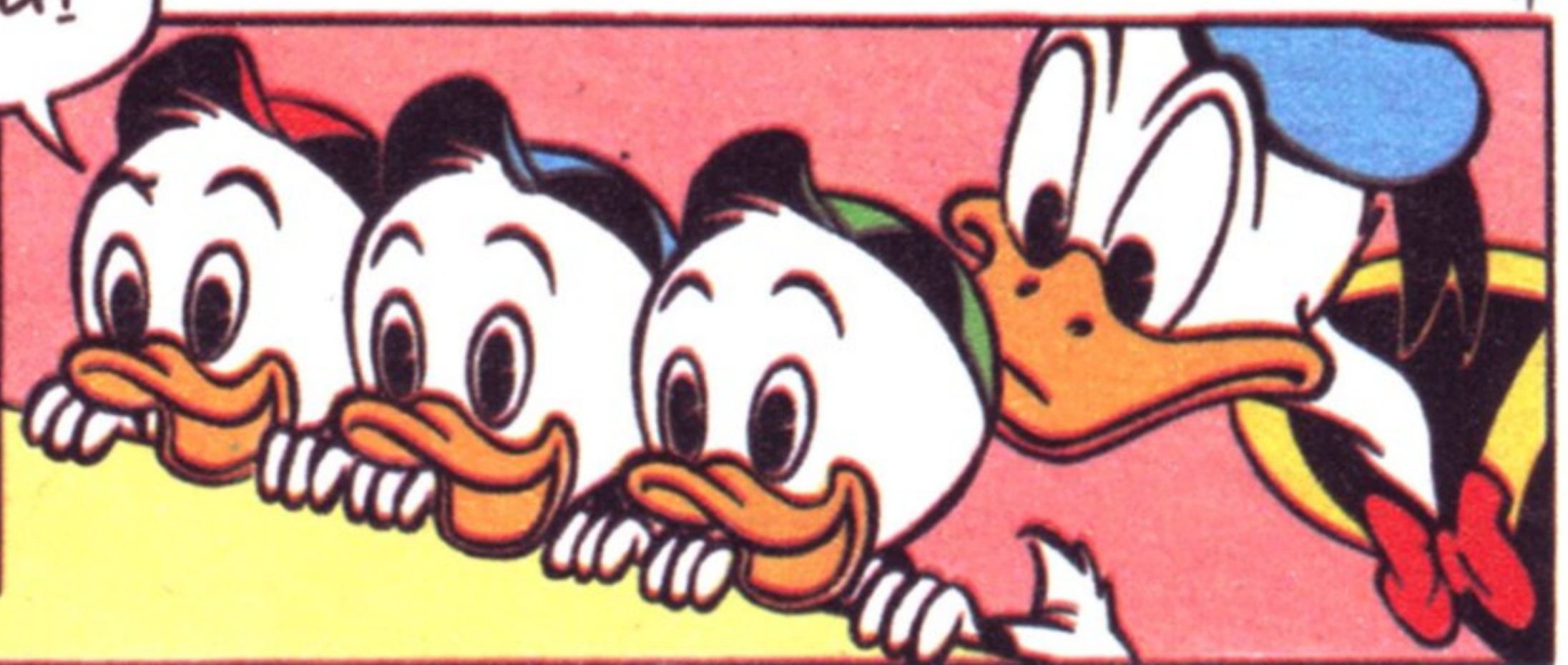
КУПИЋУ ВАМ
НЕКУ МАЛУ
ЖИВОТИЊИ-
КУ!

ИМАМ НЕШТО
ЗА ВАС!

ПОГЛЕДАЈТЕ!

О, КАКО СУ
СЛАТКИ!

КАКВЕ СУ
ТО ЖИВО-
ТИЉЕ?

НИБЕТАНСКИ
ГЛОДАРИ!
ВЕОМА РЕТКА
РАСА!

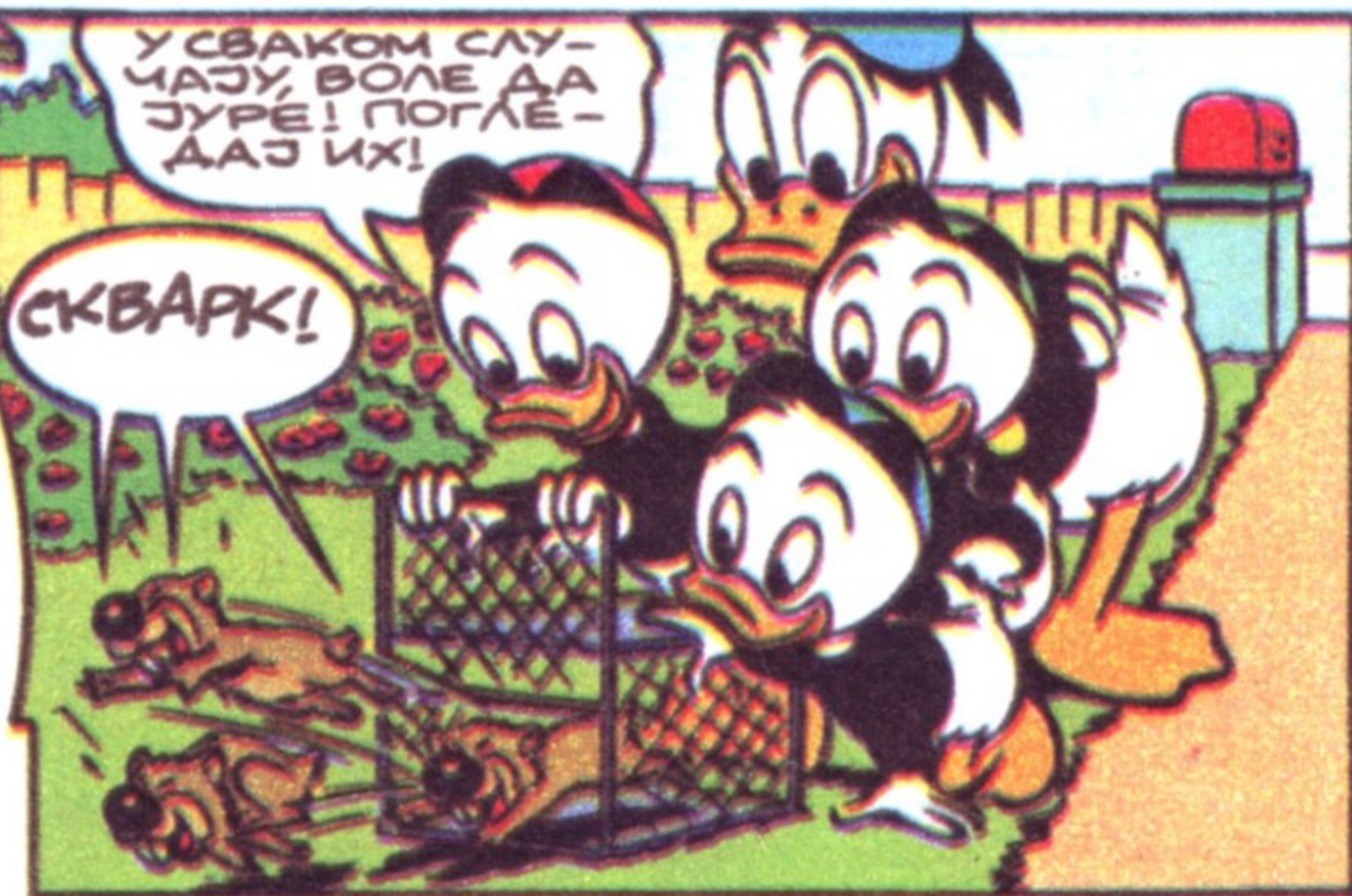

ДОВОЉНО
СУ МАЛИ!
КУПУЈЕМ
СВА ТРИ!

ВОЛЕО БИХ
ДА ЗНАМ
ВИШЕ О
ЊИМА!

ПОГЛЕДАЈЕ-
МО У ЕНЦИ-
КЛОПЕДИЈИ
КАД СТИГ-
НЕМО
КУРАИ!

У СВАКОМ СЛУ-
ЧАЈУ, ВОЛЕ ДА
ЈУРЕ! ПОГЛЕ-
ДАЈ ИХ!

СКВАРК!

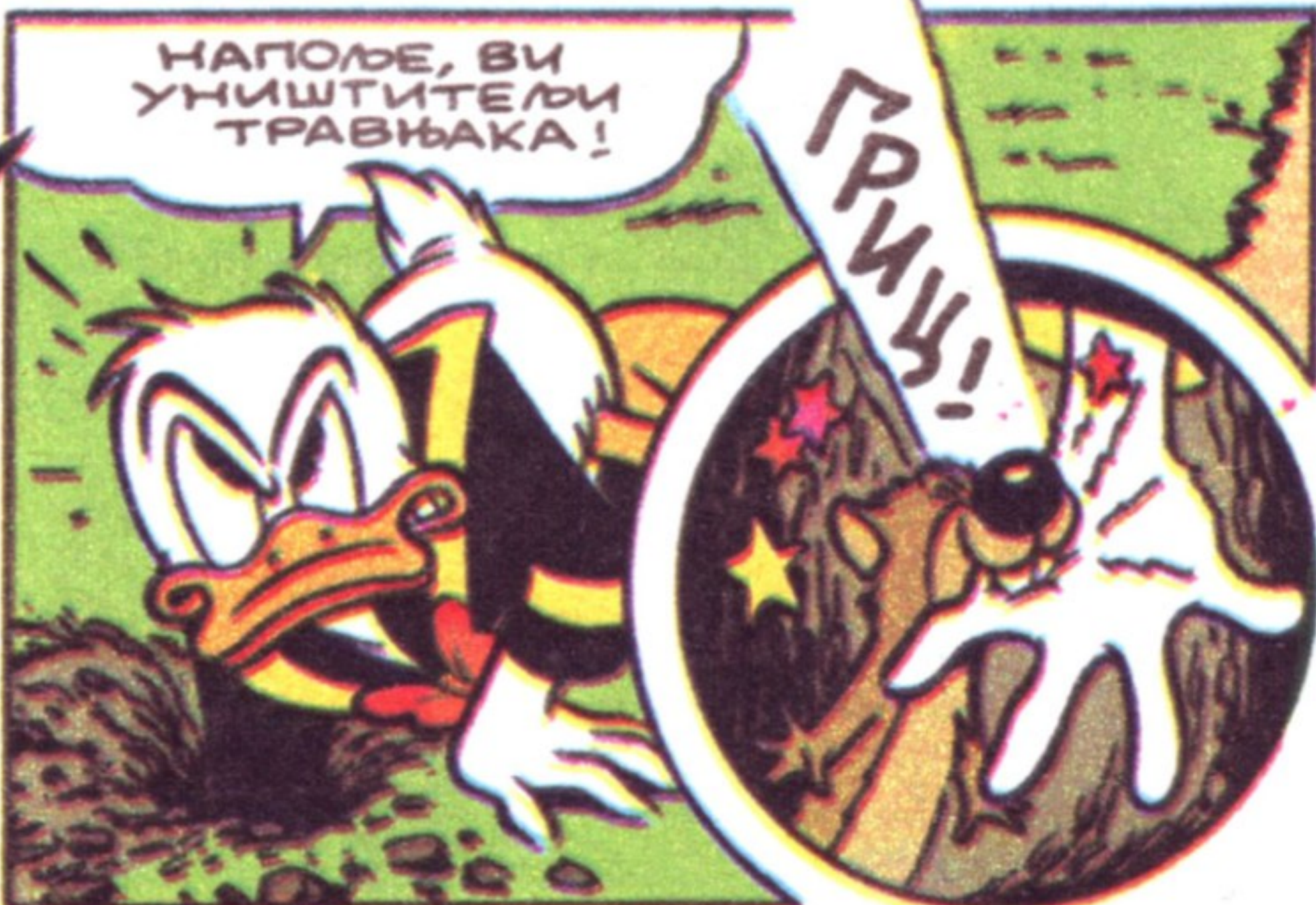
И ТО ДА ЈУРЕ
НАДОЛЕ!

ШТА?!

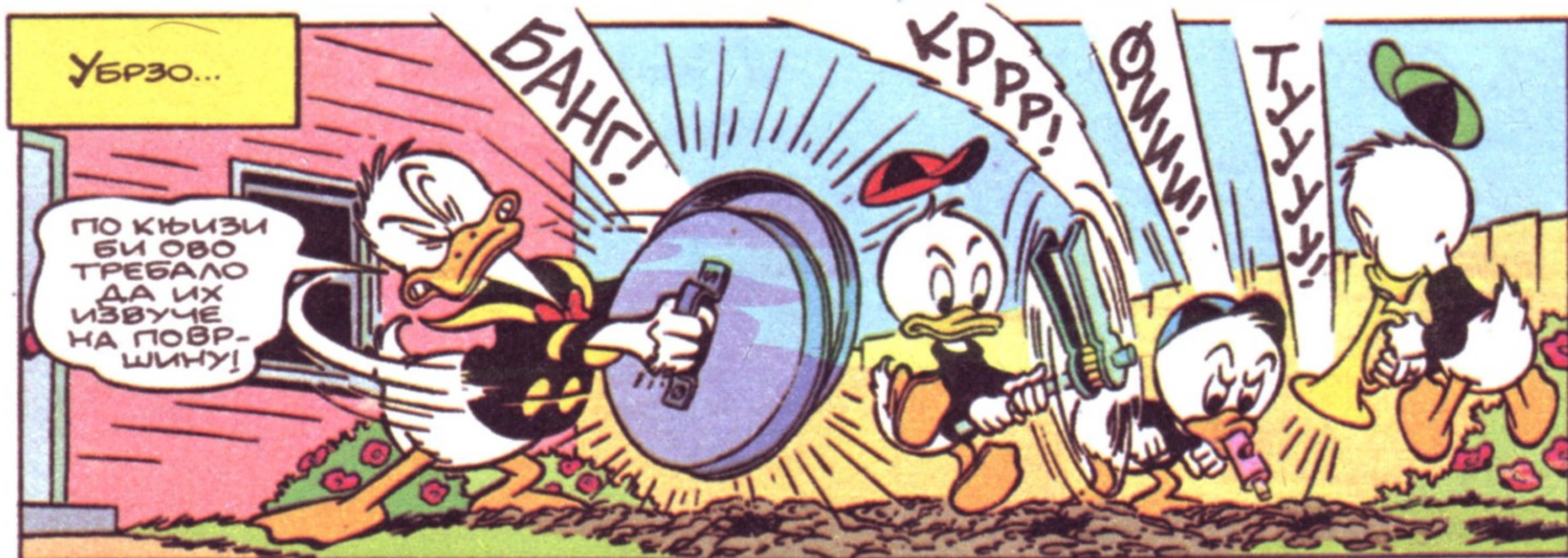
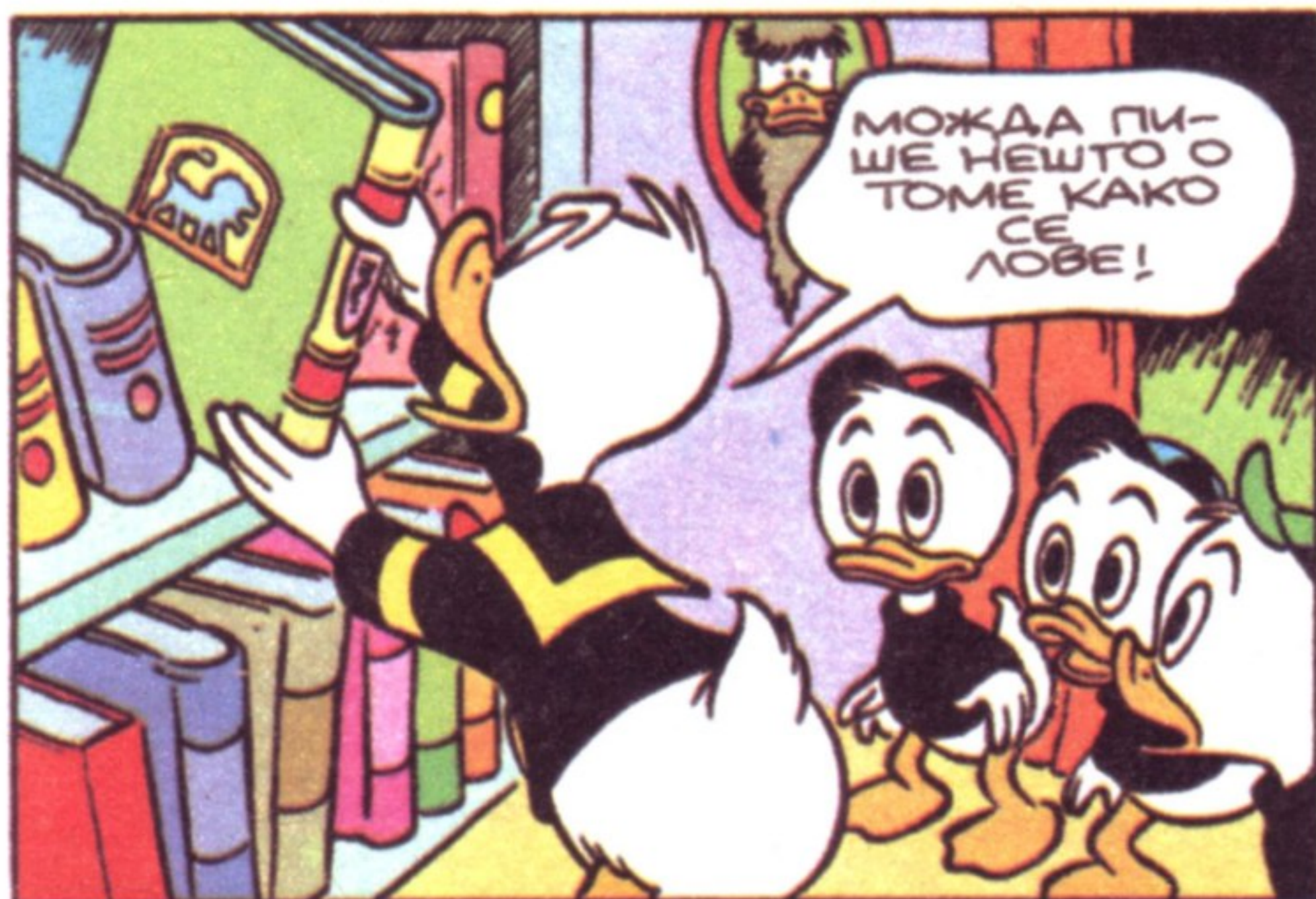
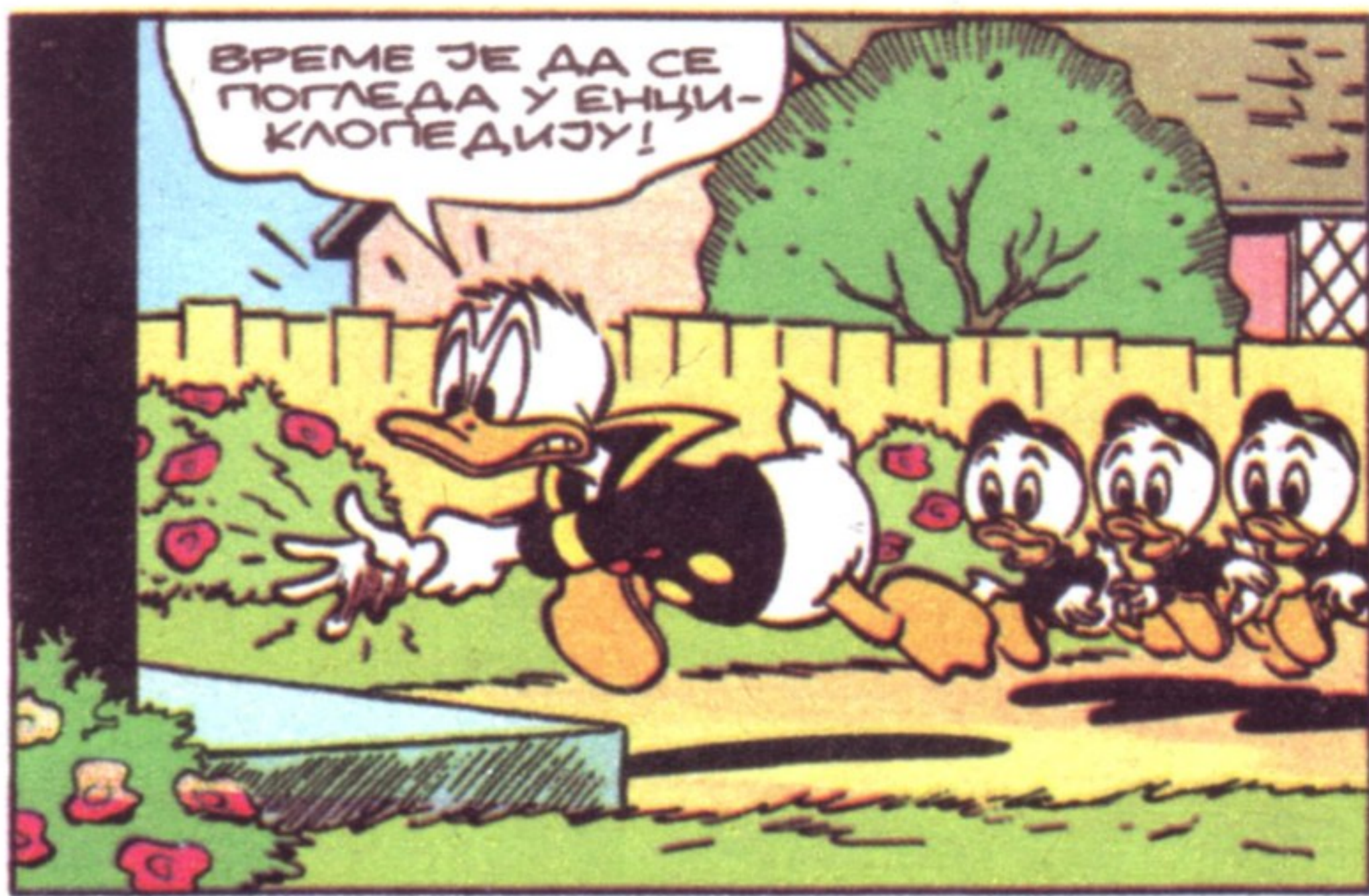
О, НЕ! ОНИ
КОПАЈУ
ТУНЕЛЕ!

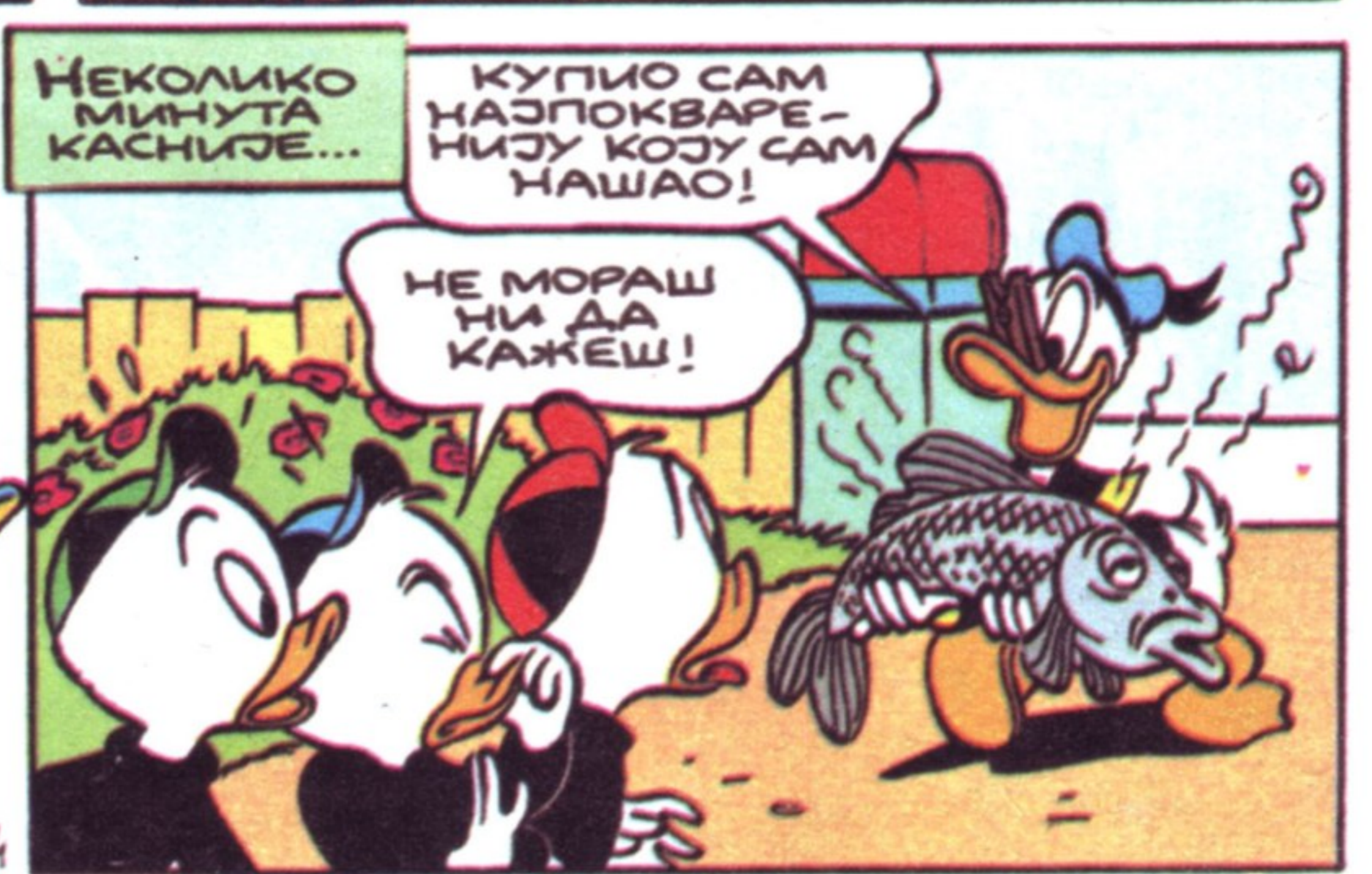
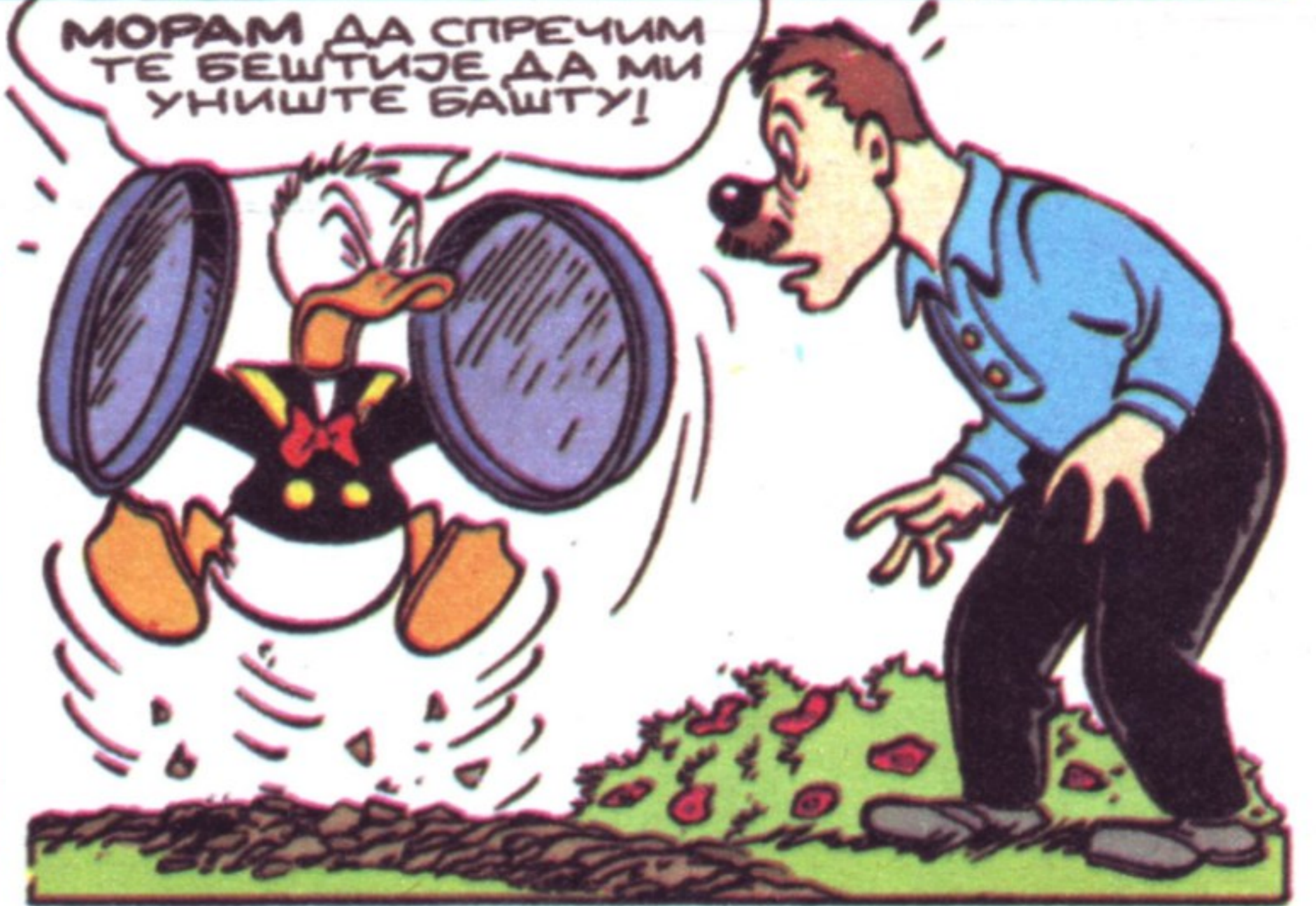
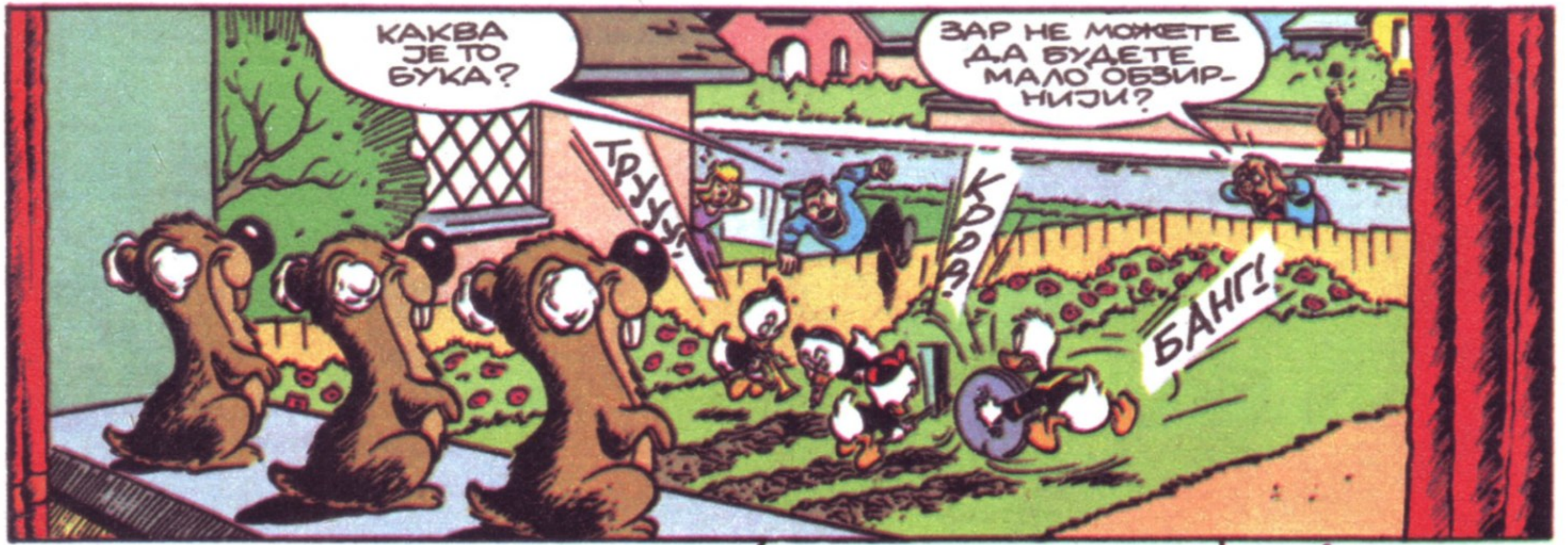
АУУУ!

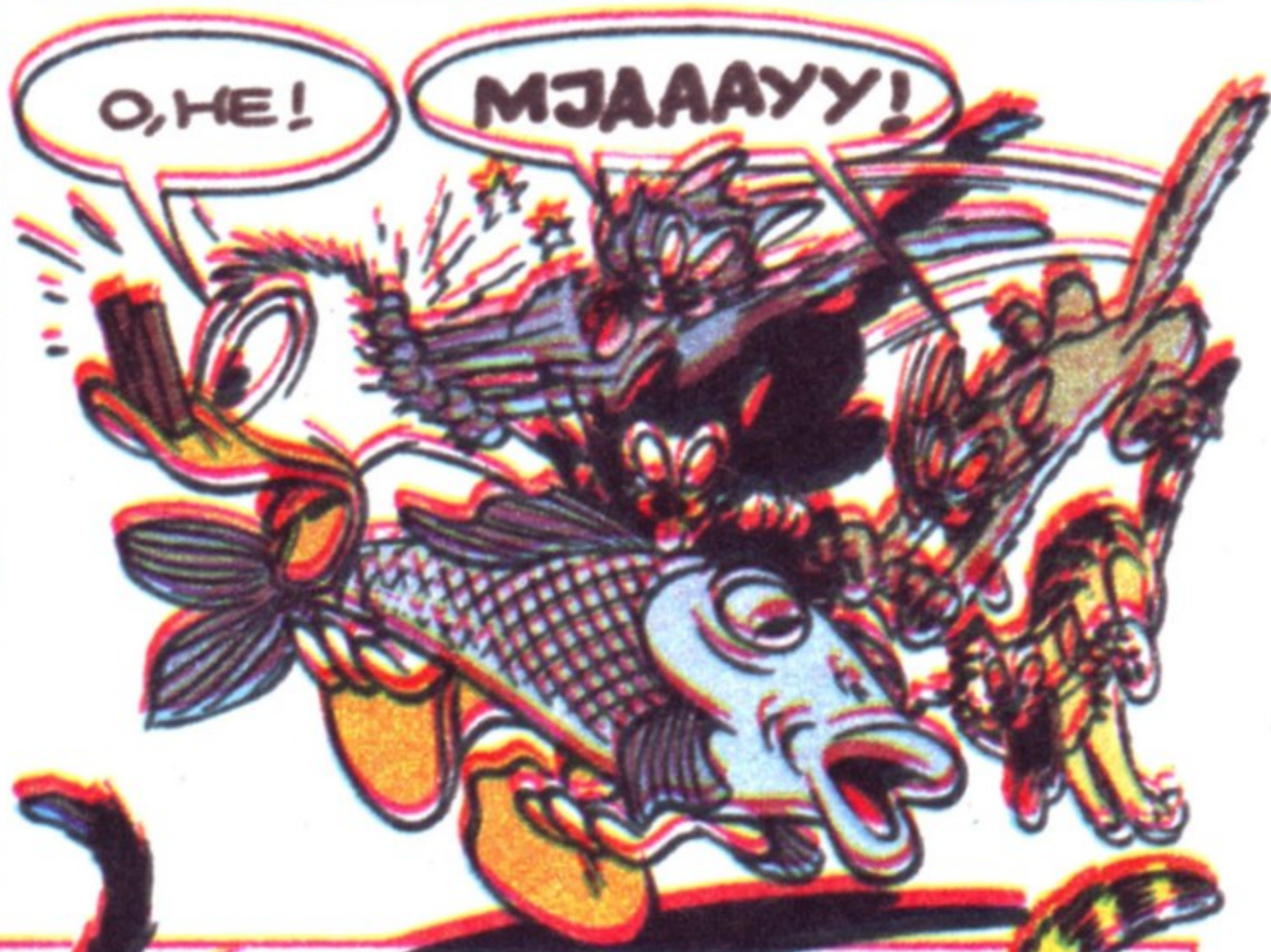
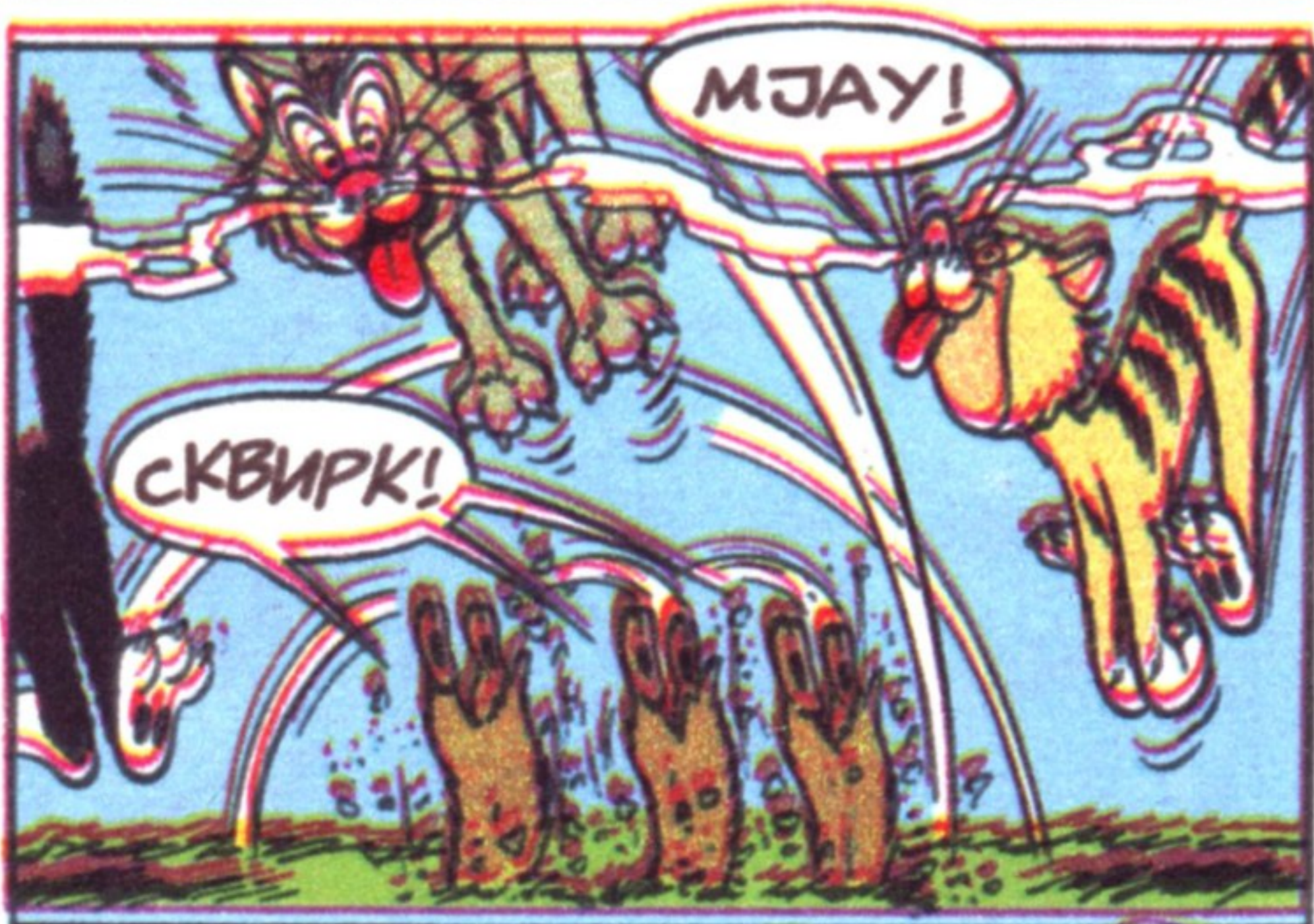
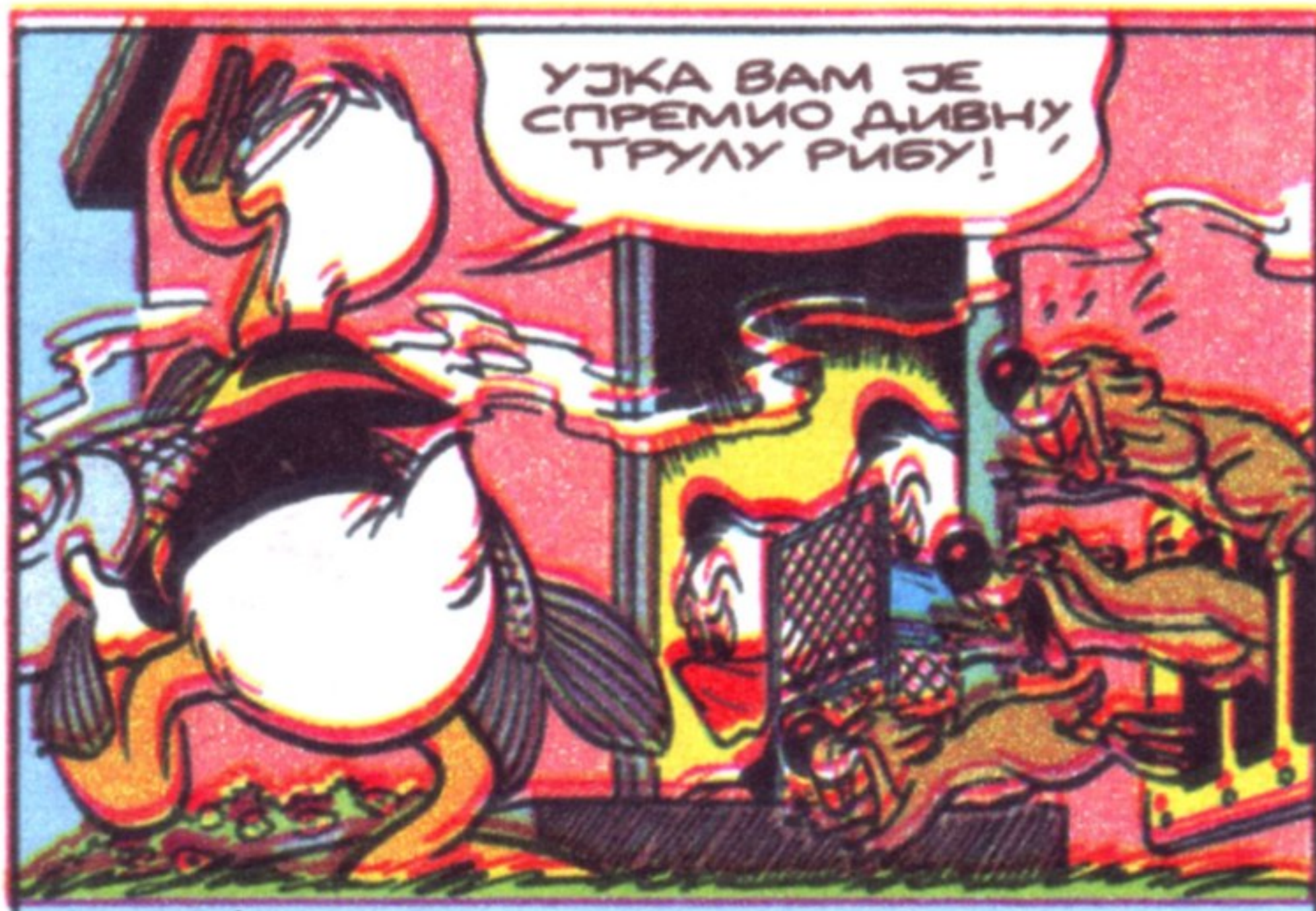
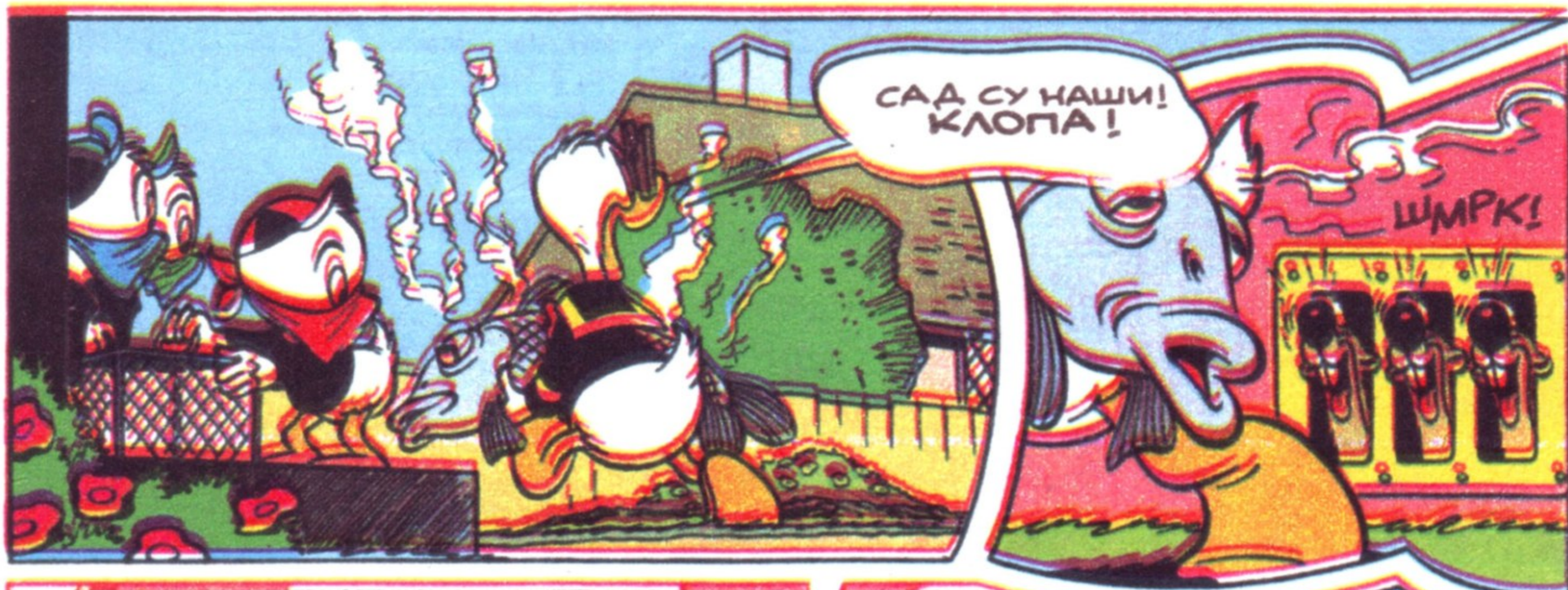

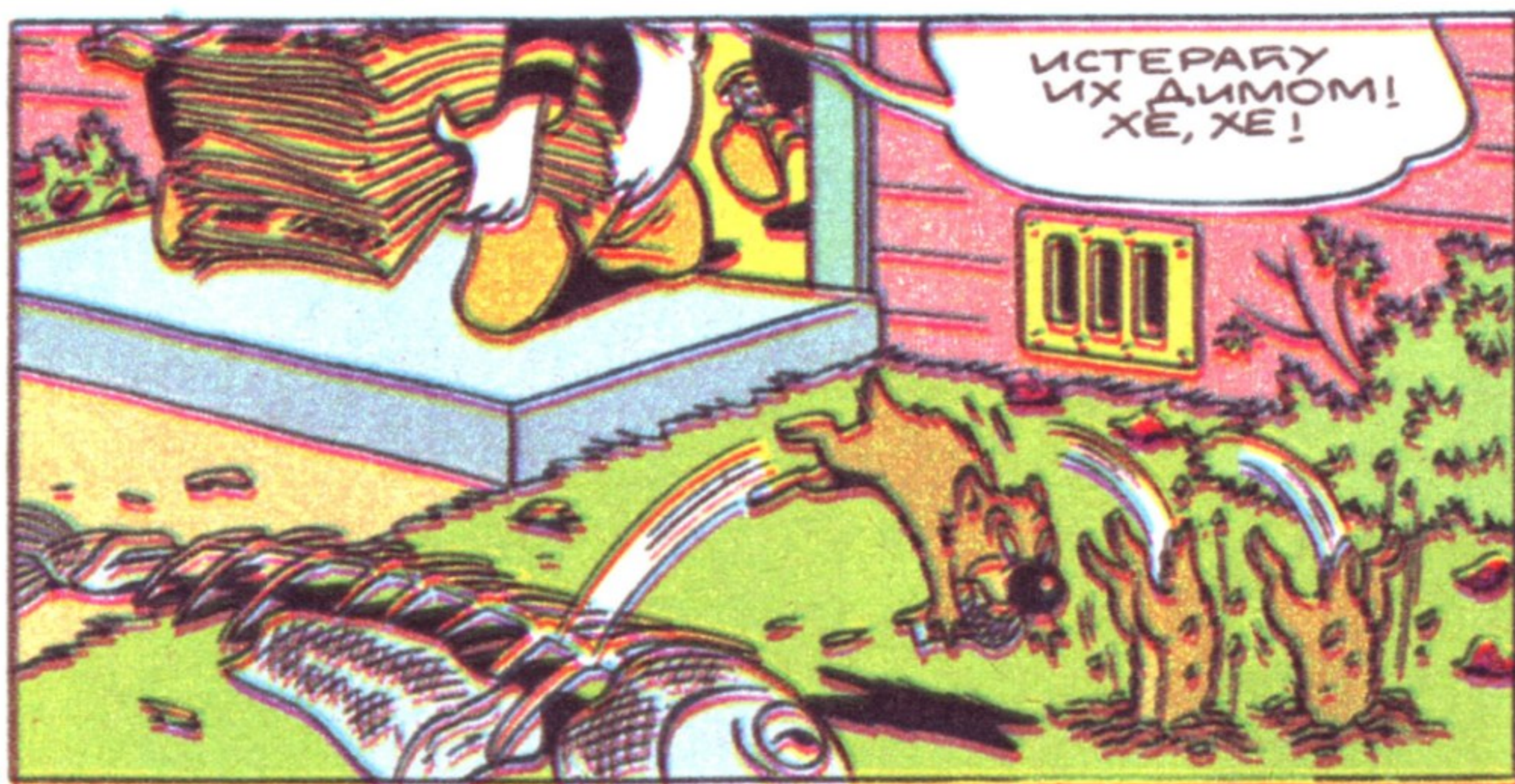
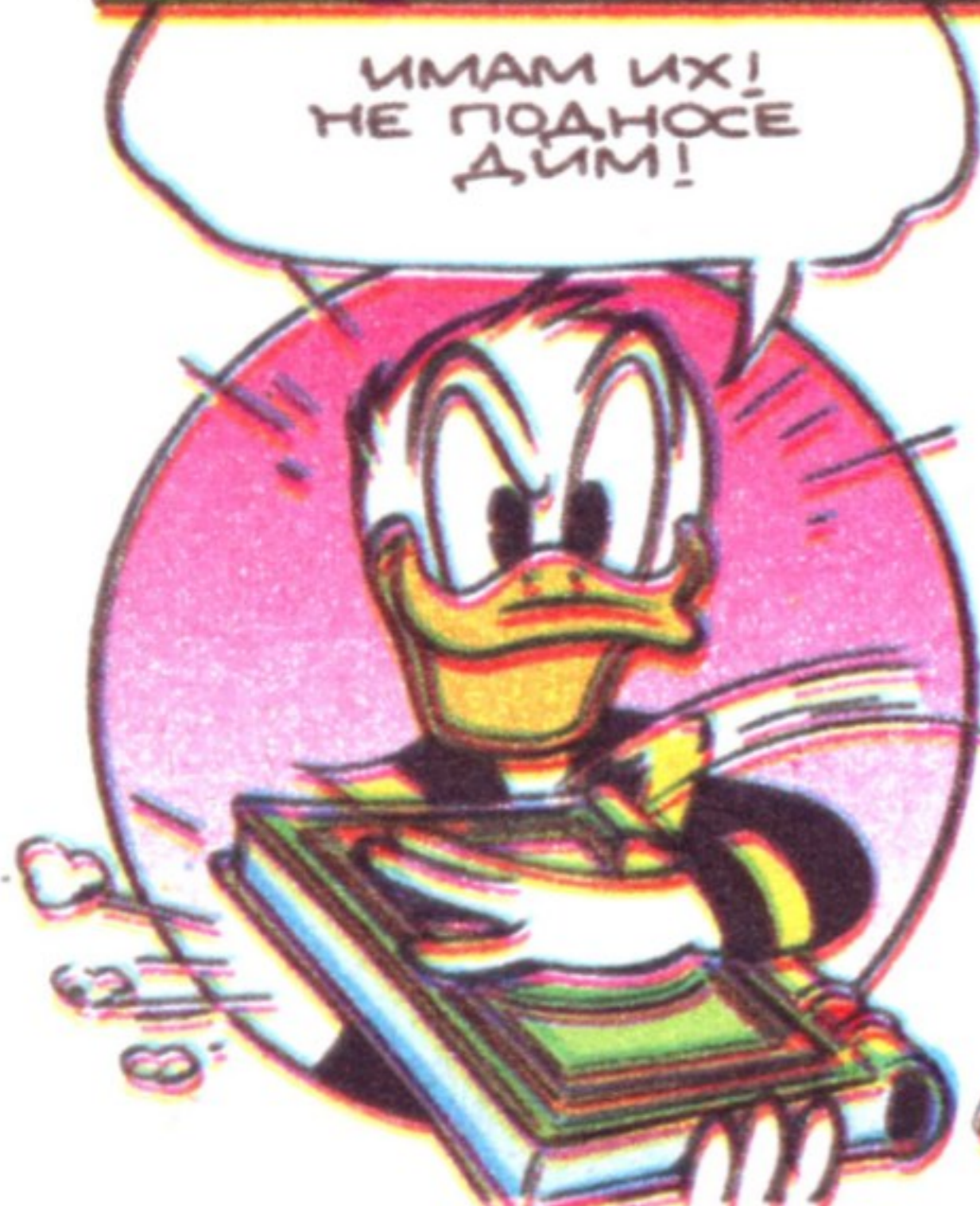
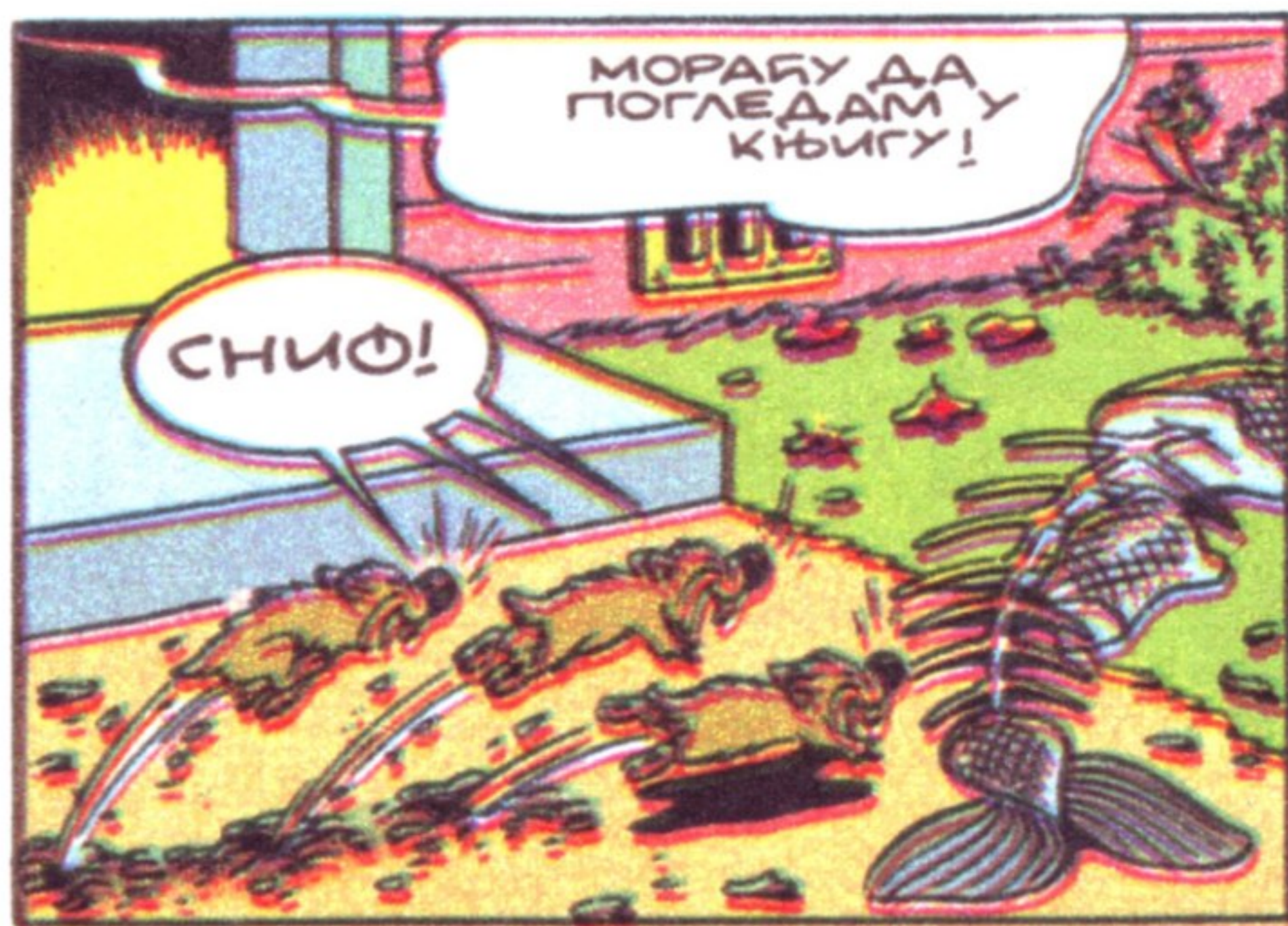
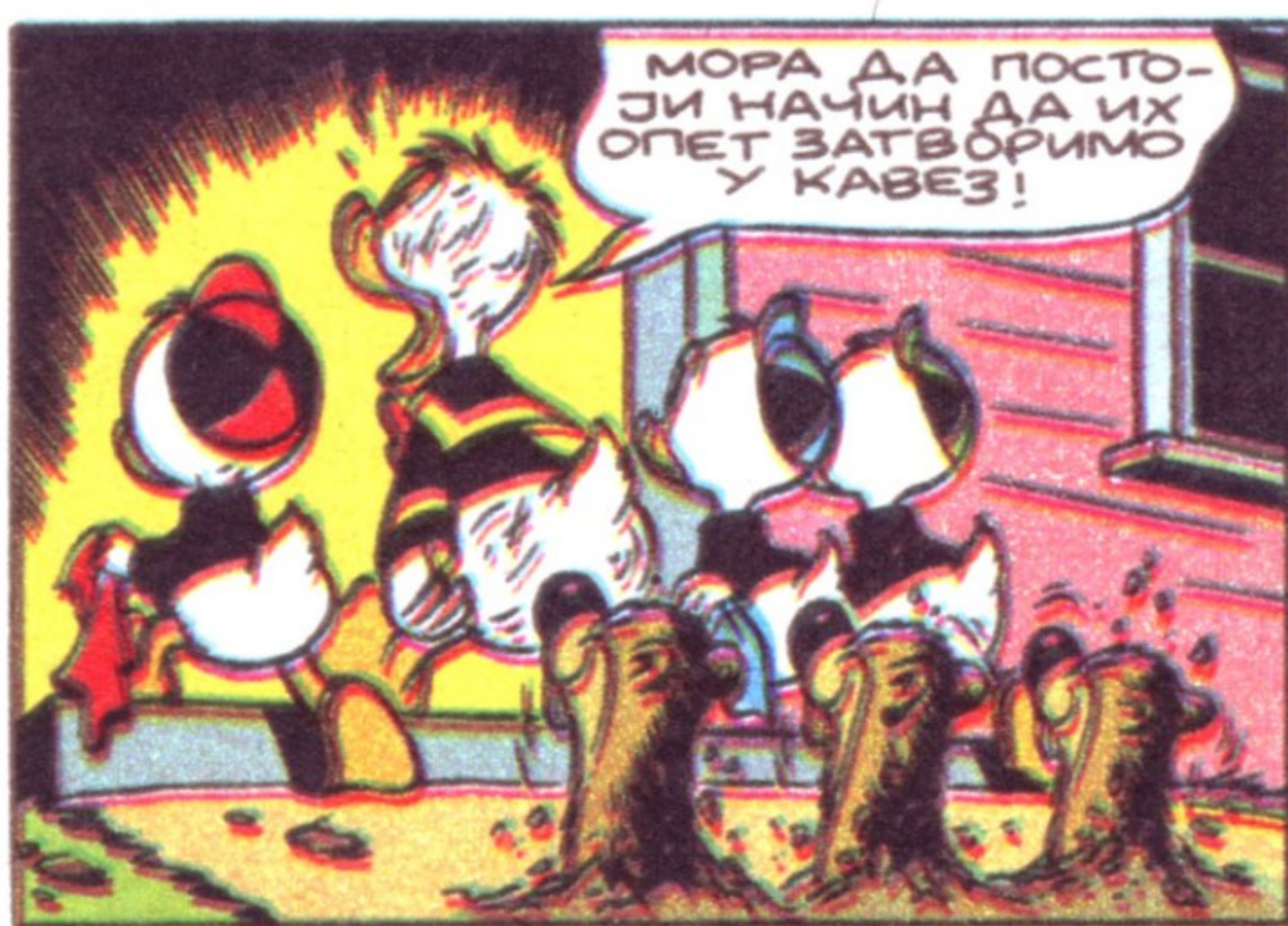
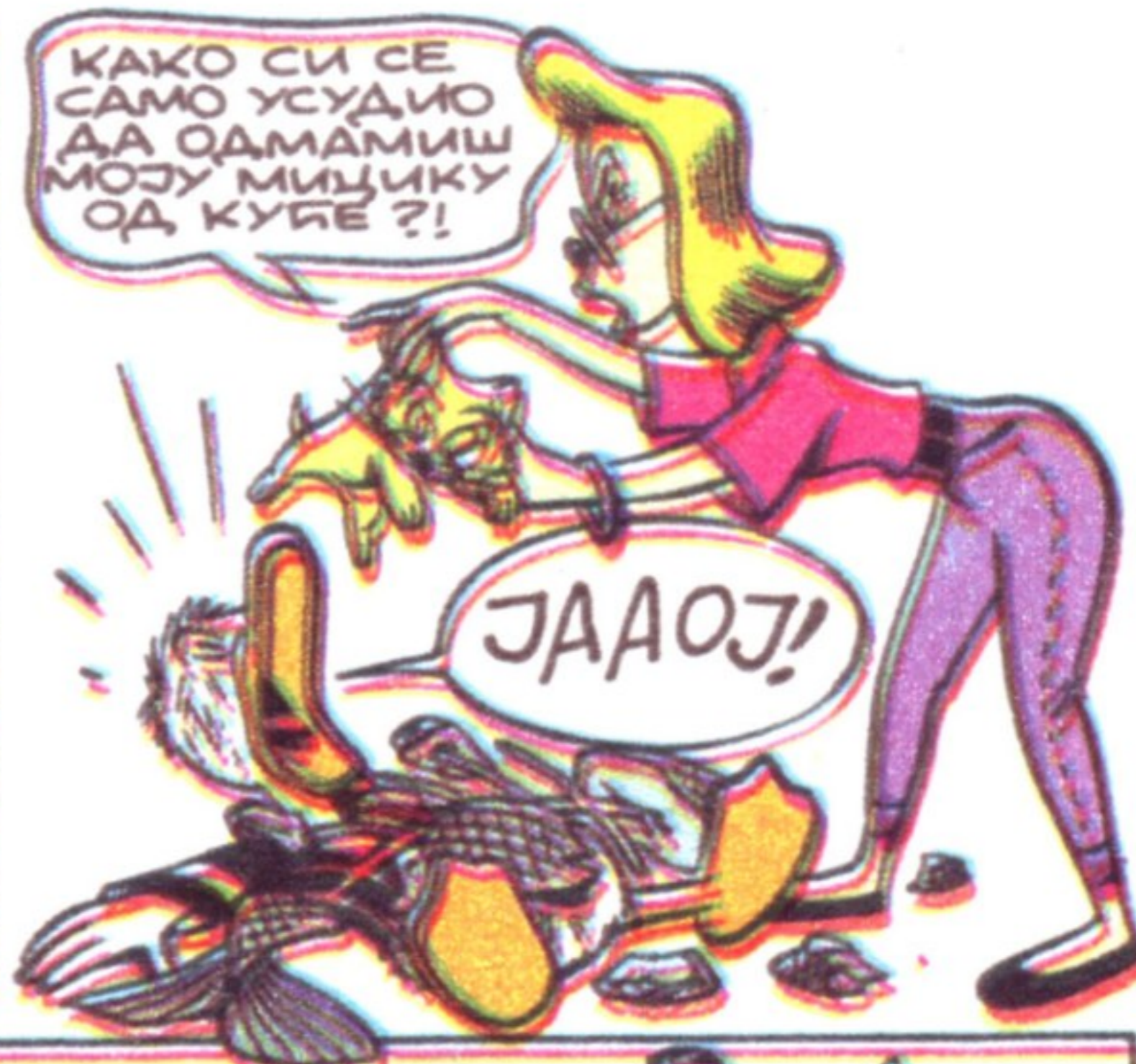
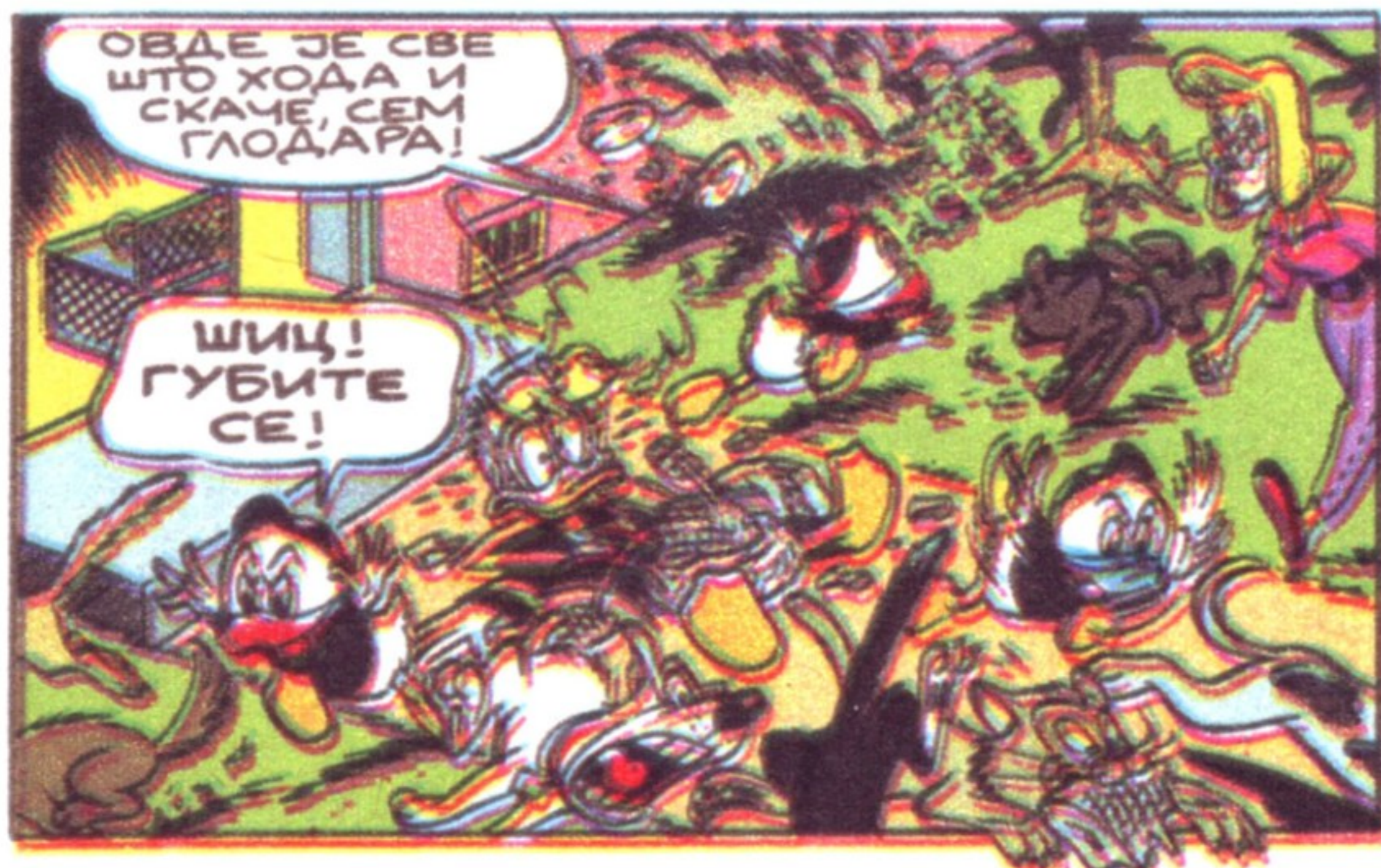
НАПОЉЕ, ВИ
УНИШТИТЕЉИ
ТРАВЊАКА!

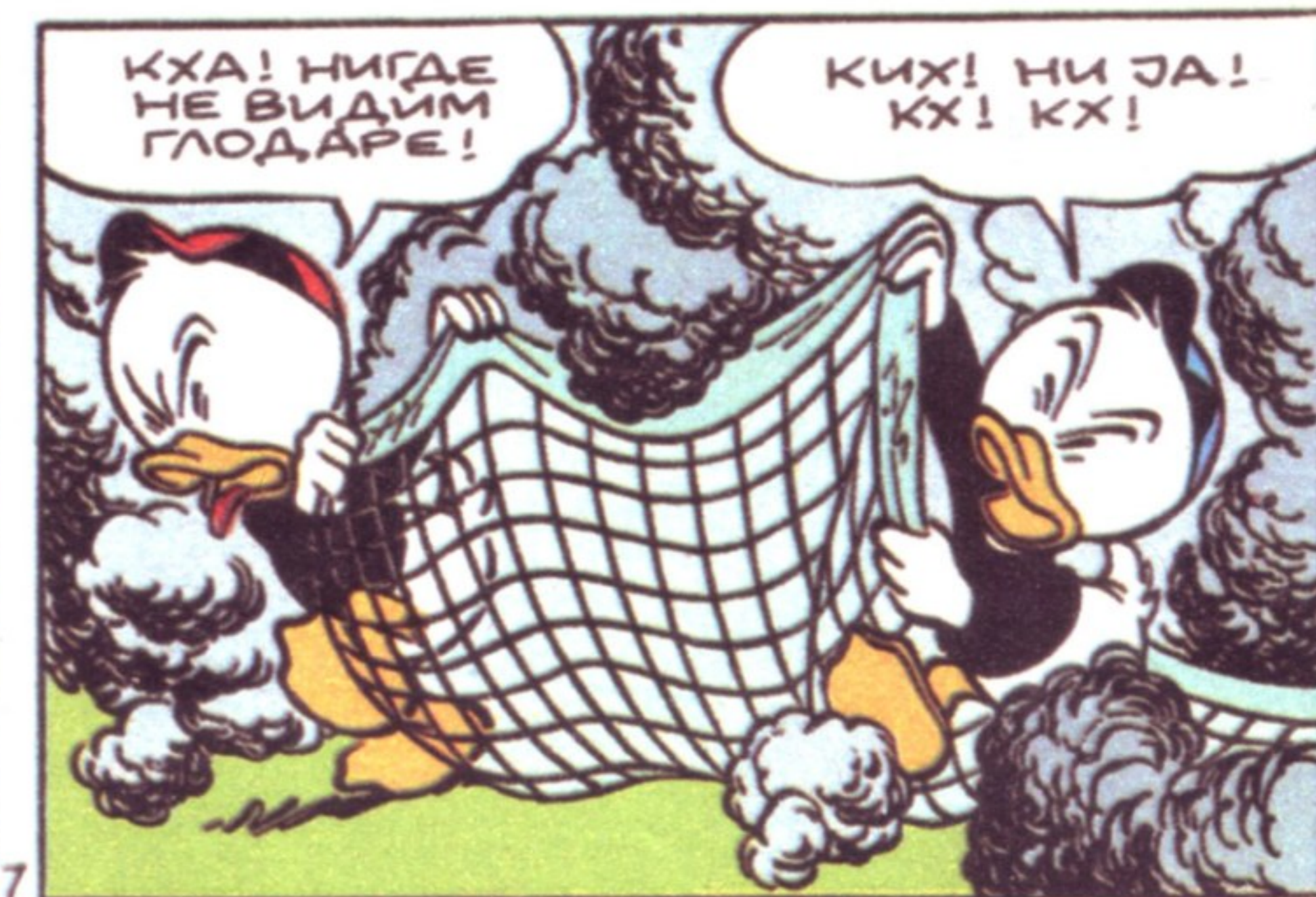
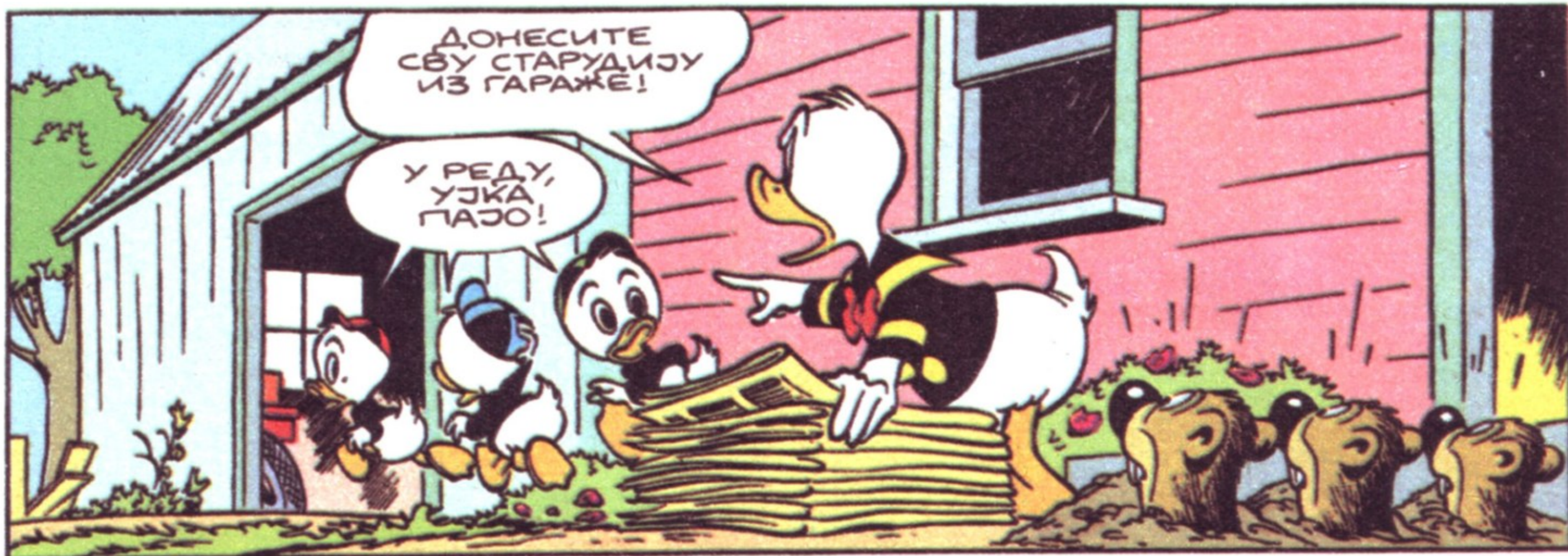
ГРИЦ!

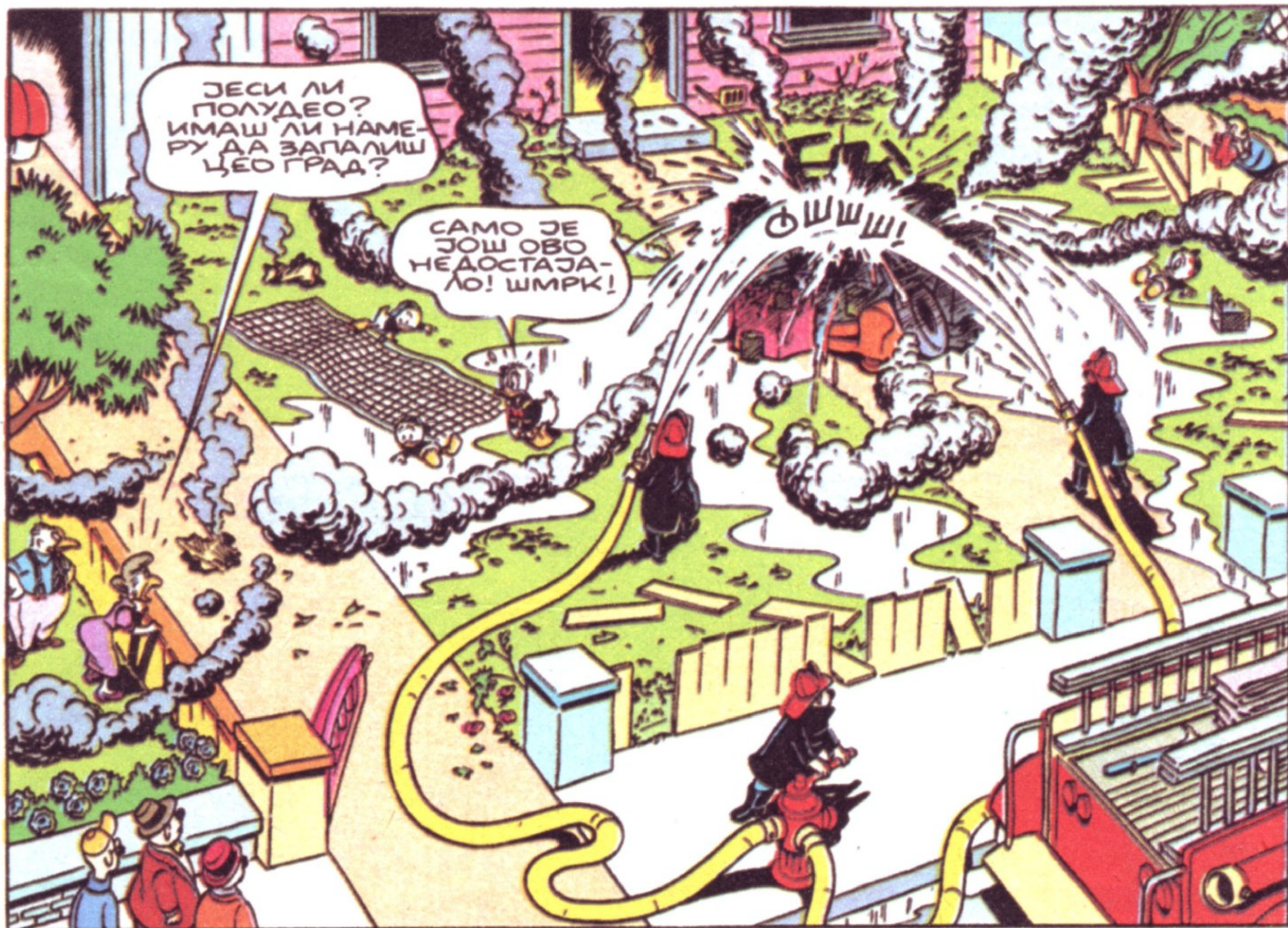
ПЛУУУСИ!

МРМО!

ГДЕ ТО ГОРИ?

ШТА?

ЈЕСИ ЛИ ПОЛУДЕО?
ИМАШ ЛИ НАМЕРУ
ДА ЗАПАЛИШ
ЦЕО ГРАД?

САМО ЈЕ
ЈОШ ОВО
НЕДОСТАЈА-
ЛО! ШМРК!

ШШШ!

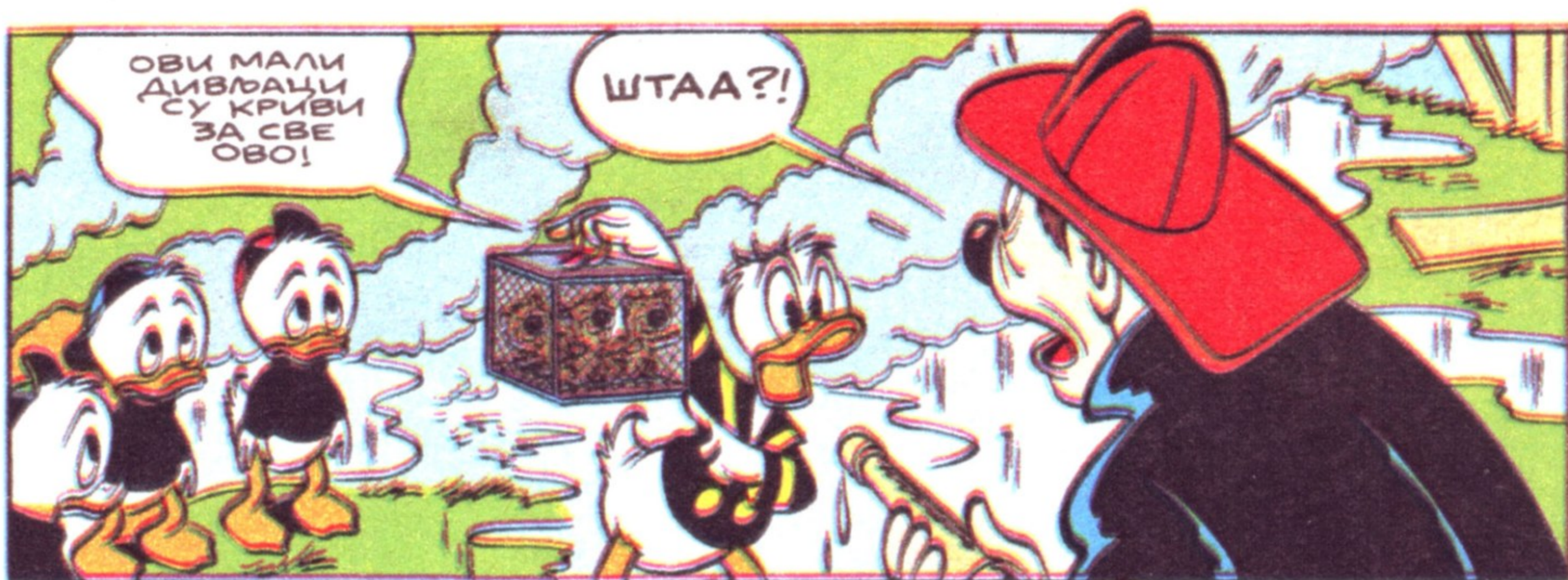
ПОУЈ!

ГЛЕДАЈ!
НЕ МОГУ
ВИШЕ ДА
ИЗДРЖЕ!

СКВИРК!

ДОБРОВОЉНО
УЛАЗЕ У
КАВЕЗ!

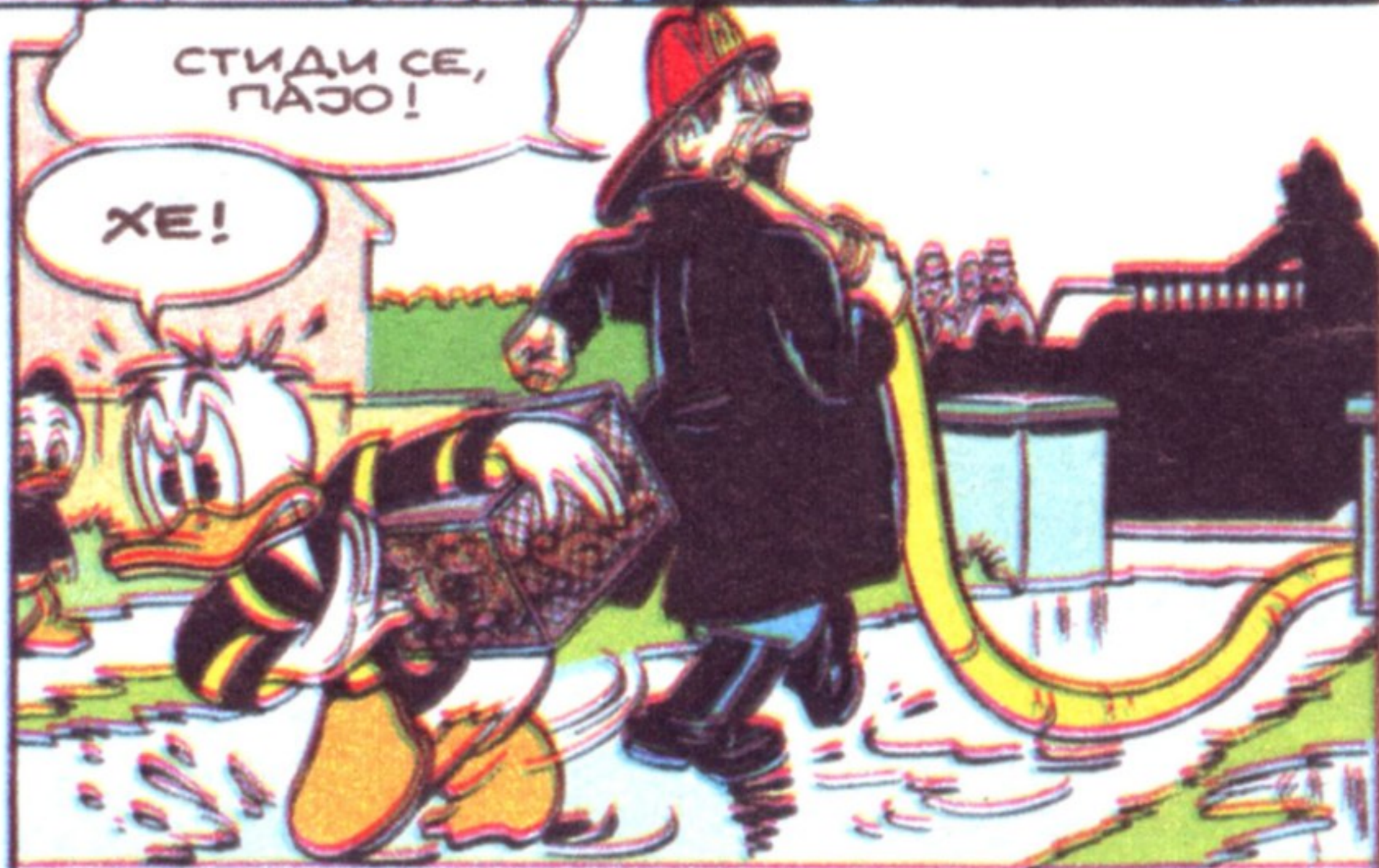

ОВИ МАЛИ
ДИВЉАЦИ
СУ КРИВИ
ЗА СВЕ
ОВО!

ШТАА?!

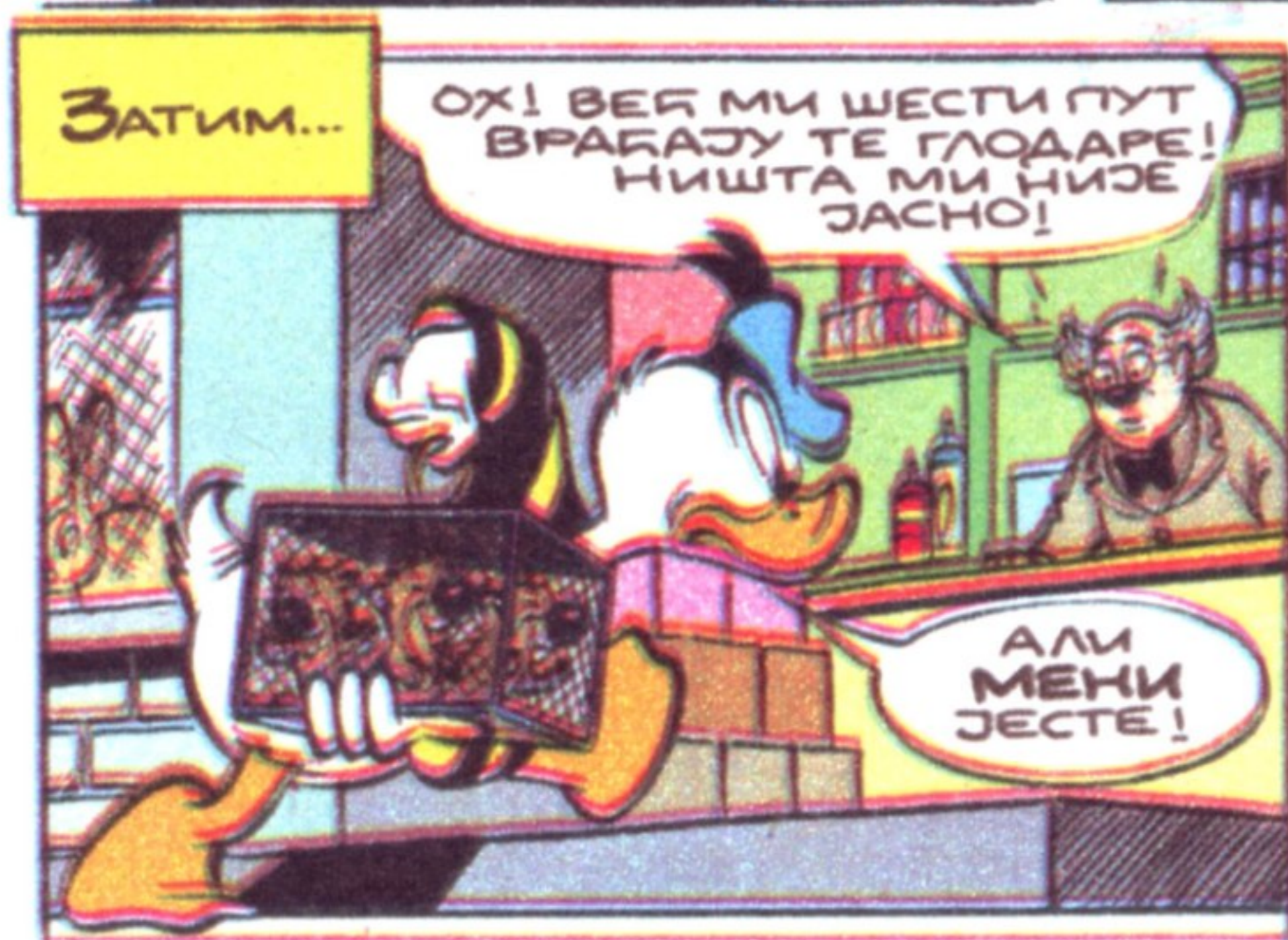

ТЕ МАЛЕ,
СЛАТКЕ,
НЕВИНЕ
ЖИВОТИЊЕ?!

СТИДИ СЕ,
ПАЈО!

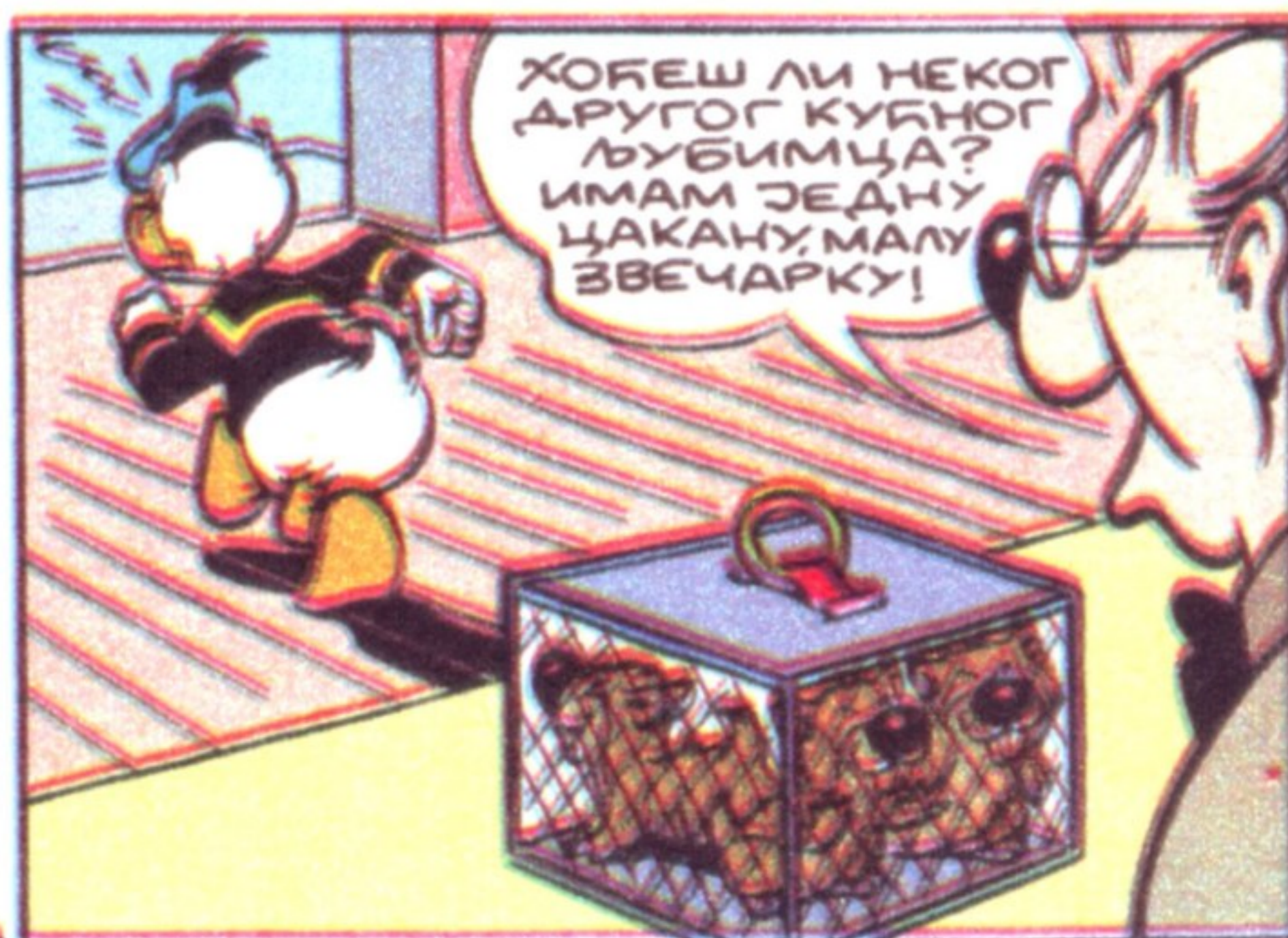
ХЕ!

ЗАТИМ...

ОХ! ВЕР МИ ШЕСТИ ПУТ
ВРАБАЈУ ТЕ ГЛОДАРЕ!
НИШТА МИ НИЈЕ
ЈАСНО!

АЛИ
МЕНИ
ЈЕСТЕ!

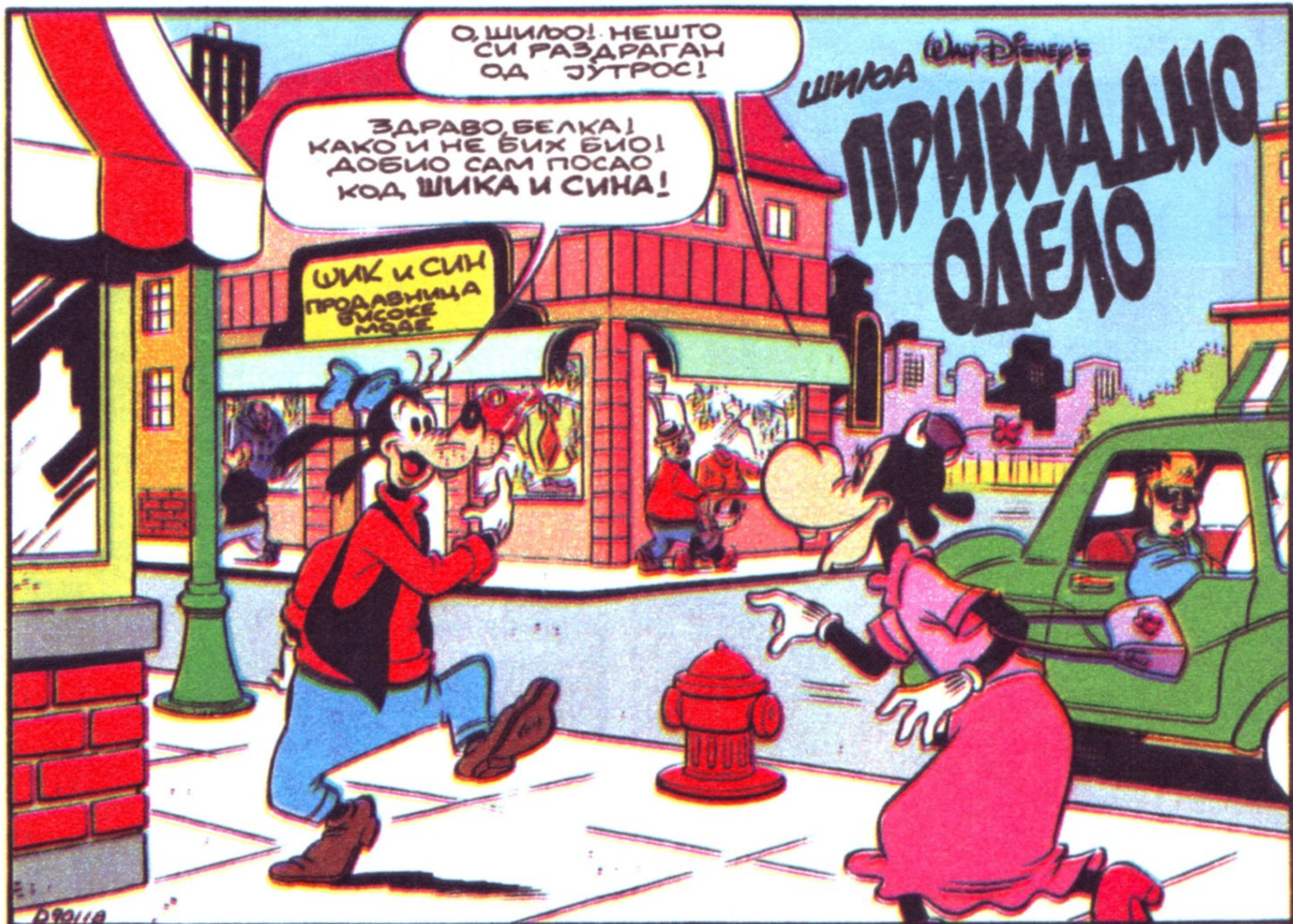
ХОРЕШ ЛИ НЕКОГ
ДРУГОГ КУЊНОГ
ЉУБИМЦА?
ИМАМ ЈЕДНУ
ЦАКАНУ, МАЛУ
ЗВЕЧАКУ!

А ДА КУПИМО
ОНОГ
ПОНИЈА?

ДОСТА! НАЈЕЖИ
МИ СЕ ПЕРЈЕ ЧИМ
ЧУЈЕМ РЕЧ
ЖИВОТИЊА!

КРАЈ

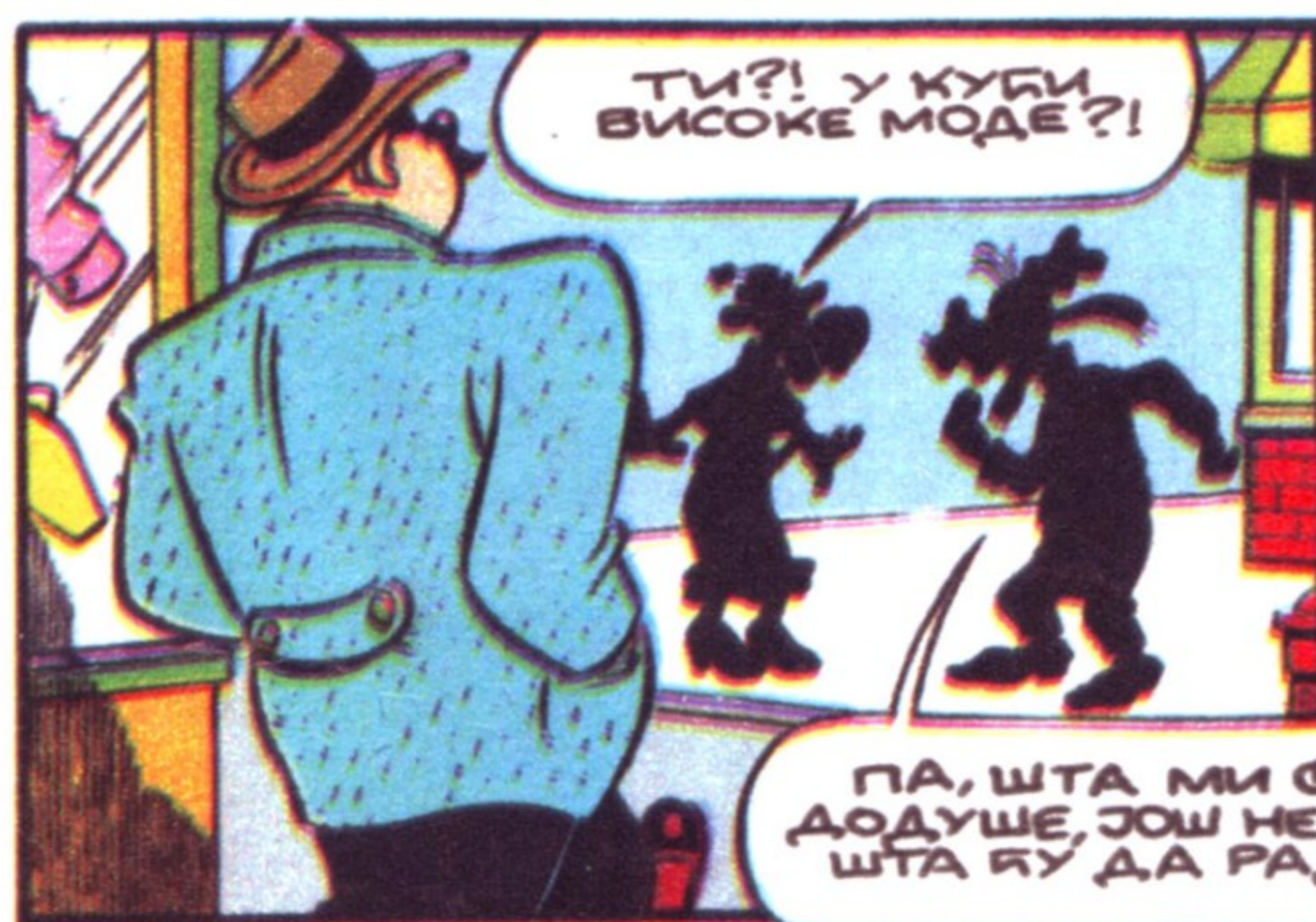

О, ШИКО! НЕШТО СИ РАЗДРАГАН ОД ЈУТРОС!

ЗДРАВО, БЕЛКА! КАКО И НЕ БИХ БИО! ДОБИО САМ ПОСАО КОД ШИКА И СИНА!

ШИК И СИН
ПРОДАВНИЦА
ВИСОКЕ
МОДЕ

ШИКОА **ПРИКЛАДНО ОДЕЛО**

ТИ?! У КУБИ ВИСОКЕ МОДЕ?!

ПА, ШТА МИ БАЛИ? ДОДУШЕ, ЈОШ НЕ ЗНАМ ШТА БУ ДА РАДИМ!

АЛИ, ЗАШТО МЕ ТАКО ГЛЕДАШ?

ШИКО, АКО ЈЕ ВЕБ ТАКО, ОНДА СМЕСТА МОРАШ ДА УЧИНИШ НЕШТО ДА СЕ УПРИСТОЈИШ!

БЕЛКА, ЈА САМ ПРИСТОЈАН МОМАК!

МА, НИСАМ ТО МИСЛИЛА! ТРЕБА ТИ ПРИКЛАДНА ОДЕГА!

ПА, КУПИ БУ КОД ШИКА ОД ПРВЕ ПЛАТЕ!

ШТА ТРУБАШ? НЕГЕШ ЗАРАДИТИ НИ ЗА ЧАРАПЕ!

И У ОВОЈ ПРОДАВНИЦИ ЈЕ СВЕ ШИК, КАО КОД ШИКА, АЛИ ЈЕВТИНИЈЕ!

МИ ПРОДАЈЕМО ИЗУЗЕТНО КВАЛИТЕТНУ РОБУ, АЛИ ПО ДИСКОНТ-НИМ ЦЕНАМА, ГОСПОДО!

ШТА КАЖЕШ ЗА ОВО ОДЕЛО, ШИЉО?

ДА, ДА! ГОСПО' ИЦА БАШ ИМА УКУСА! НАШ НАЈ-НОВИЈИ МОДЕЛ!

ИЗВОЛИТЕ, ПРОБАЈТЕ ГА!

ОВАЈ... 'ОБУ! КАД МИ ВИ КАЖЕТЕ!

ЈАО! АЛ' ЈЕ ОВДЕ ЈЕВТИНО! КОШУЉА САМО 1000 ДИНАРА!

САМО?! ПА, ЈА САМ МИСЛИО, ДА ТОЛИКО ДАМ ЗА ЦЕЛО ОДЕЛО!

ГДЕ ТИ ЖИВИШ, ШИЉО?!

ОВА КРАВАТА БАШ ПАШЕ УЗ КОШУЉУ!

ЈУХ!

И ЕВО...

БЕЛКА! ВИДИ

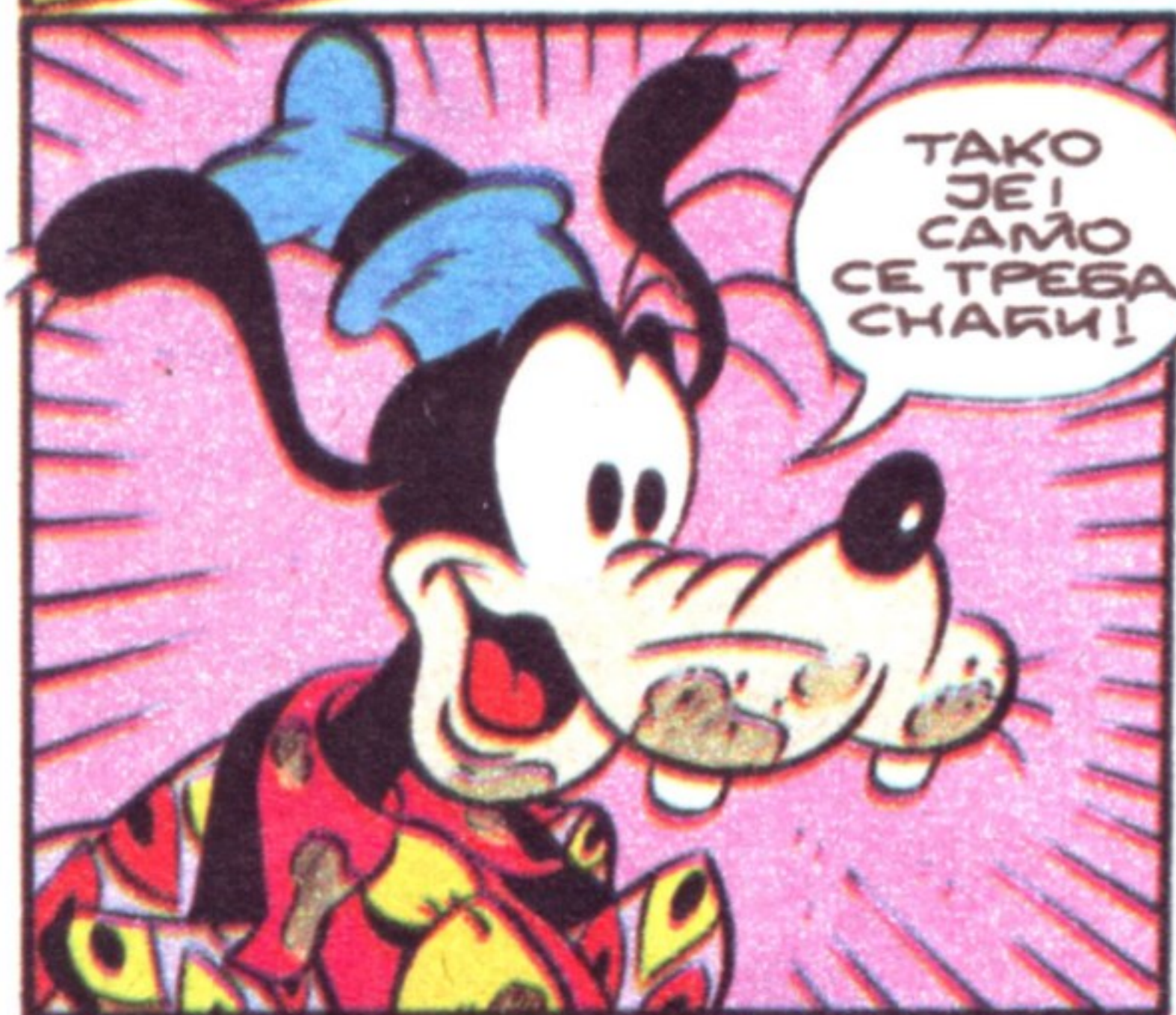
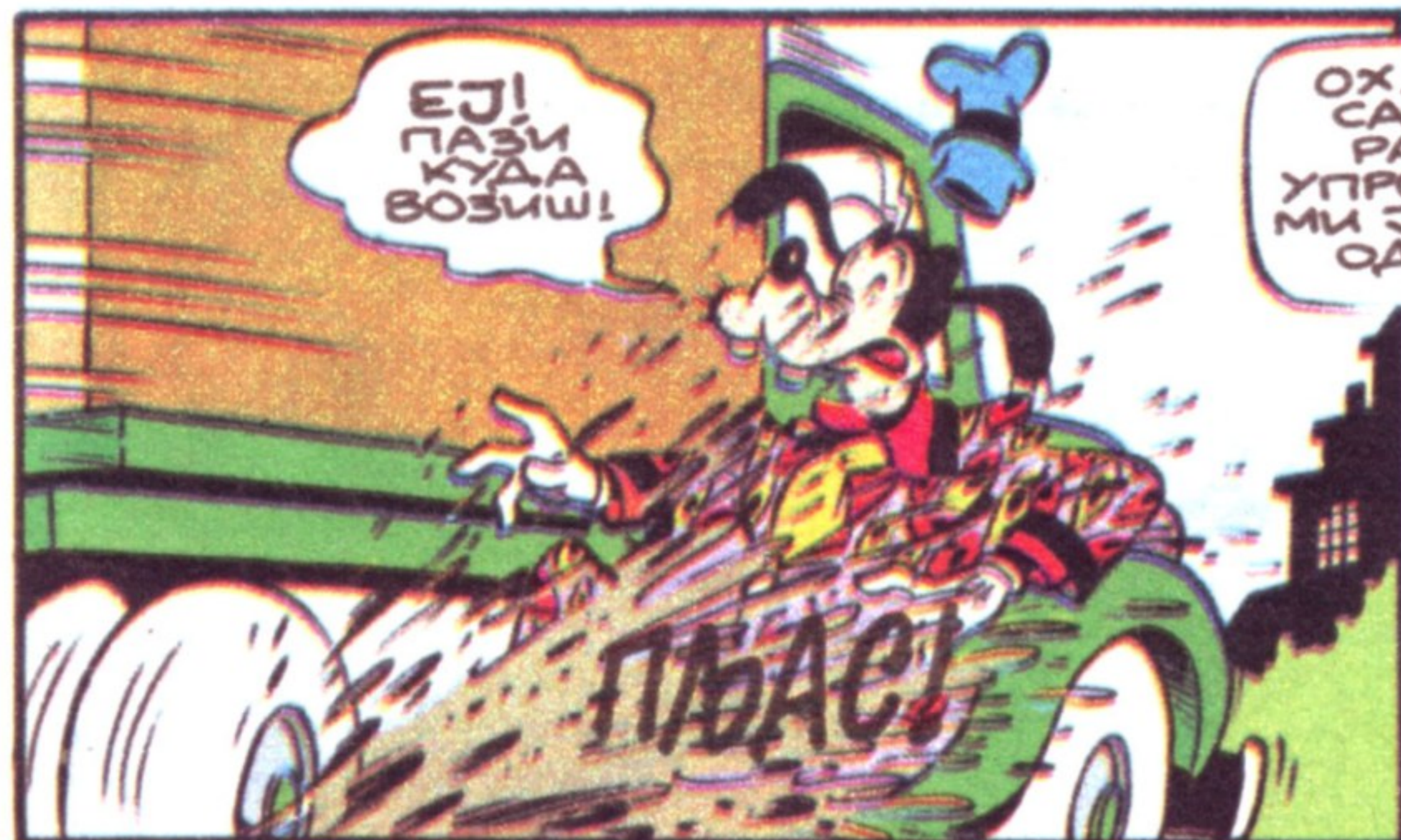
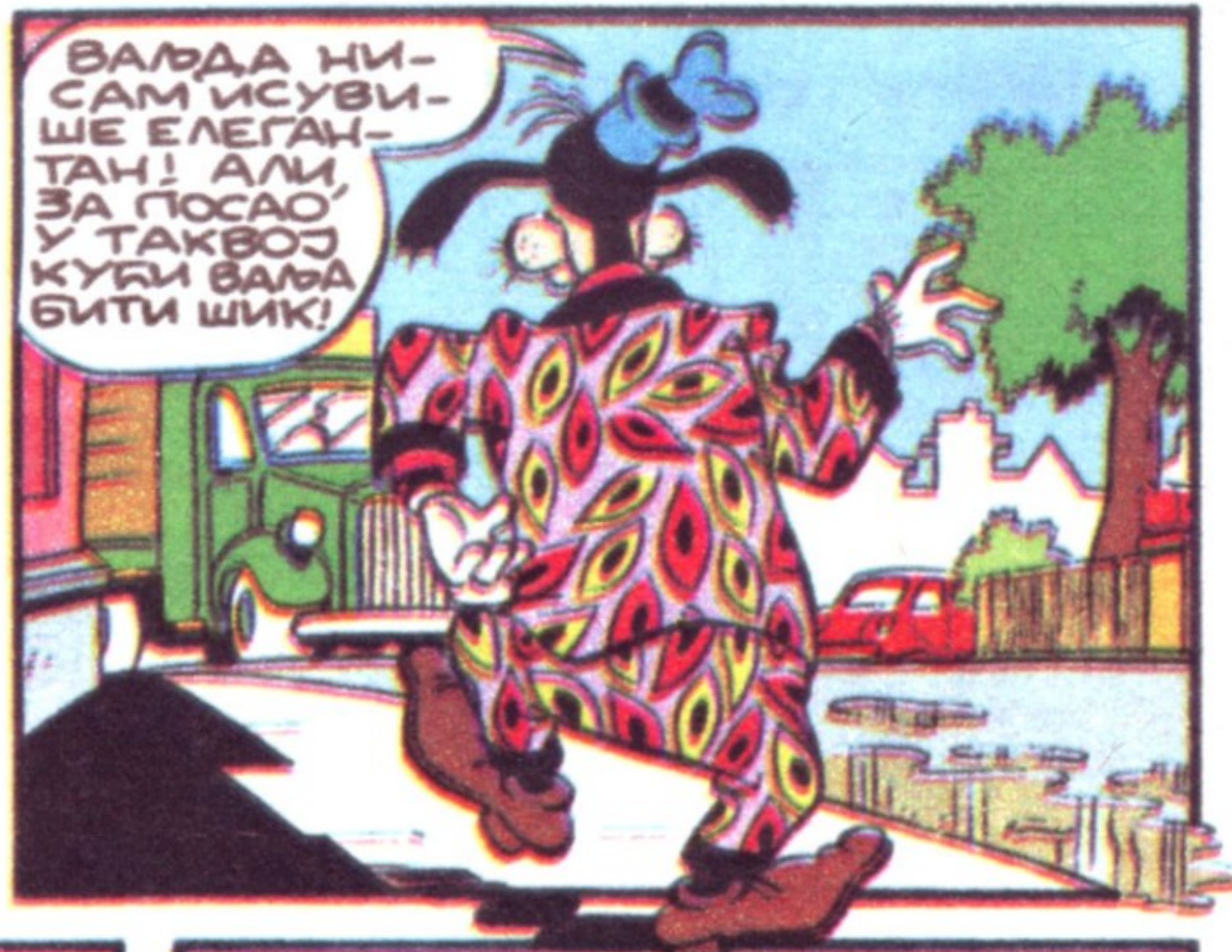
ОНОГ ТИПА! АЛ' СЕ УШАРЕНИО! ТАКО БЛЕСАВО ИЗГЛЕДА!

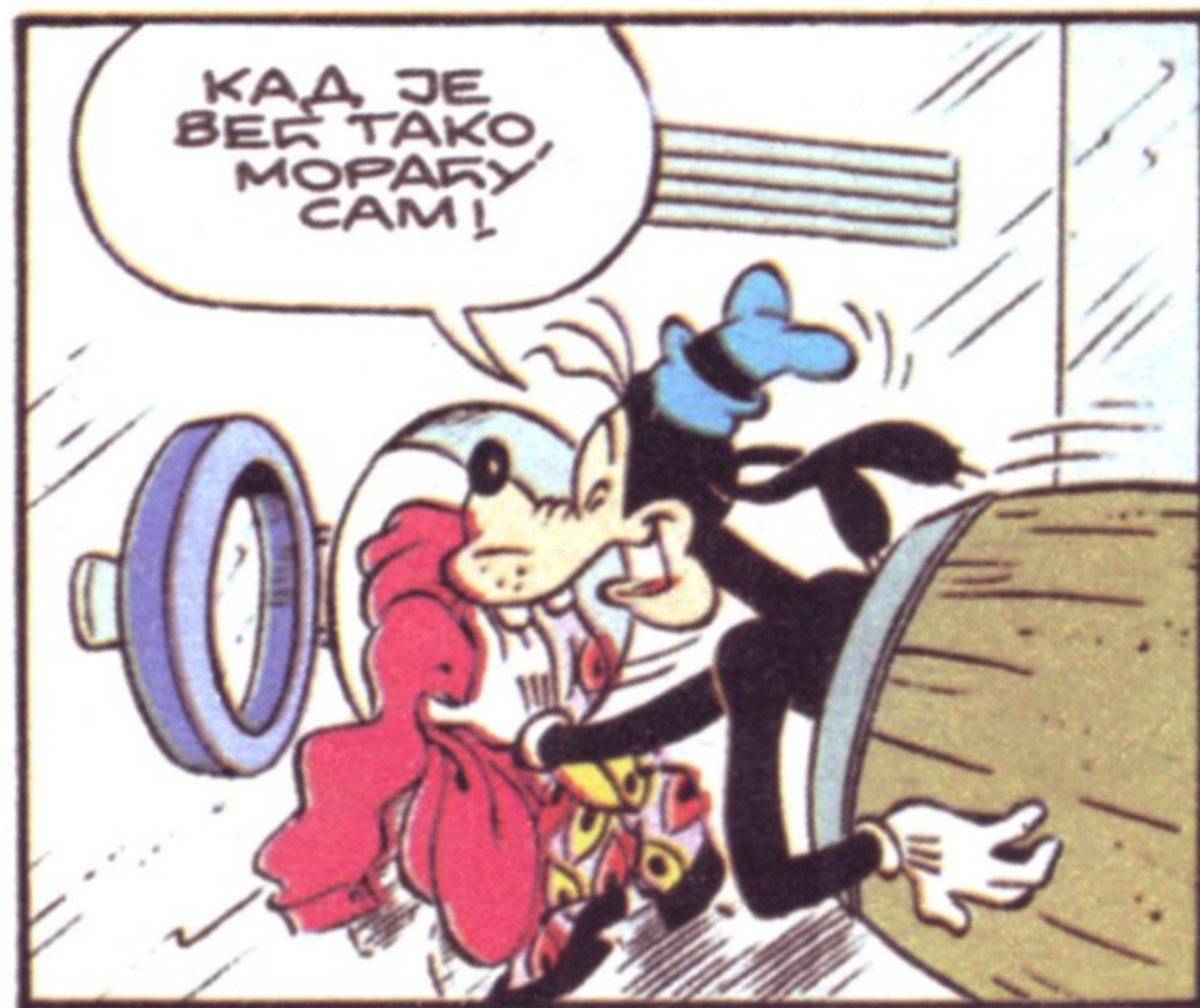
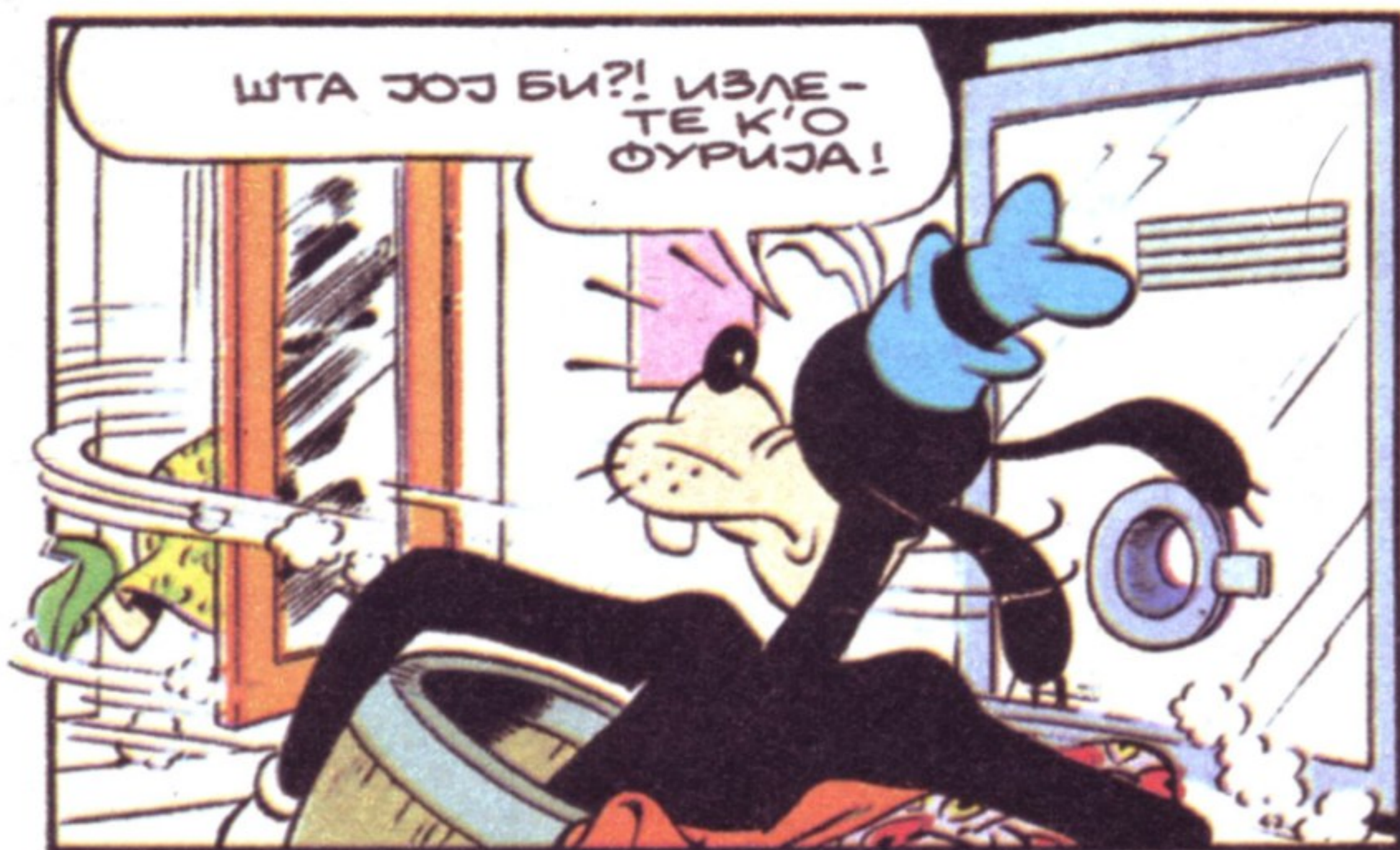
ШТА?!!

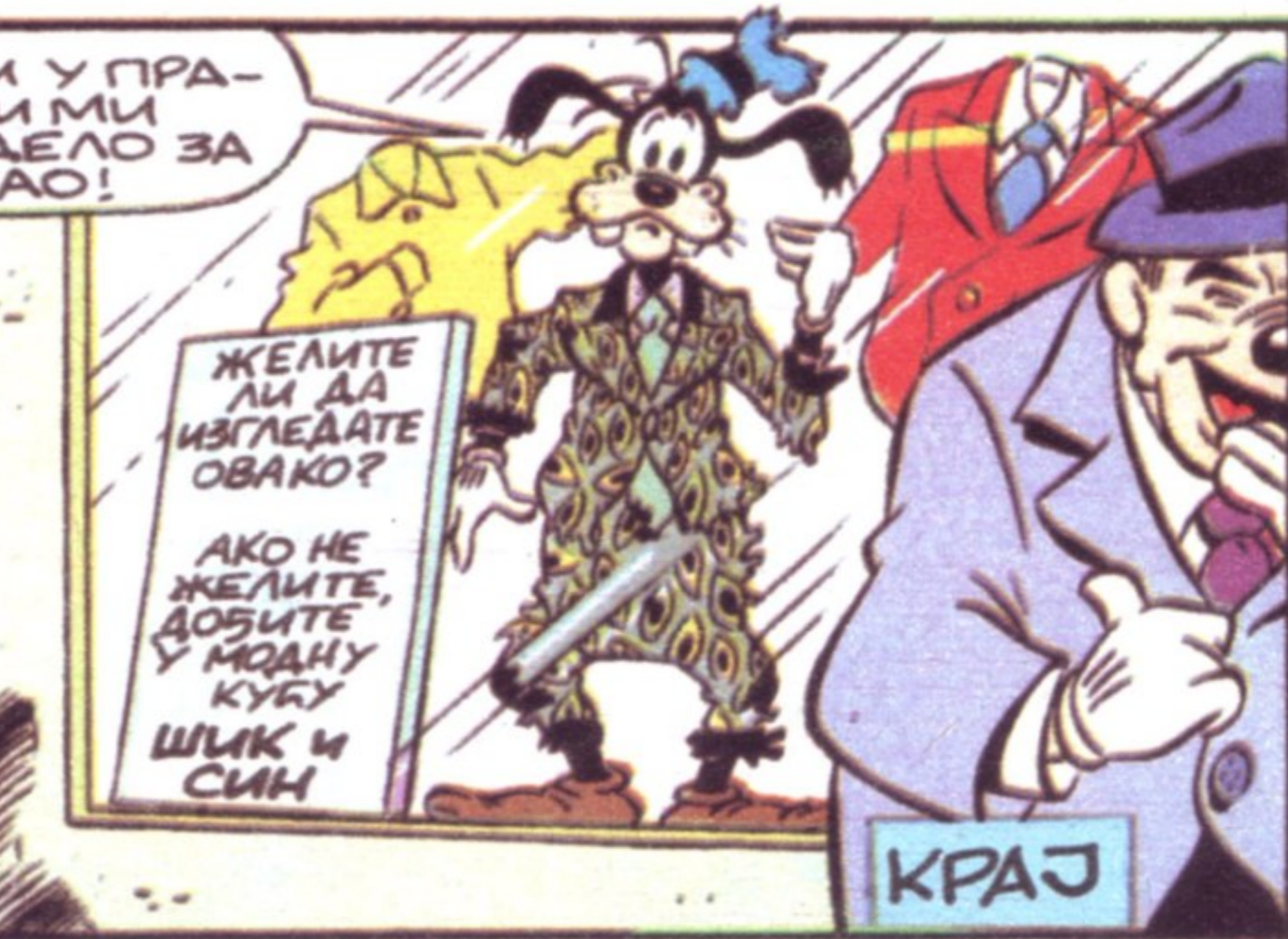
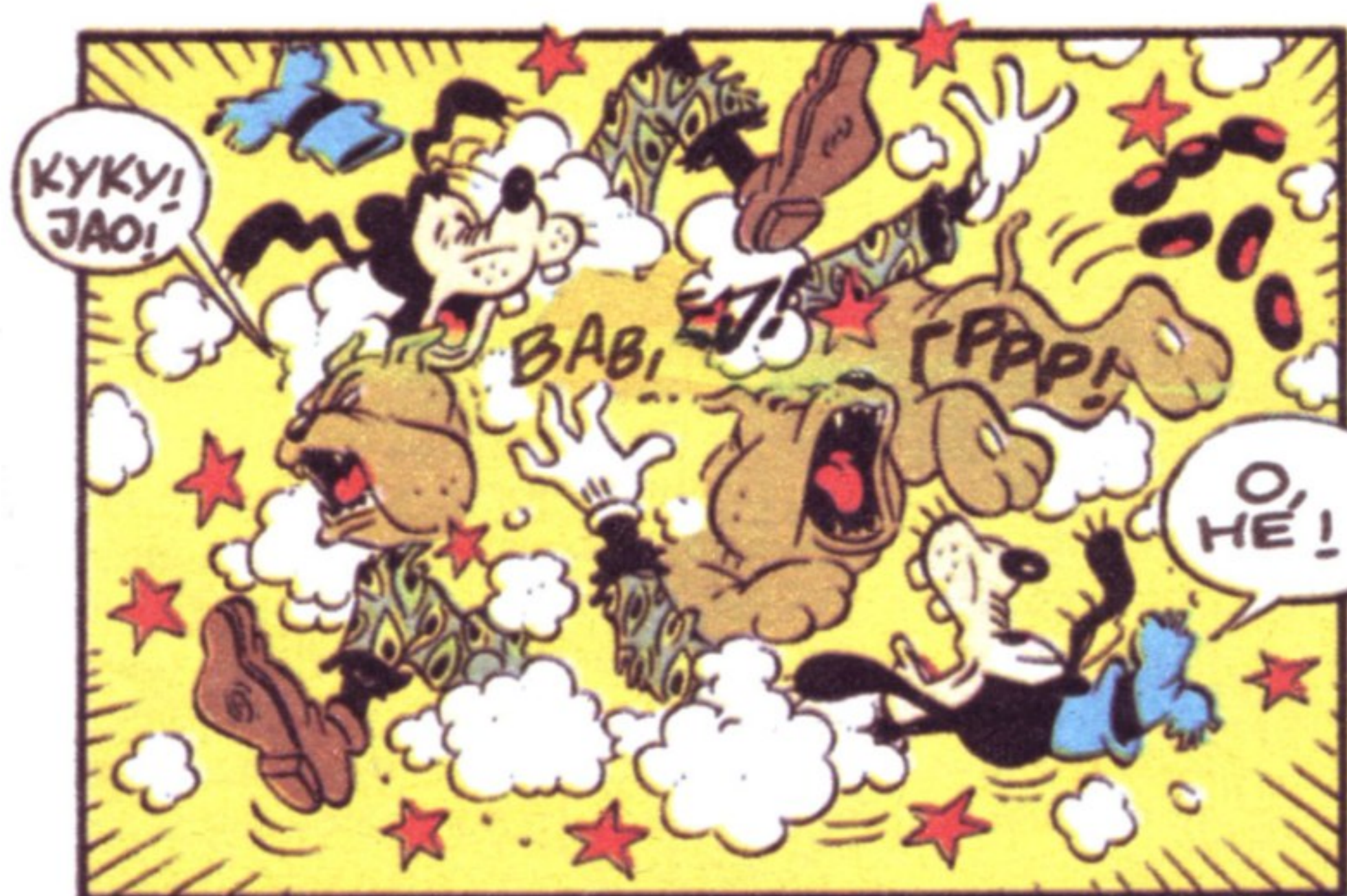
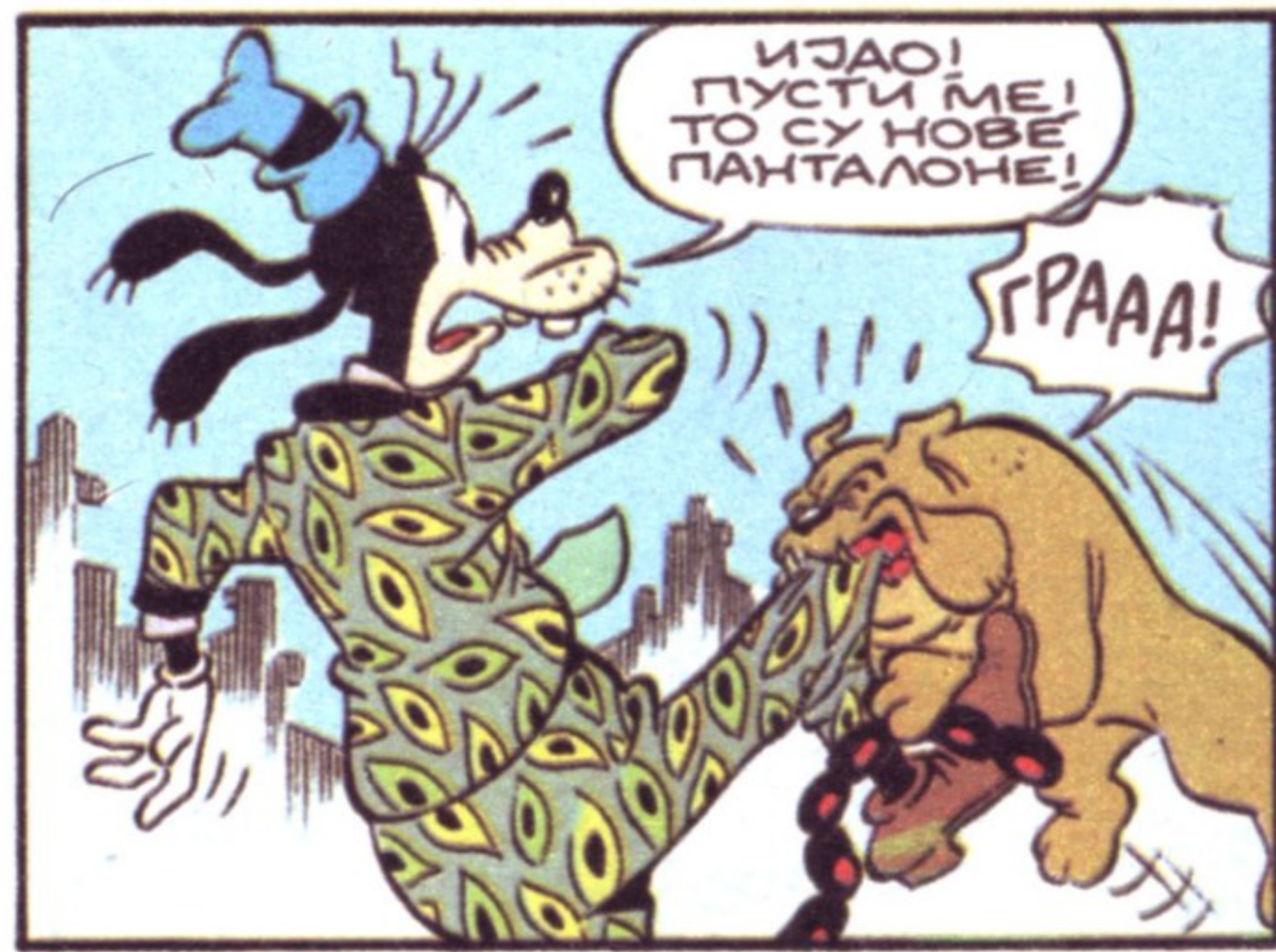
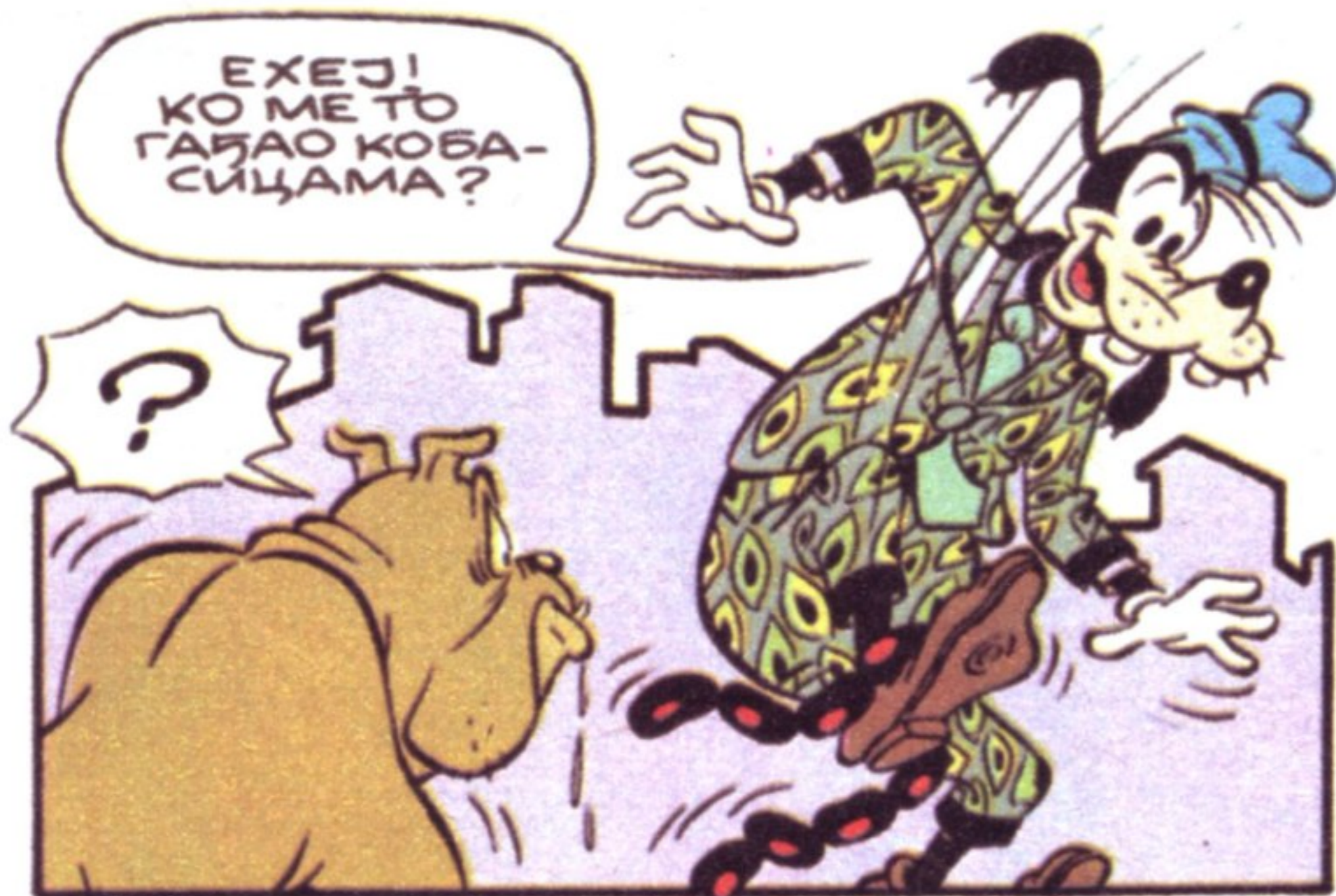

ПА ШИЉО, ТО СИ ТИ!

НЕМОГУБЕ! ЈА НЕ МОГУ ТАКО ДА ИЗГЛЕДАМ!

ДВЕ АНЕ И ОСТАЛИ

КУЋА НА БРДУ

– Еј, вас две, долазите овамо! – викала је Маја на телефону.

Била је субота и још прилично рано, па је плава Ана још трептала поспано и скоро да није разумела ко је тражи и шта хоће. А онда се сабрала, протрљала очи и рекла:

– А, па то си ти, Мајо! Што лепо не кажеш: овде ВАША Маја, него овако сабајле у суботу откидаш ми уши од вике! – бунила се Ана.

– Фрка ми је, долазите вас две овамо. Идемо да посетимо моју стару кућу у околини града! – викала је и даље Маја.

– Каква сад кућа? Је л'се можда селиш? – распитивала се Ана.

– Која селидба? Ма не би ја сад била овде да су маторци били паметнији – објашњавала је Маја.

– Ништа те не разумем – рекла је плава Ана сада већ сасвим будна.

– Све ћу да вам нацртам, само долазите овамо – наваљивала је Маја.

Онда је Маја, на свој муњевит начин, залупила слушалицу, а Ана је позвала своју другарицу Аницу. Удвоје се боље мисли, па су њих две закључиле да идеја уопште није лоша да мало пођу у скитњу, јер их није чекало неко бубачење за понедељак. Маторци су, као и увек, постављали своја неопходна питања, као: с ким идете, колико дуго, шта ћете да обучете... Све већ познате шеме, али и Ана и Аница су имале и спреман одговор. Опробан метод: све што они траже треба прихватити, а после, боже мој, ако баш све не испуне, нису оне криве.

Тако су њих две кренуле пут Мајине куће.

– Уу–хуу! – викала је Маја са врха камене капије на којој је седела, клатила ногама и развлачила жваку. То је био њен начин да чека другарице. Онда се тако хитро спустила да су Ана и Аница једва успеле да запазе где је све стављала ногу при силажењу и како се поново обрела на земљи.

– Где сте? Чекам вас од јуче! – узвикнула је Маја.

– Јеси ли ти састављена, па јутрос си ми телефонирали – бунила се Ана.

– 'Ајде, не живцирај се. Ја сам јуче дошла до највећег открића у свом животу. Јуче каже моја баба мами: Е, где би нам сад био крај да смо остали у оној нашој кући у предграђу! Каквој кући? забезекнем се сад ја, па се онда мама и баба упусте у описивање породичне хронике. Ствар је у овоме: имали смо кућу на брду, па је онда кренула она класика: увалили нам неке станаре, па онда она шема, баба и деда нису имали пара да маму школују, па кућу продали... Е, ту се ја наљутим. Лепо, тако сте ви мислили на мене и мог брата Сашу, па се сад сви гурамо у овом стану! Побогу, дете, кажу ми оне, па вас двоје тада нисте били ни рођени. Али, мора да се мисли унапред, кажем им ја и оне ћуткац и, признају ми грешку. Хууу! – отхукну Маја на крају.

– Аууу, што ти је прича! – рекла је плава Ана. – А, који ти је сад фазон?

– Фазон је у томе, што идемо лепо да обиђемо кућу и да видимо шта смо изгубили – рече Маја.

– Е, да нећеш можда сузе да рониш? – насмејала се Ана.

– Ма, морам да утврдим како је то све изгледало, где се мама родила, како је било пре мене. Уби ме радозналост и тачка.

Ана и Аница су се погледале и схватиле да, као и увек, с Мајом нема шале: кад нешто науми, не одустаје.

Тако су све три девојчице ушле у трамвај и клац-клац до задње станице. Када су сишле и погледале унаоколо, једно брдо лево, једно брдо десно, једно – испред њих. Маја је наравно знала куда треба поћи, а имала је адресу.

Аница је одмах почела да се распитује како ће после да се врате, да не залутају и тако то.

– Мала, опусти се, слушај старије, водим те у живот – говорила је Маја.

Ана и Аница су се смејале. Са Мајом је све било лако и лепо. Кренуле су да се пењу уз једно брдо. После неког времена угледале су куће: мале, велике, неке су биле скромне, неке гиздаве и лепе. Пут којим су се пењале водио је до самог врха и онда скренуо улево, у једну

улицу. Маја је застала поред једне табле са називом улице.

- Шта овде пише? – питала је.
- Баштенска улица – прочита Аница.
- Е, ту смо. Сад још само да погодимо кућу.
- Па рекла си да имаш адресу? – зачудиле су се обе Ане.

Онда им је Маја признала да су се бројеви на кућама променили од оног „прастарог“ времена кад је кућа била њихова, и носила број 22, али да нема фрке, она ће кућу препознати као да је у њој одрасла. Кренули су мирном улицом и загледали куће. Свака је имала башту, воћке, цвеће. Застале су пред бројем 22, али Маја је одмах рекла да то не може бити „њихова“.

– Идемо даље! – рекла је Маја, али су се убрзо нашле на крају улице. Ту је почињала шума.

- Аууу – шума! 'Ајдемо кући! – огласи се Аница.
- Па нису ваљда вукови у шуми – одбруси јој Маја – Идемо испочетка. Тражимо кућу која има балкон подупрт стубовима. То није могло да се промени.

Двапут су прошле улицом горе–доле, али куће са великим балконом и стубовима – нигде.

– Па, не мож'цела једна кућа да се изгуби, а нигде никога да приупитам. Сви су се завукли у куће. Недељно је поподне – жалила се Маја.

– Долазите вас две овамо! – викала је Маја и вирила кроз једну капију. Кућа се није видела, јер се иза ограда налазио густо бедем од јела и борова. Маја је храбро отворила капију. Две Ане пошле су за њом и већ после неколико корака девојчице су се нашле испод великог балкона са стубовима.

– Моја кућа! – готово је узвикнула Маја, па су све три почеле да се смеју.

Све је било врло тихо јер изгледа станари нису били код куће. Маја их је онда повела око куће. Све време им је објашњавала, као да је ту некада стварно живела.

– Овај мали прозор је од купатила, ово је кухињски, а сада ћемо наићи на веранду.

И појавила се веранда. Ана и Аница су се само погледале у чуду, а Маја је блистала.

Иза куће простирала се башта. Бар им је тако Маја рекла. Одједном је Маја почела да виче:

– Јао, па шта је сад ово? Где је винова лоза, где су онолике воћке, шљиве и трешње?! Јао кад их тужим мами!

Две Ане су се смејале, али је Маја већ била на другом месту.

– Јао, мамина љуљашка под орахом! – викала је Маја и у трен се нашла под великим разгранатим орахом на чијој је дебелој грани била закачена љуљашка.

Таман су девојчице кренуле да се погађају која ће се прва љуљати, кад се иза њих зачу:

– Јесмо ли ми то добили госте?

Девојчице се тргну, окрену, кад мало даље стоје и добродушно се смешкају баба и деда, очигледно власници куће.

Кад им је Маја рекла ко је, старица је приметила да је Маја „пљунута“ мама Милица коју су познавали кад је била мала.

Девојчице су биле лепо послужене, као праве гошће. Маја је уз пут морала све да исприча о својој породици.

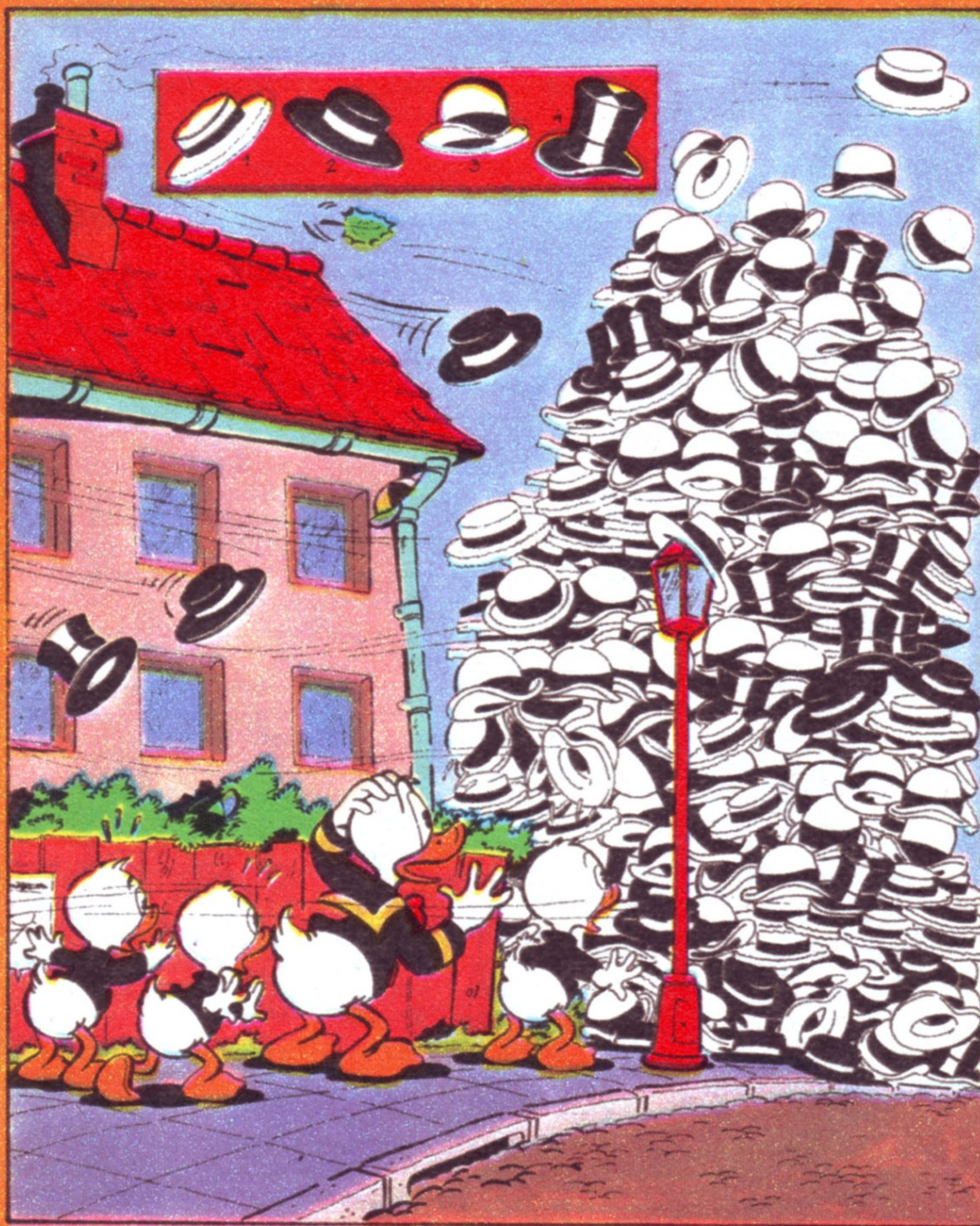
Кући су се вратиле касно увече, а изненађење које је Мајина мама доживела било је такво да је морала да седне док јој је Маја гурала у руке поклон–теглицу са слатким.

– Држи ово слатко од кајсија из твог дворишта! Шаље ти баба Рада!

Љиљана Смиљанић

ШЕШИРИ

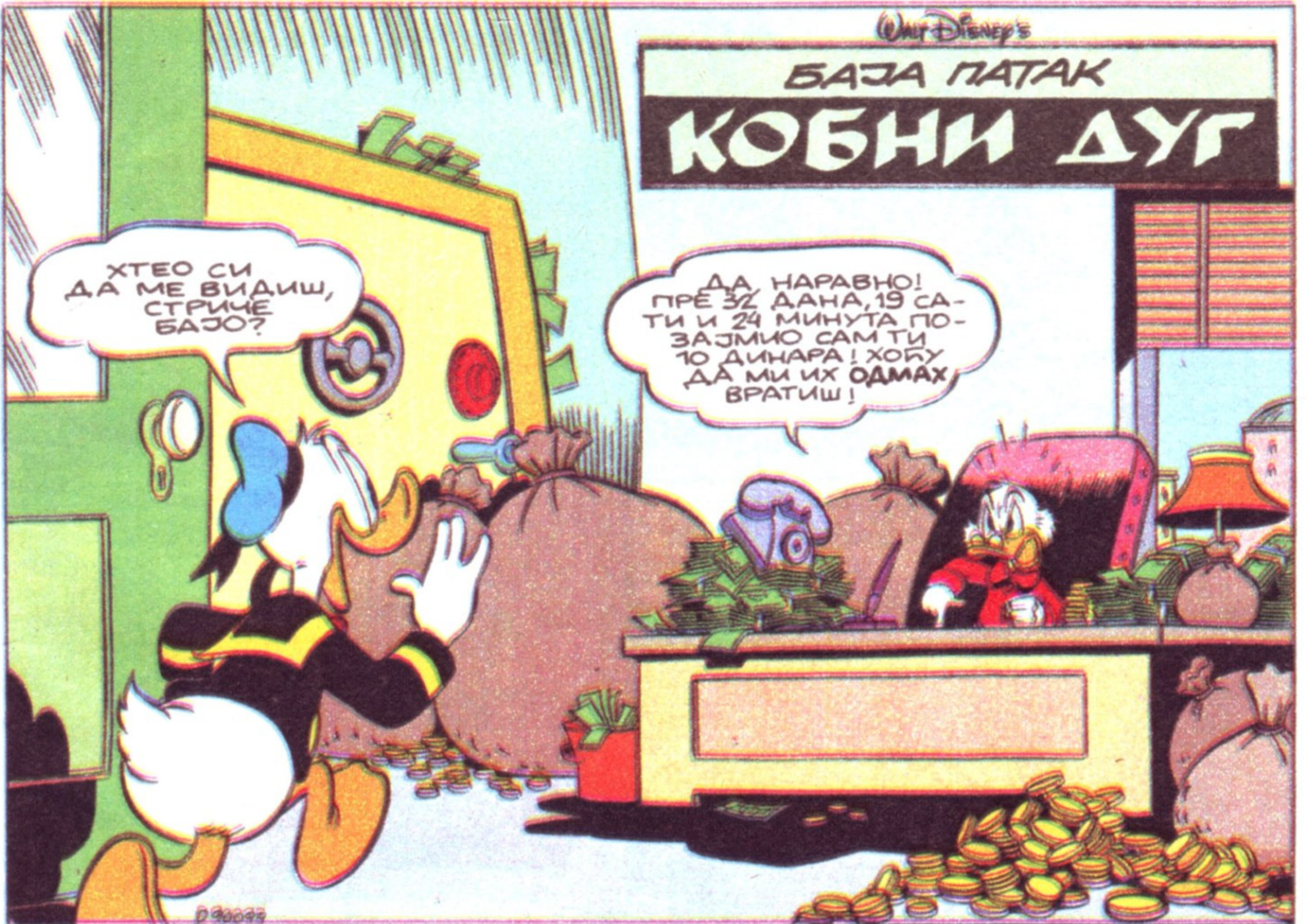
Јак ветар одувао је шешире пролазницима, па и Паји и његовим сестрићима. Помозите нашим пријатељима да их пронађу. Затим, добро отворите очи и избројте колико типова шешира има на слици. Пронађите и уникатне шешире.

Решење: шишир
бр. 1 - 40 комада
бр. 2 - 14 комада
бр. 3 - 72 комада
бр. 4 - 14 комада

Решење за уникатне шешире види у Микијевој пошти! Уникатни су заокружени.

КОБНИ ДУГ

ХТЕО СИ
ДА МЕ ВИДИШ,
СТРИЧЕ
БАЈО?

ДА, НАРАВНО!
ПРЕ 3/2 ДАНА, 19 СА-
ТИ И 24 МИНУТА ПО-
ЗАЈМНО САМ ТИ
10 ДИНАРА! ХОБУ
ДА МИ ИХ ОДМАХ
ВРАТИШ!

ОВАЈ...
НЕМАМ
КОД
СЕБЕ...

ТАКО ТИ ВРАГАШ МОЈЕ
ДОБРОЧИНСТВО!
НЕЗАХВАЛ-
НИЧЕ!

БУДИ СРЕГАН ШТО
САМ ТИ СТРИЦ И ШТО
САМ ТАКО ВЕЛИКО-
ДУШАН! НЕКО ДРУГИ
БИ ТЕ ОДАВНО ПО-
СЛАО НА СУД!

ЈА ЗАИСТА
ЦЕНИМ
ТО ШТО
ЧИНИШ
ЗА МЕНЕ!

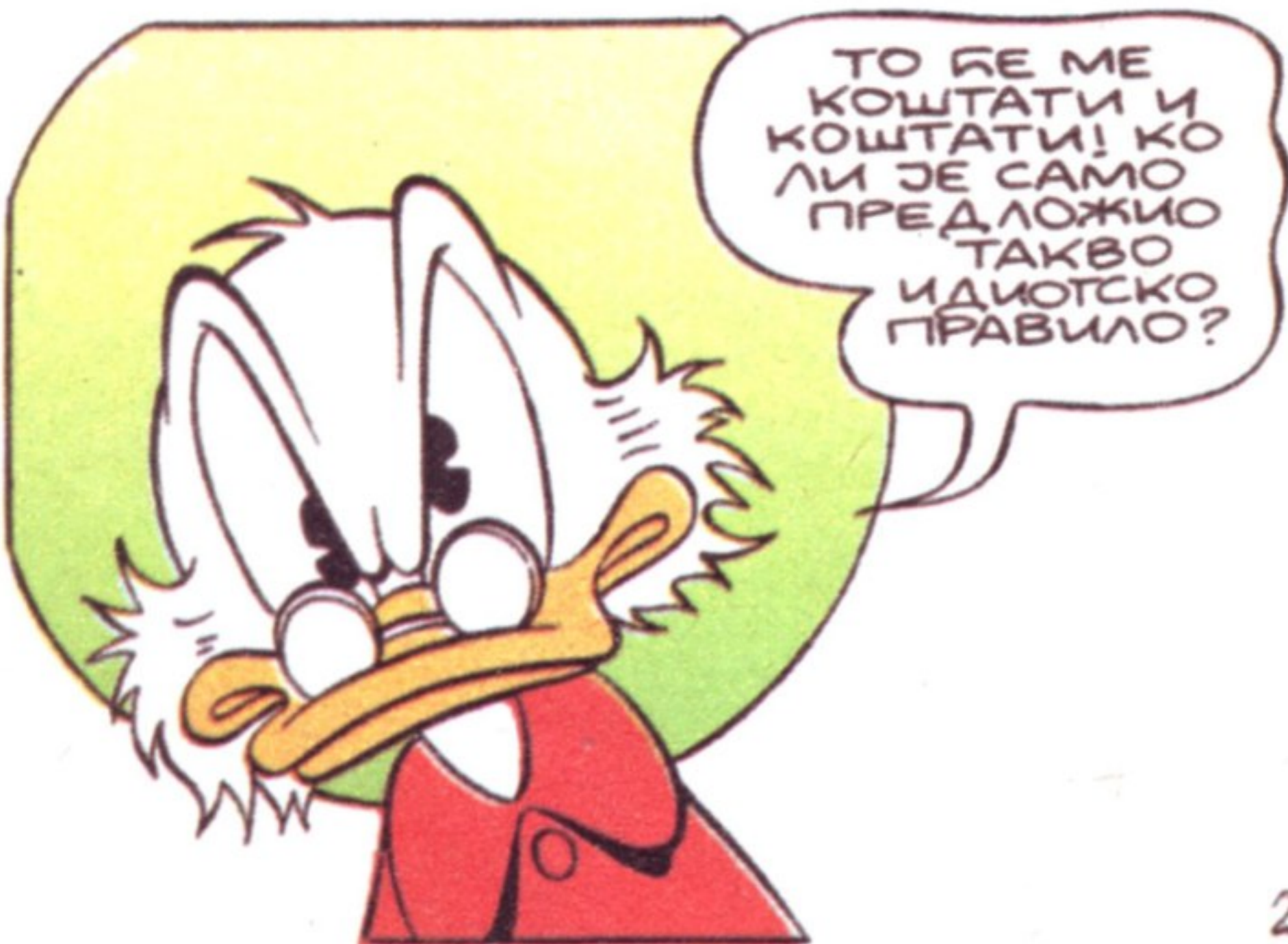
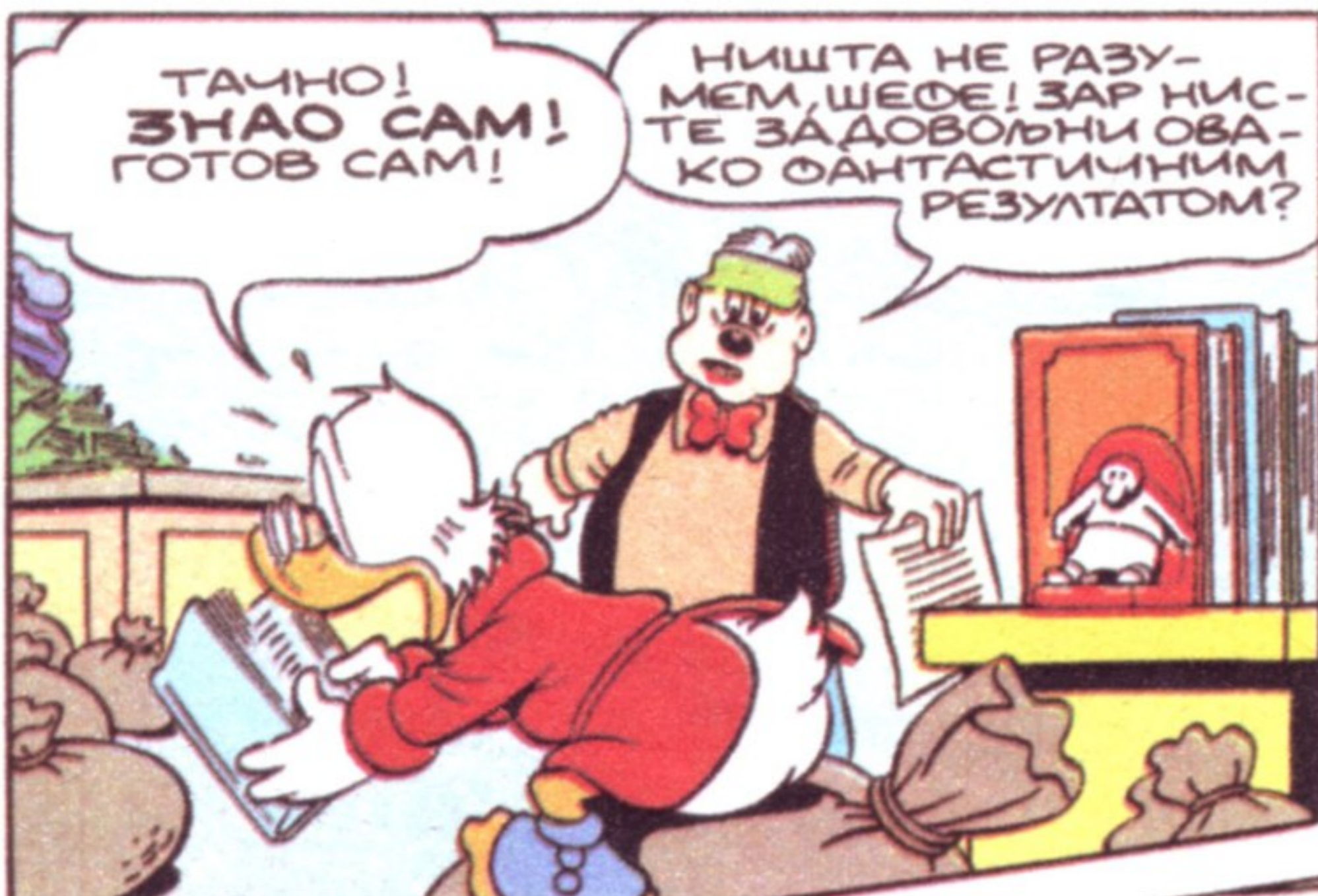
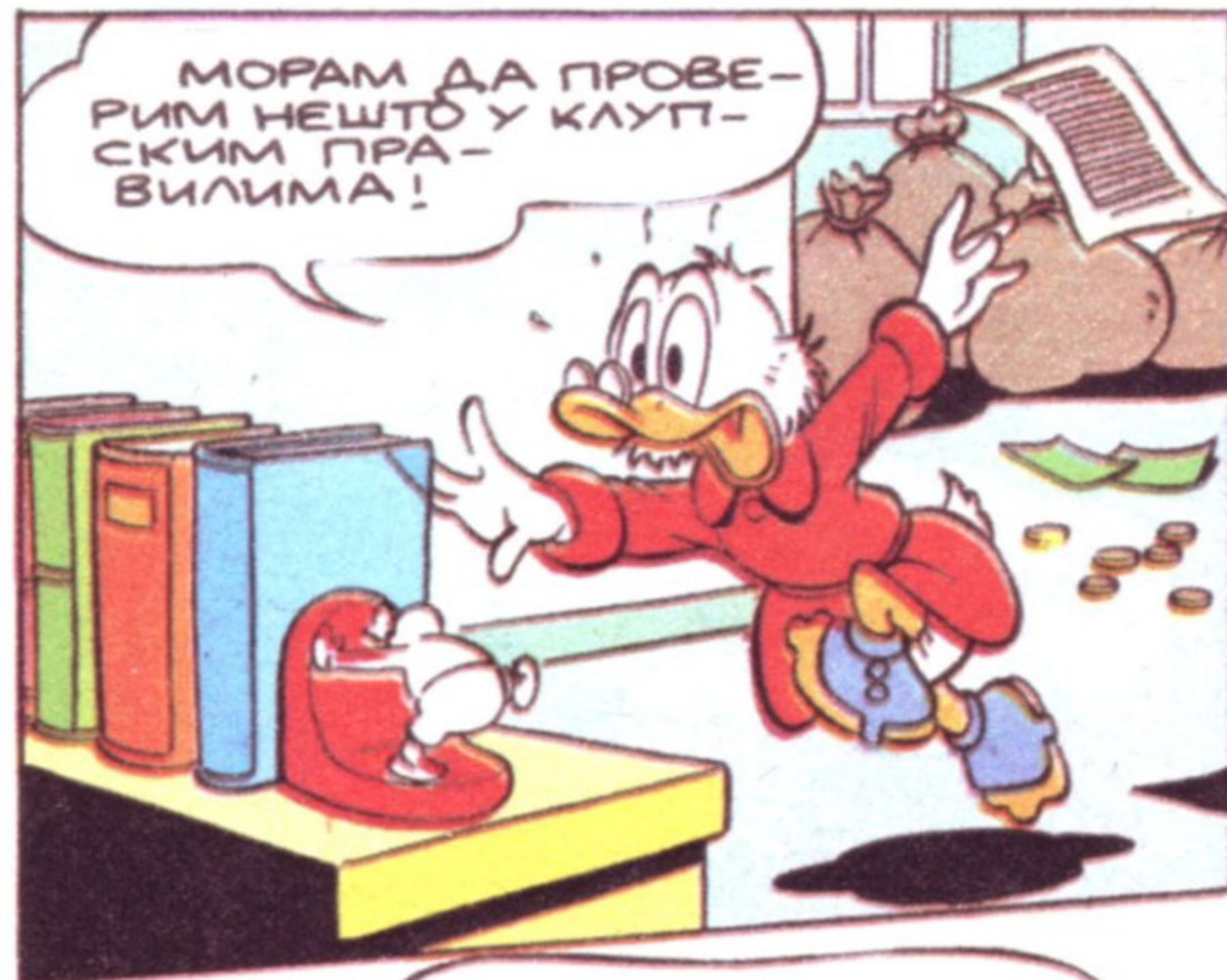
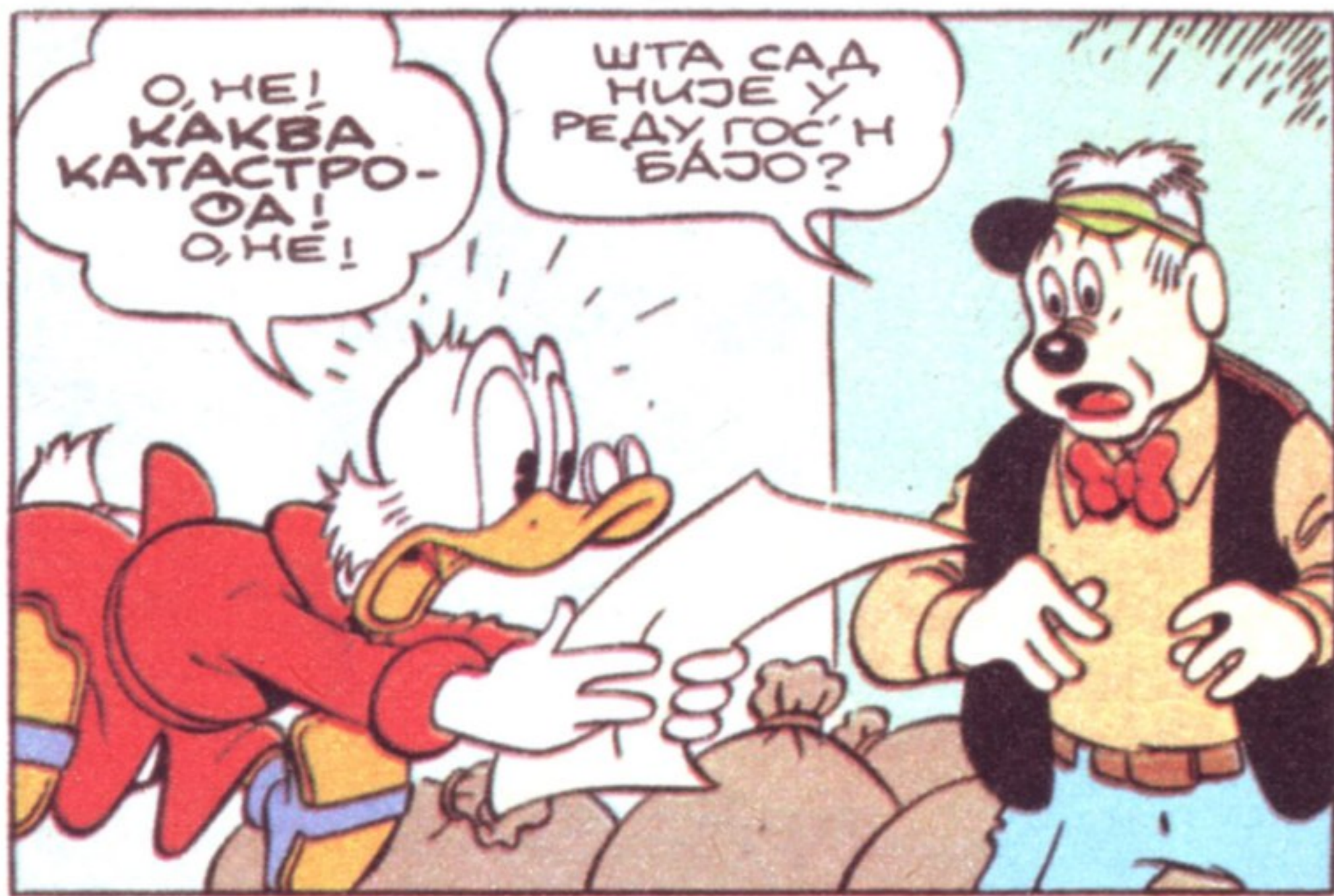
ДОНЕСИ
МИ ТИХ
ДЕСЕТ
ДИНАРА ПРЕ...
ШТА САД
ТИ
ХОБЕШ?

ДОБРЕ ВЕСТИ, ГОС'Н БАЈО!
ЕВО ГОДИШЊЕГ ИЗВЕШ-
ТАЈА! ЗАРАДИЛИ
СТЕ ЧЕТРНАЕСТ ФАН-
ТАСТИЛОНА
ВИШЕ НЕГО
ЛАНЕ!

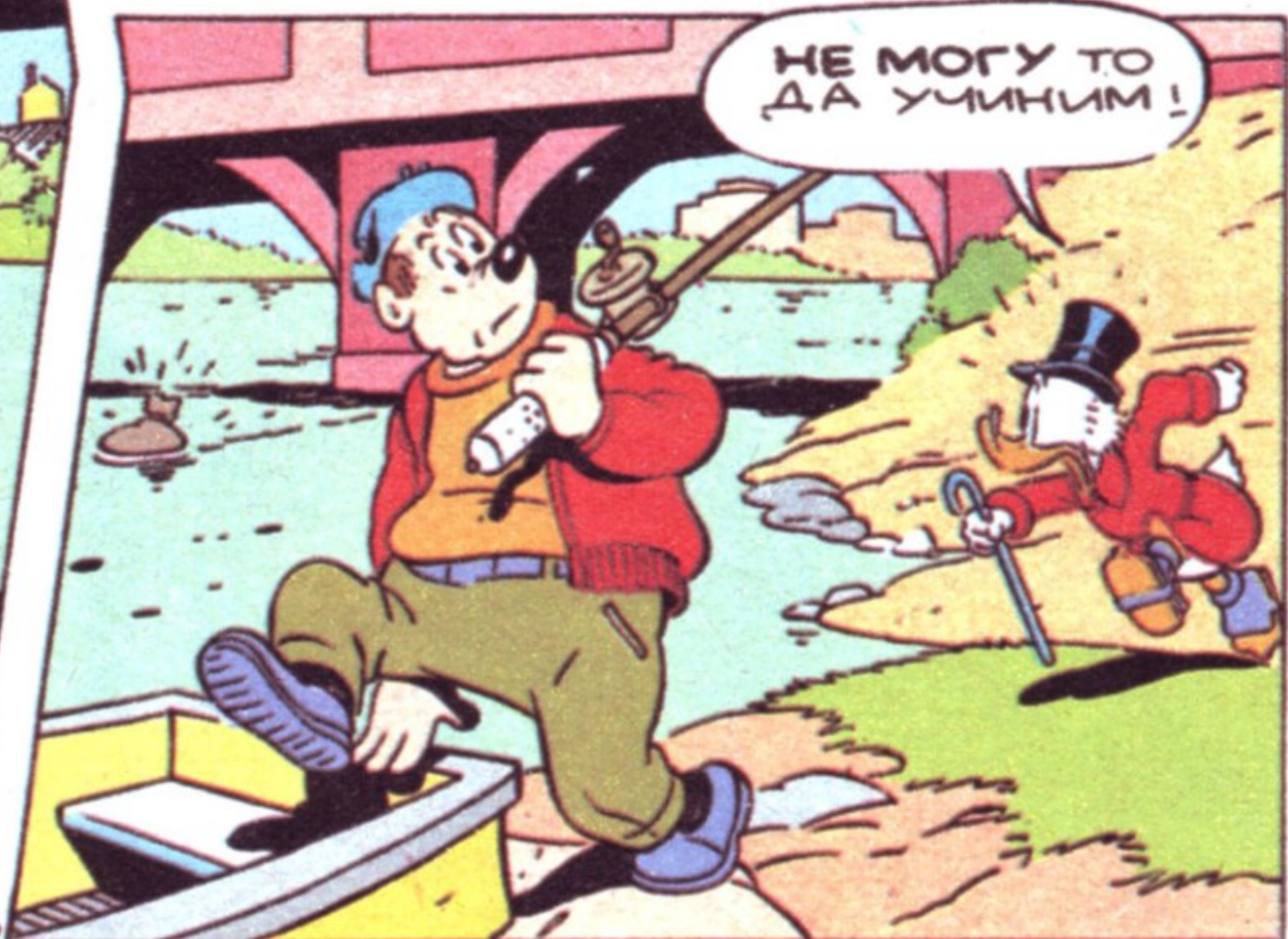
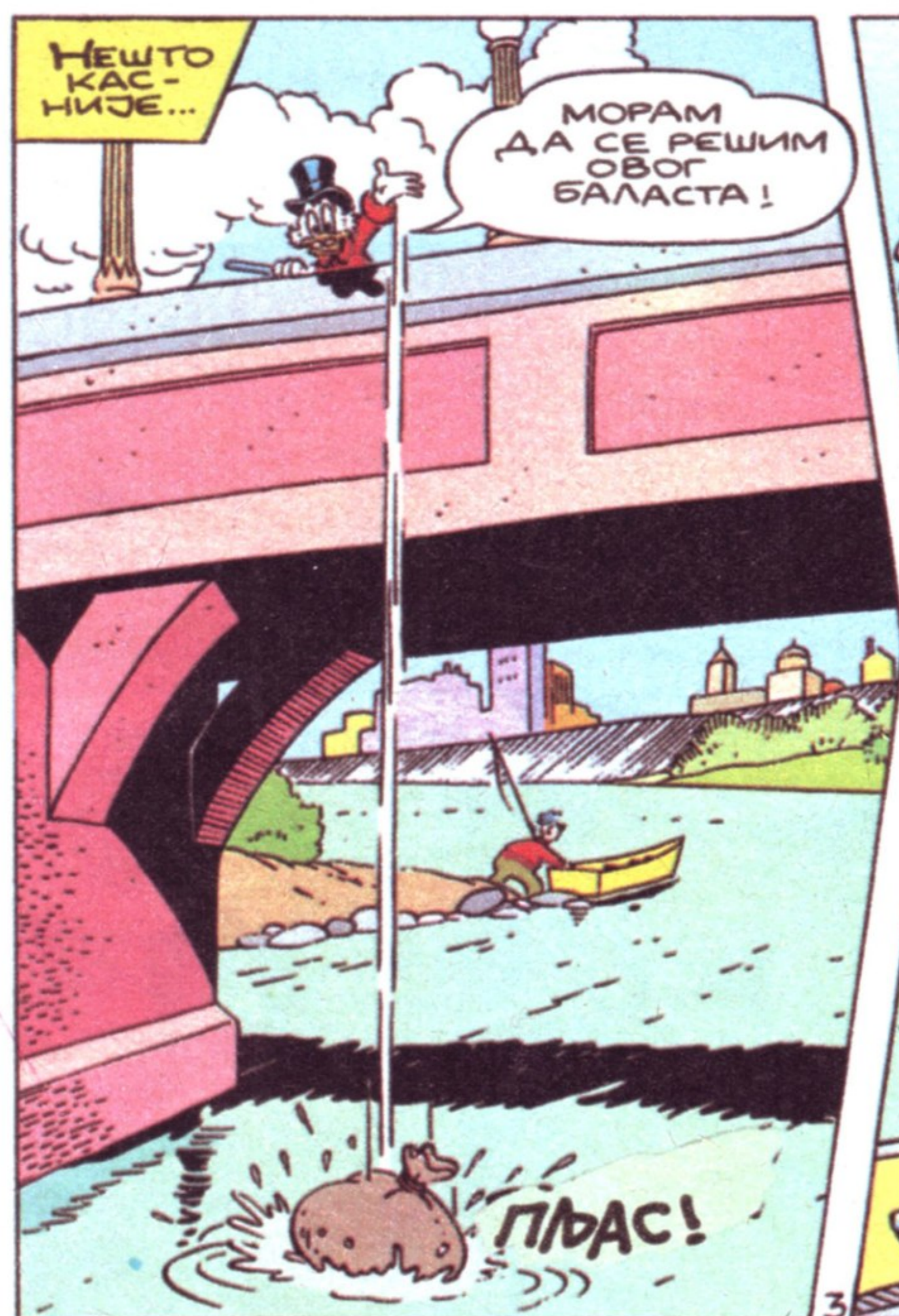

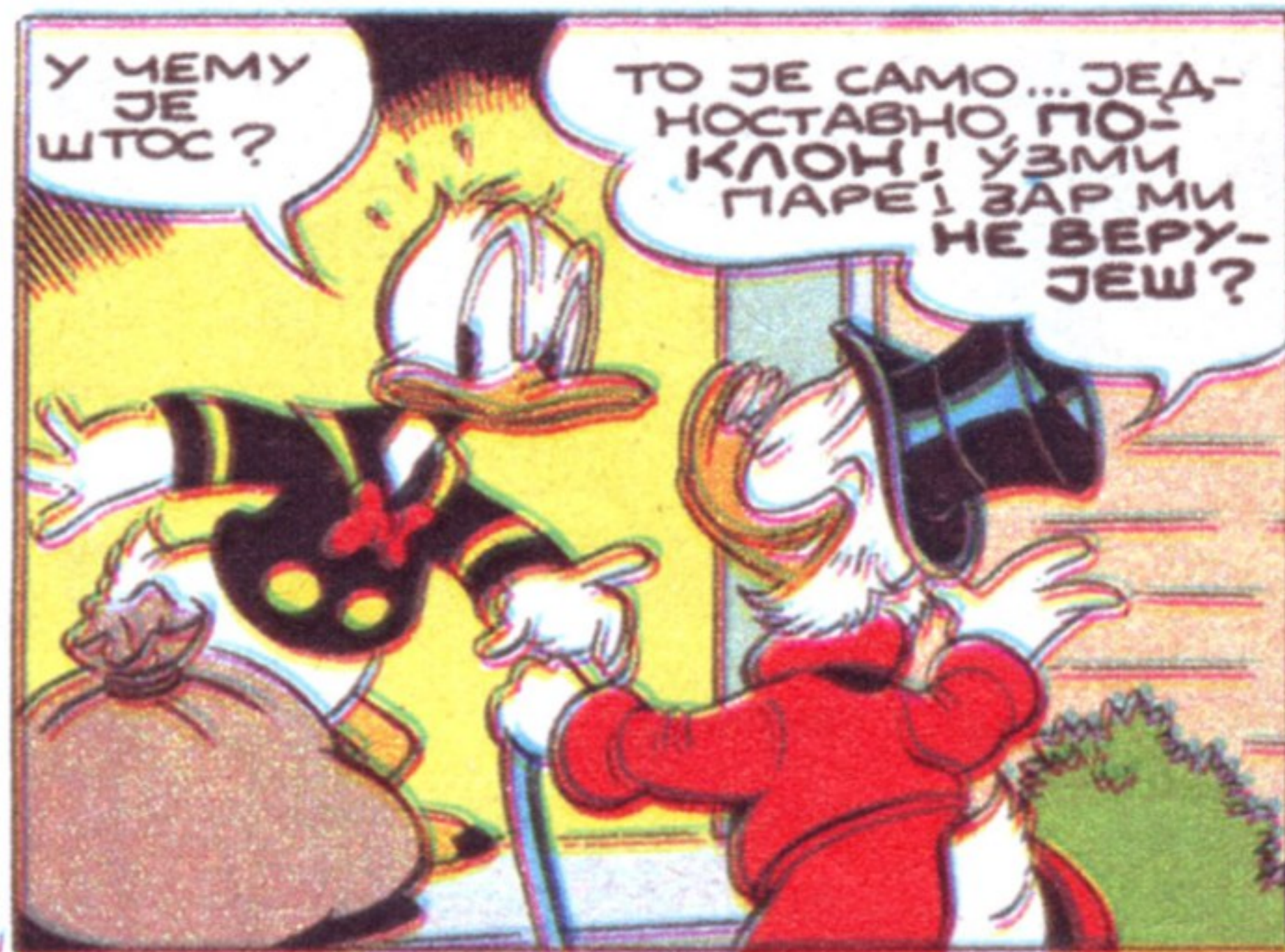
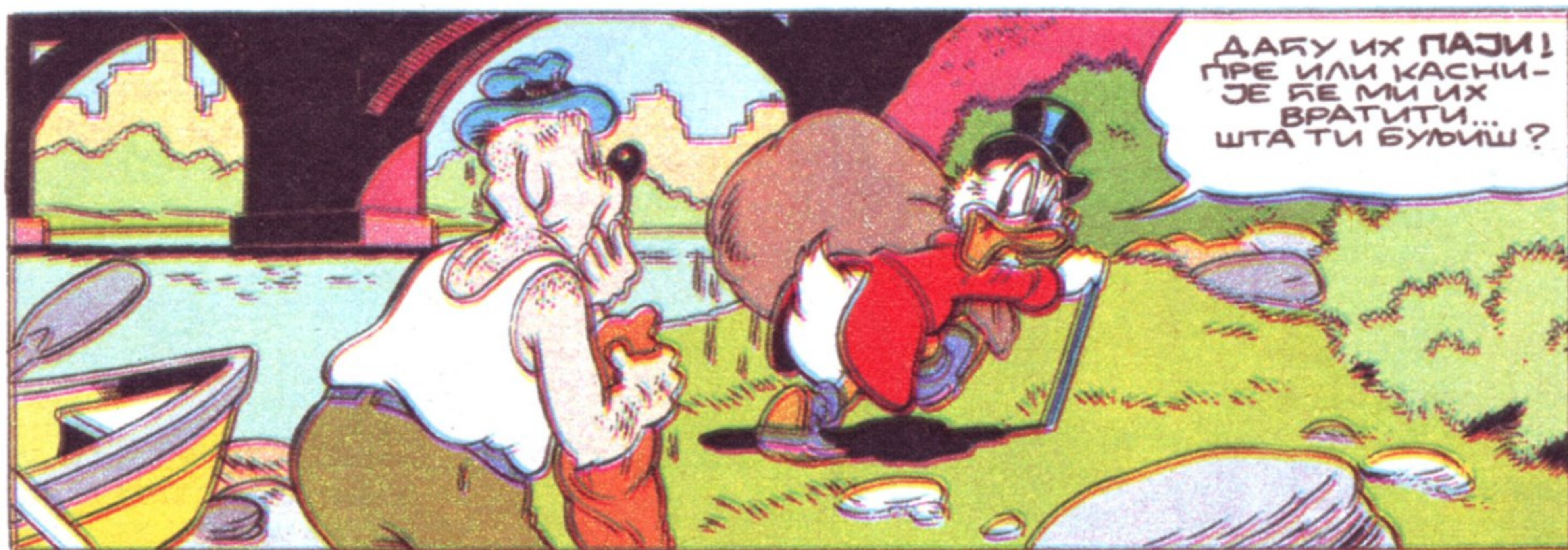
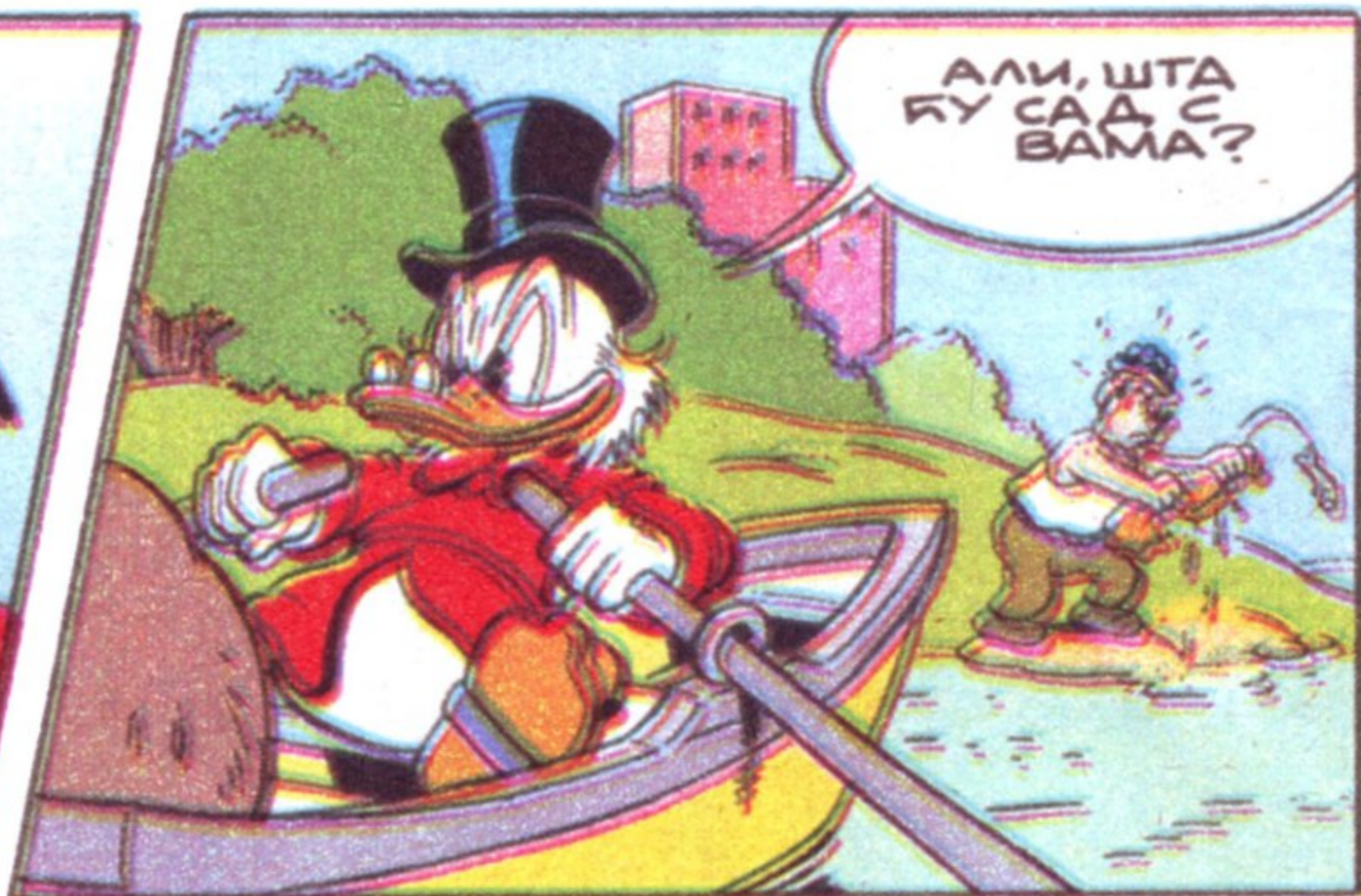
О, КАКВА СРЕГА!
СИГУРАН САМ ДА
НИКО У КЛУБУ
МИЛИЈАРДЕРА НЕБЕ
МОБИ ДА МЕ
ПРЕВАЗИБЕ
НА ВЕЧЕРАШЊОЈ
СКУПШТИНИ!

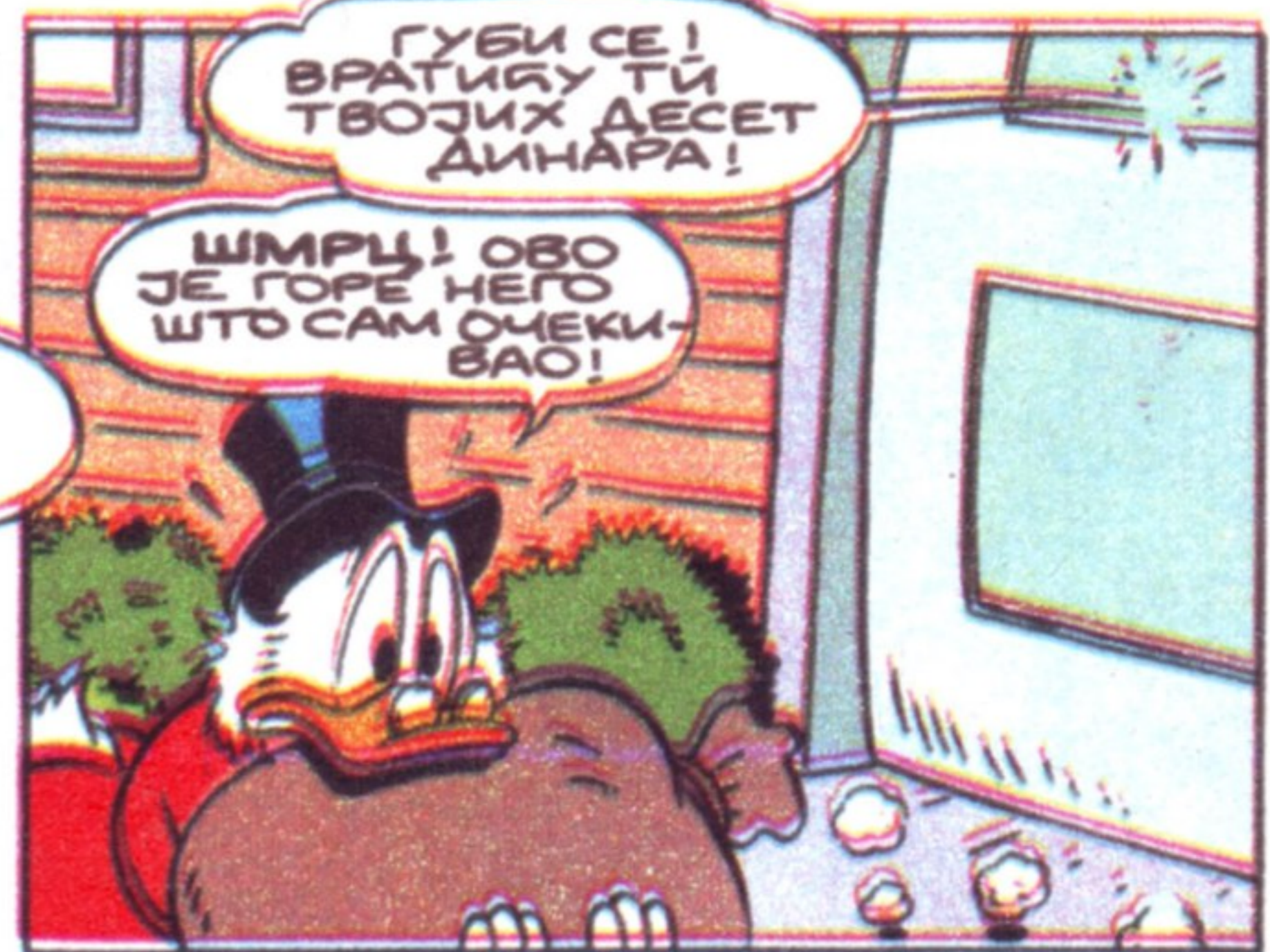
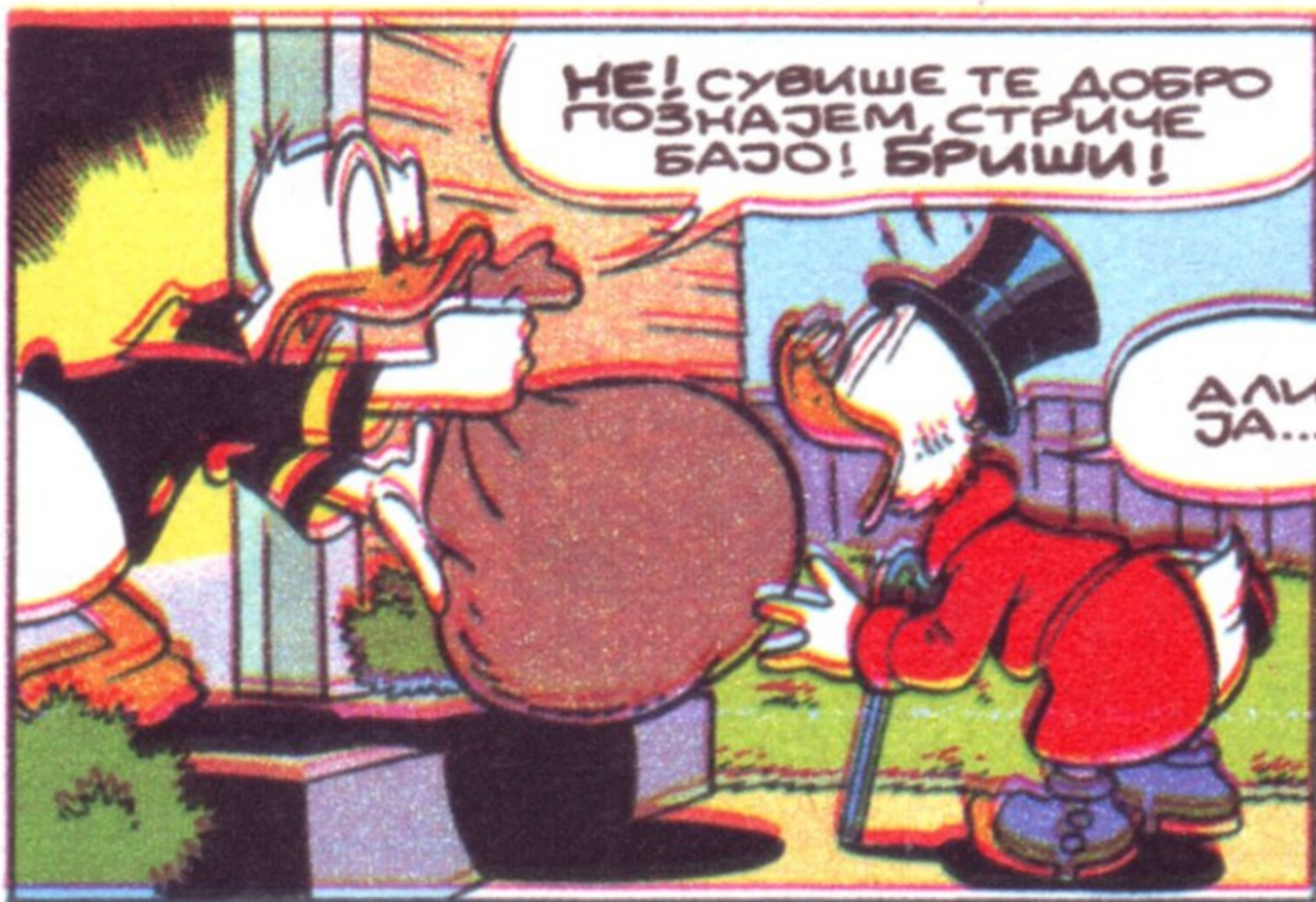
СИГУРАН
САМ
ДА ЈЕ
ТАКО!

2

НИКАДА БАЈА ПАТАК НИЈЕ БИО У ГОРОЈ СИТУАЦИЈИ И ВЕОЈ ДИЛЕМИ ШТА ДА УРАДИ...

АЛИ, ЗАШТО? ПОСЛУЖИ СЕ И ТИ, ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ!

ЈА НИСАМ ТВОЈ ПРИЈАТЕЉ!

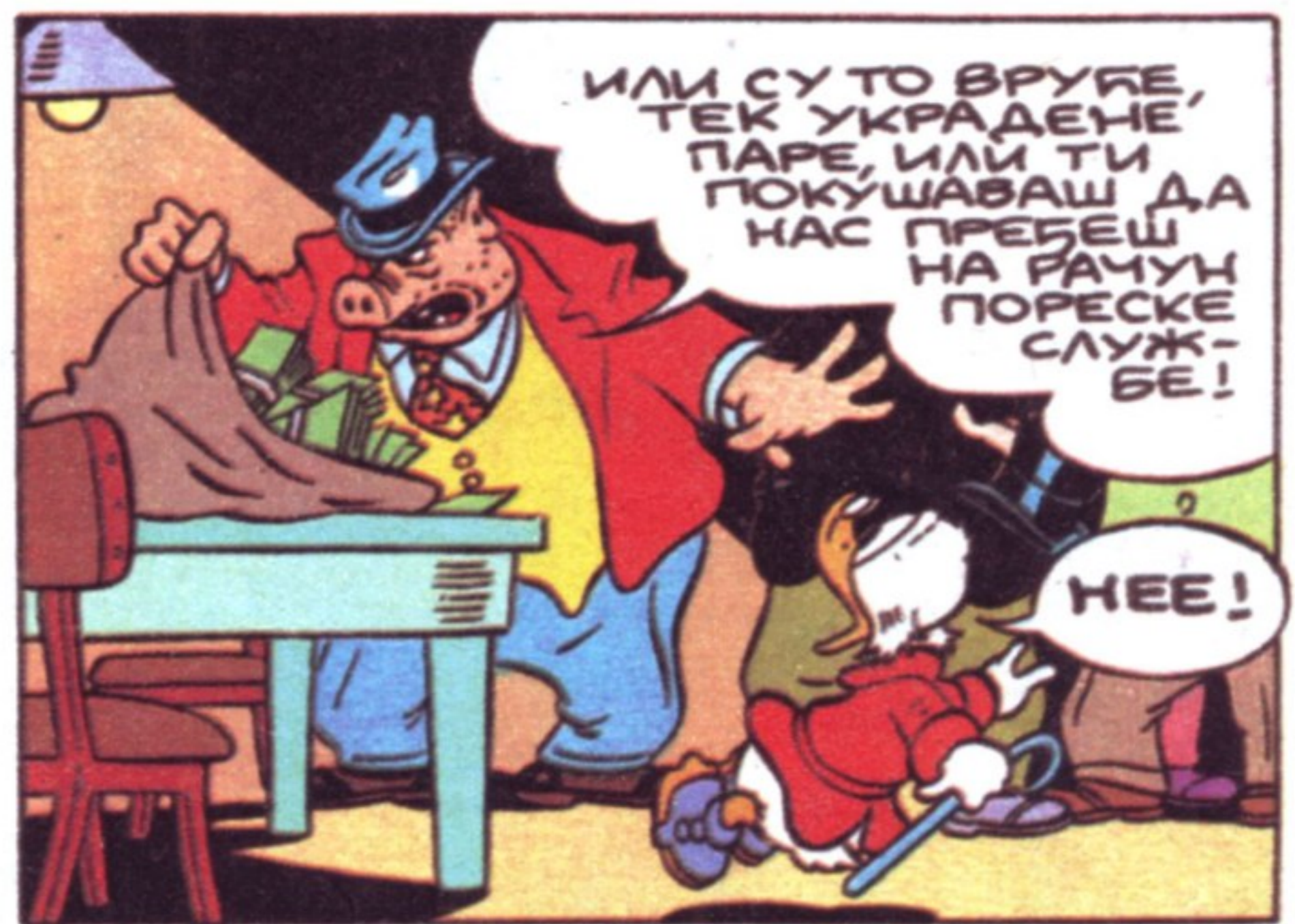
ЈА САМ ПРЕДСЕДНИК УДРУЖЕЊА ЛОПОВА И РАЗБОЈНИКА! ШТА ТРАЖИШ ОВДЕ?

УФ!

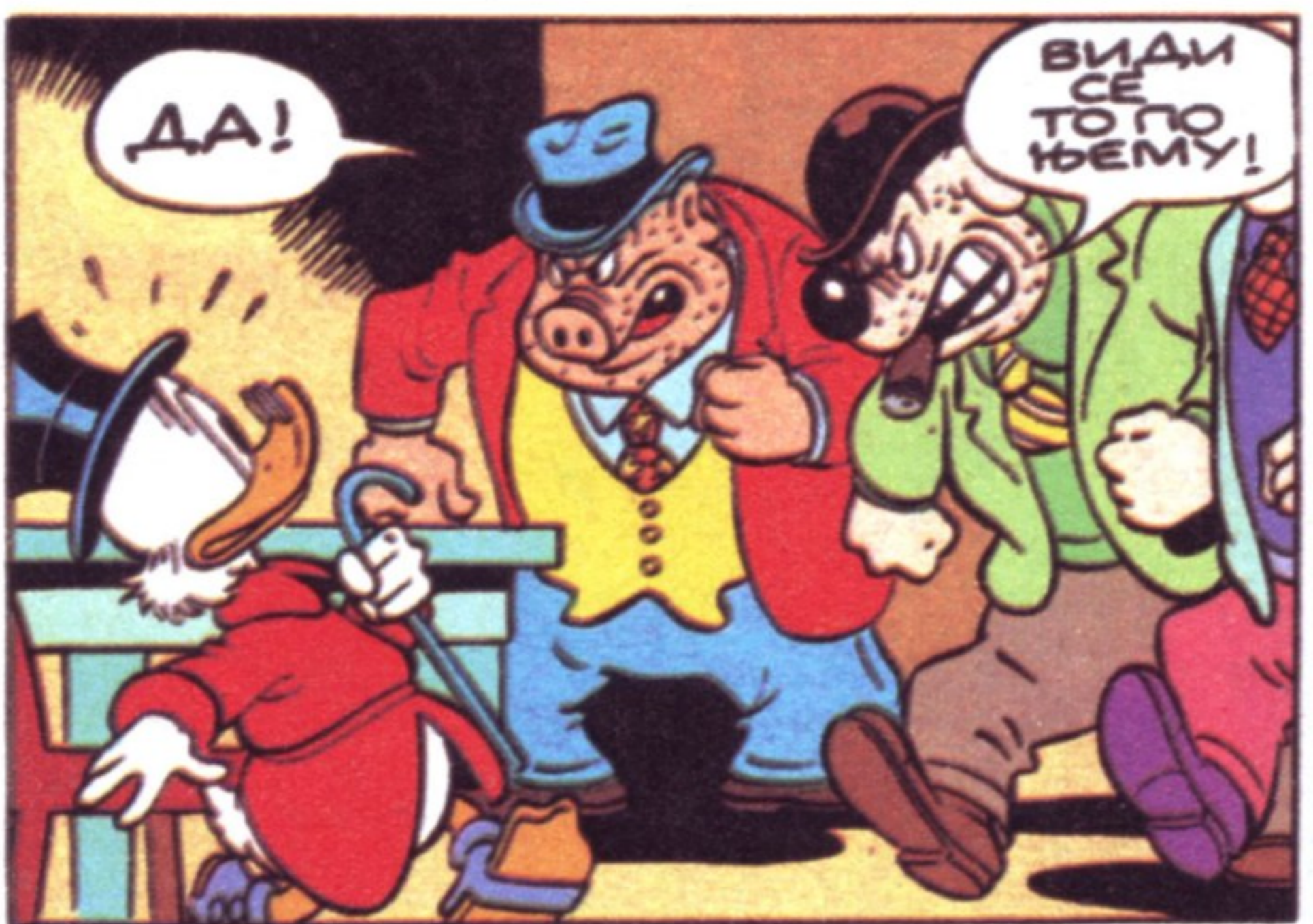
ДОНЕО САМ ВАМ ПОКЛОН! МАЛО ДОБРОЧИНСТВО!

ЈЕ Л' ПРИЧАЈ ТО НЕКОМ ДРУГОМ! АКО ПИПНЕМО ТАЈ НОВАЦ, ЦРНО НАМ СЕ ПИШЕ!

ИЛИ СУ ТО ВРУБЕ, ТЕК УКРАДЕНЕ ПАРЕ, ИЛИ ТИ ПОКУШАВАШ ДА НАС ПРЕБЕШ НА РАМУН ПОРЕСКЕ СЛУЖБЕ!

НЕЕ!

ДА!

ВИДИ СЕ ТО ПО ЊЕМУ!

НЕ СХВАТАТЕ! ЈА ВАМ ТО ПОКЛАЊАМ! СТВАРНО!

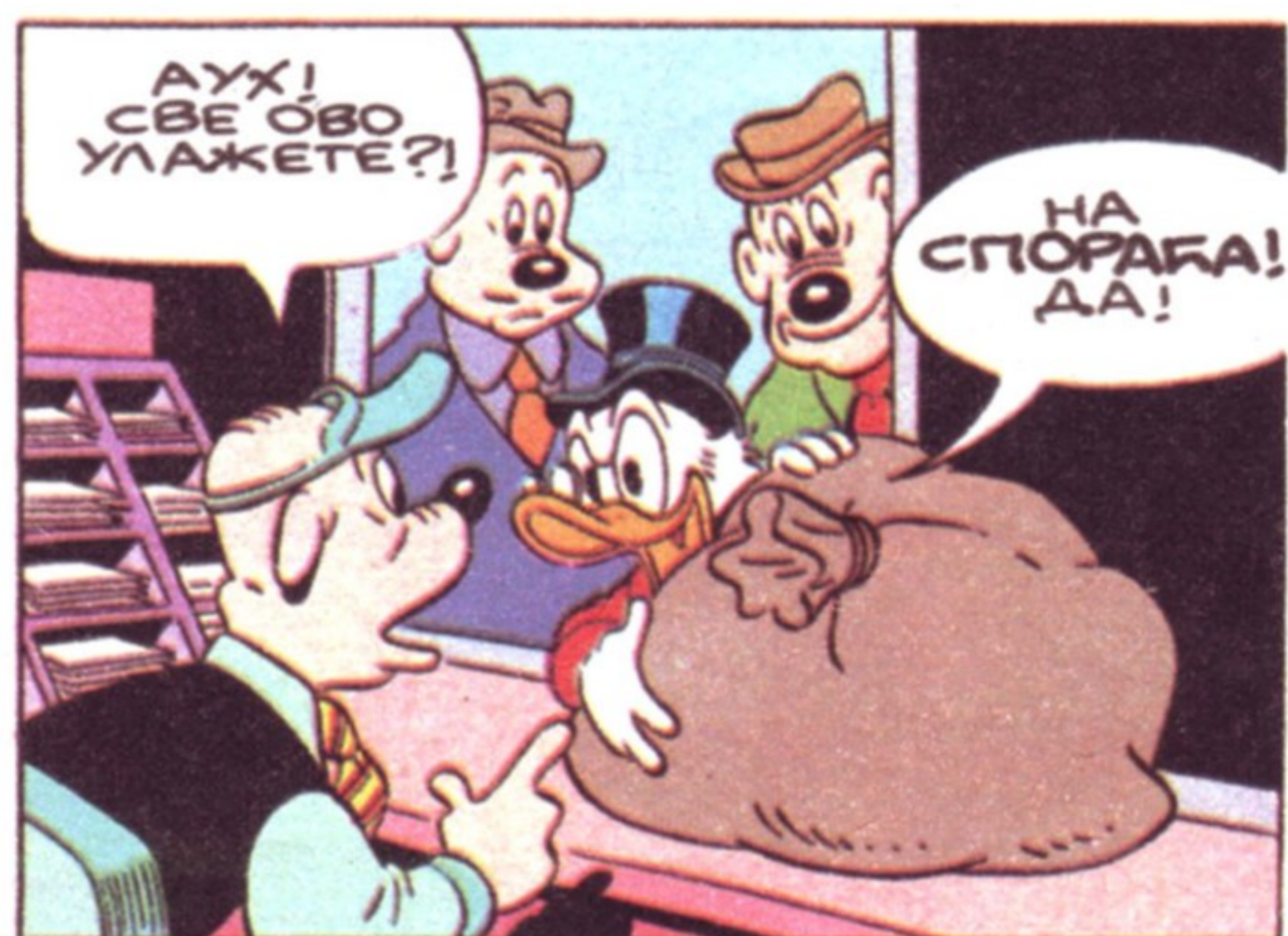
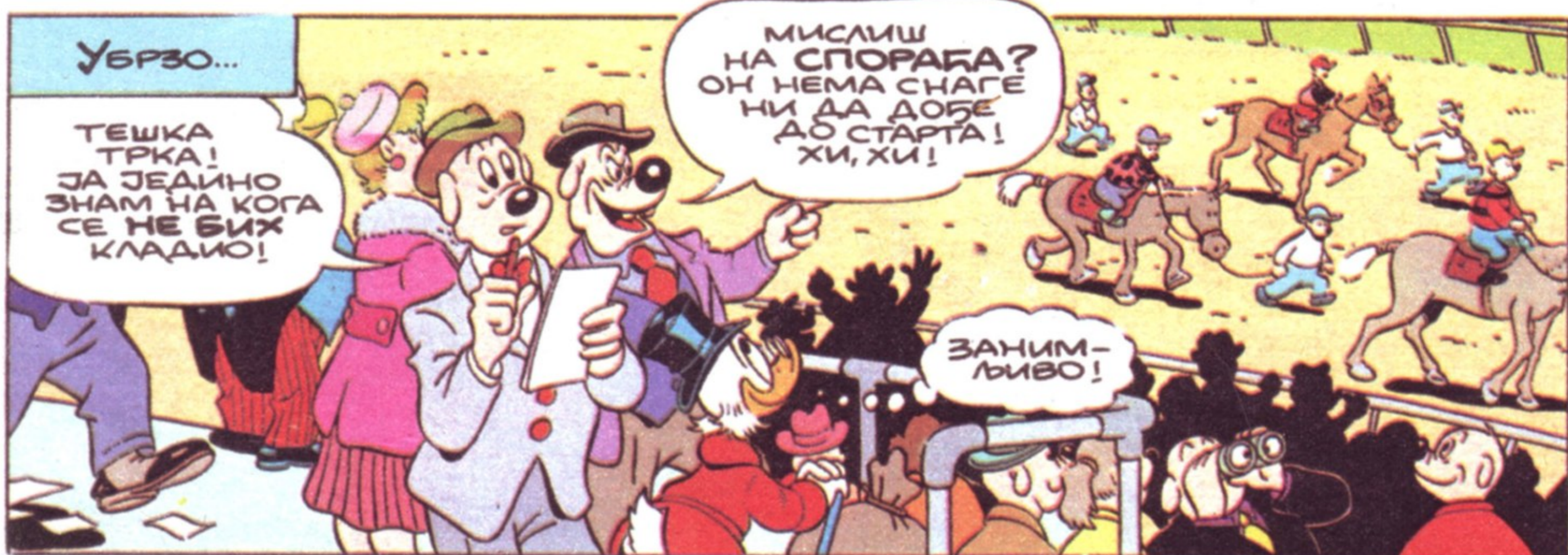
ГУБИ СЕ!

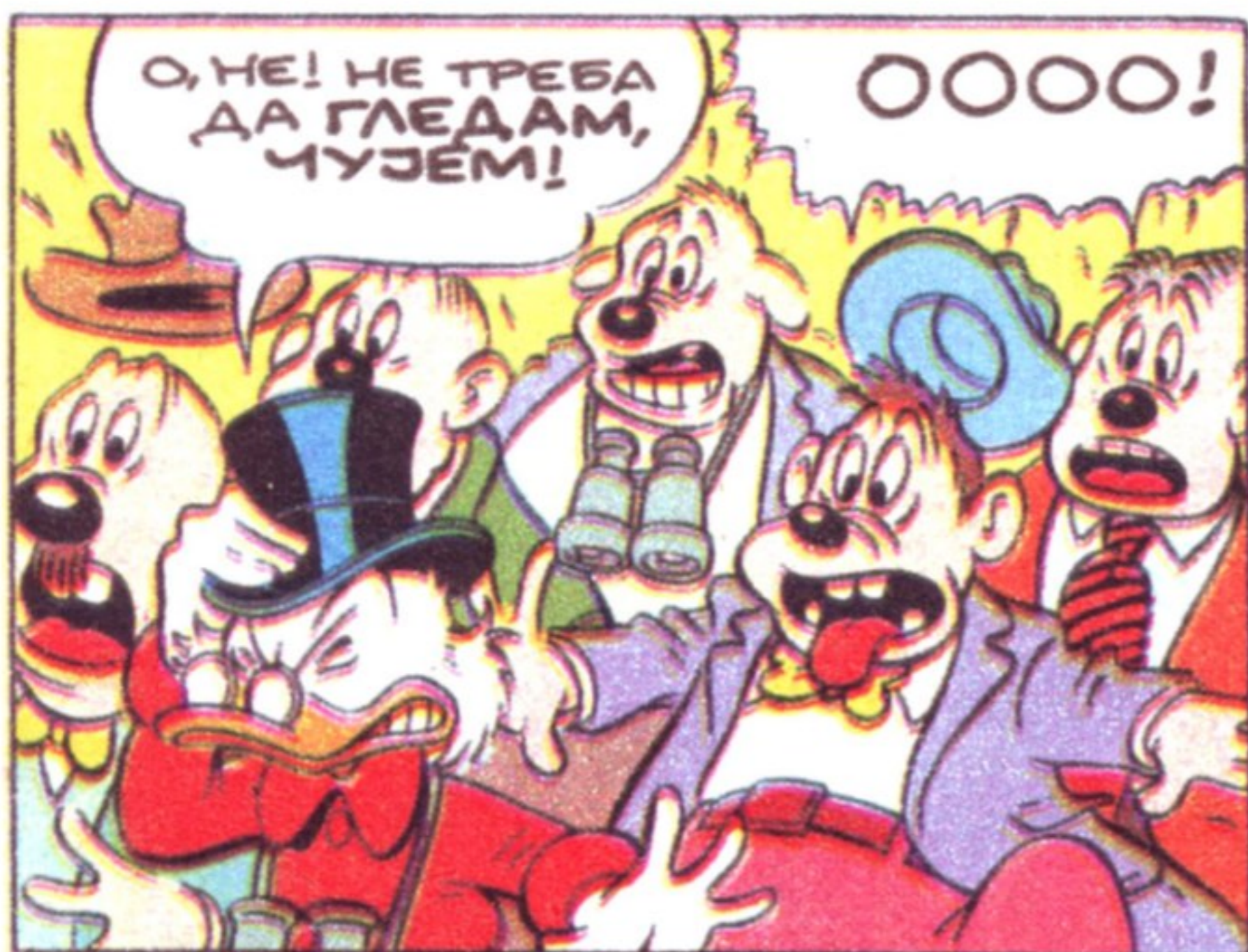
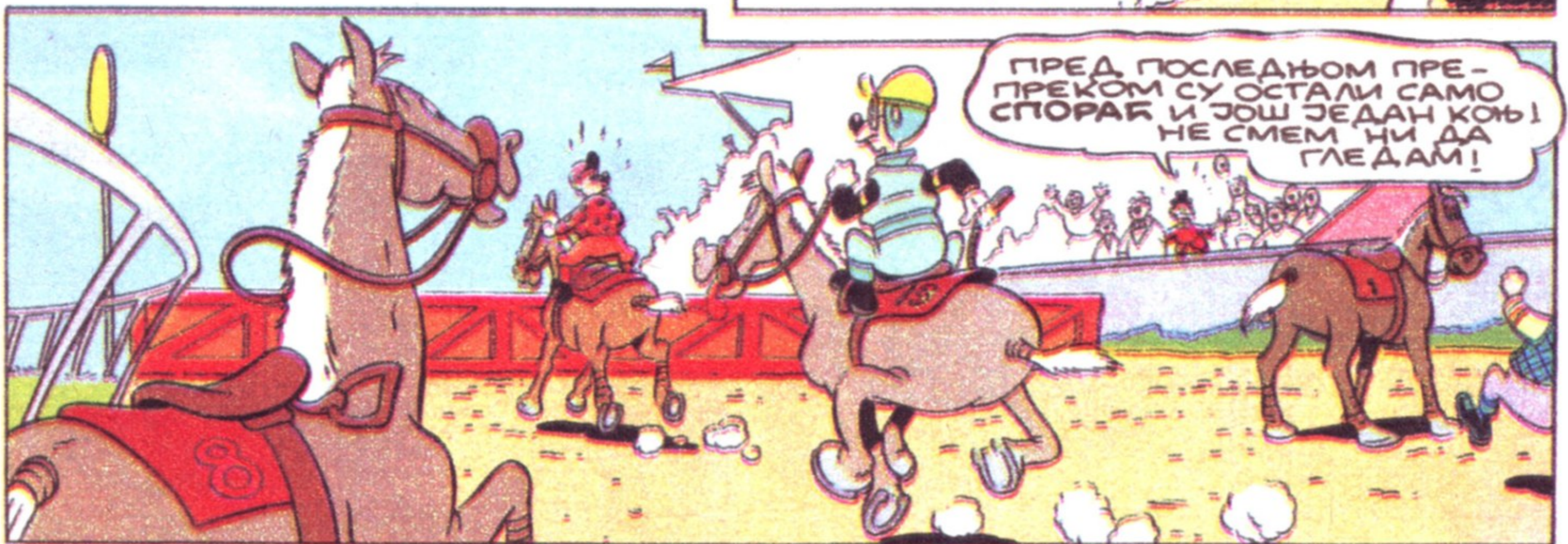
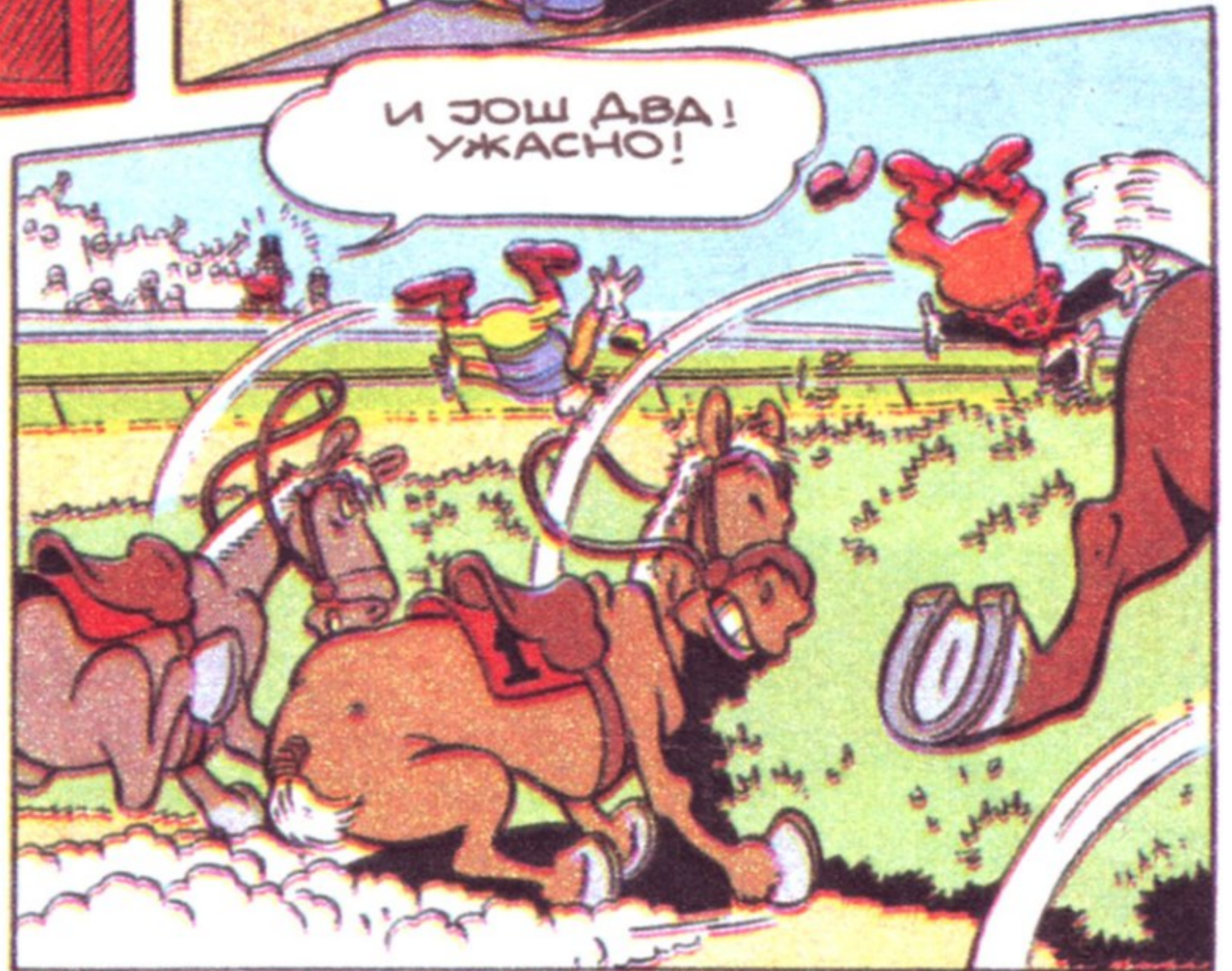

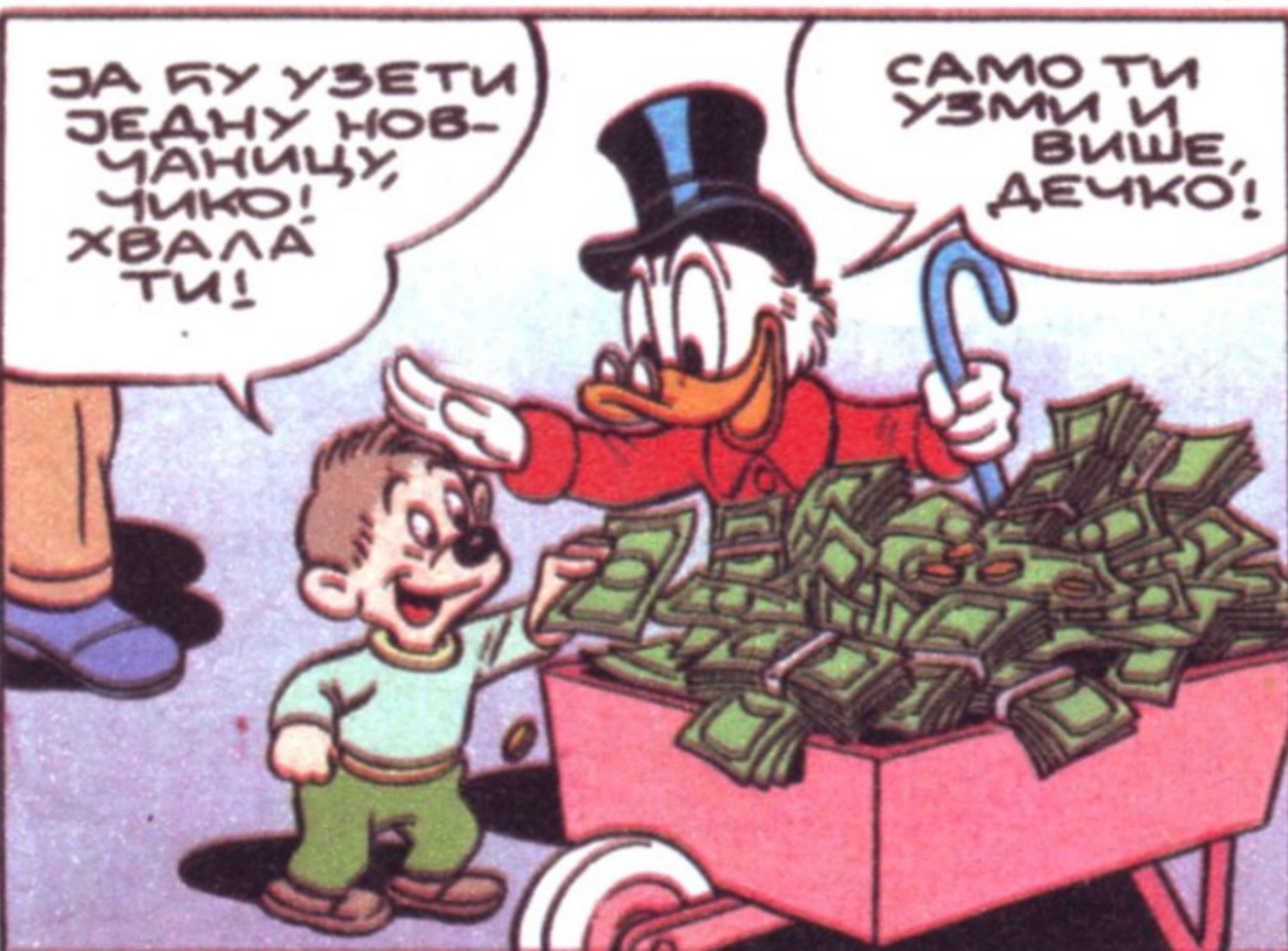
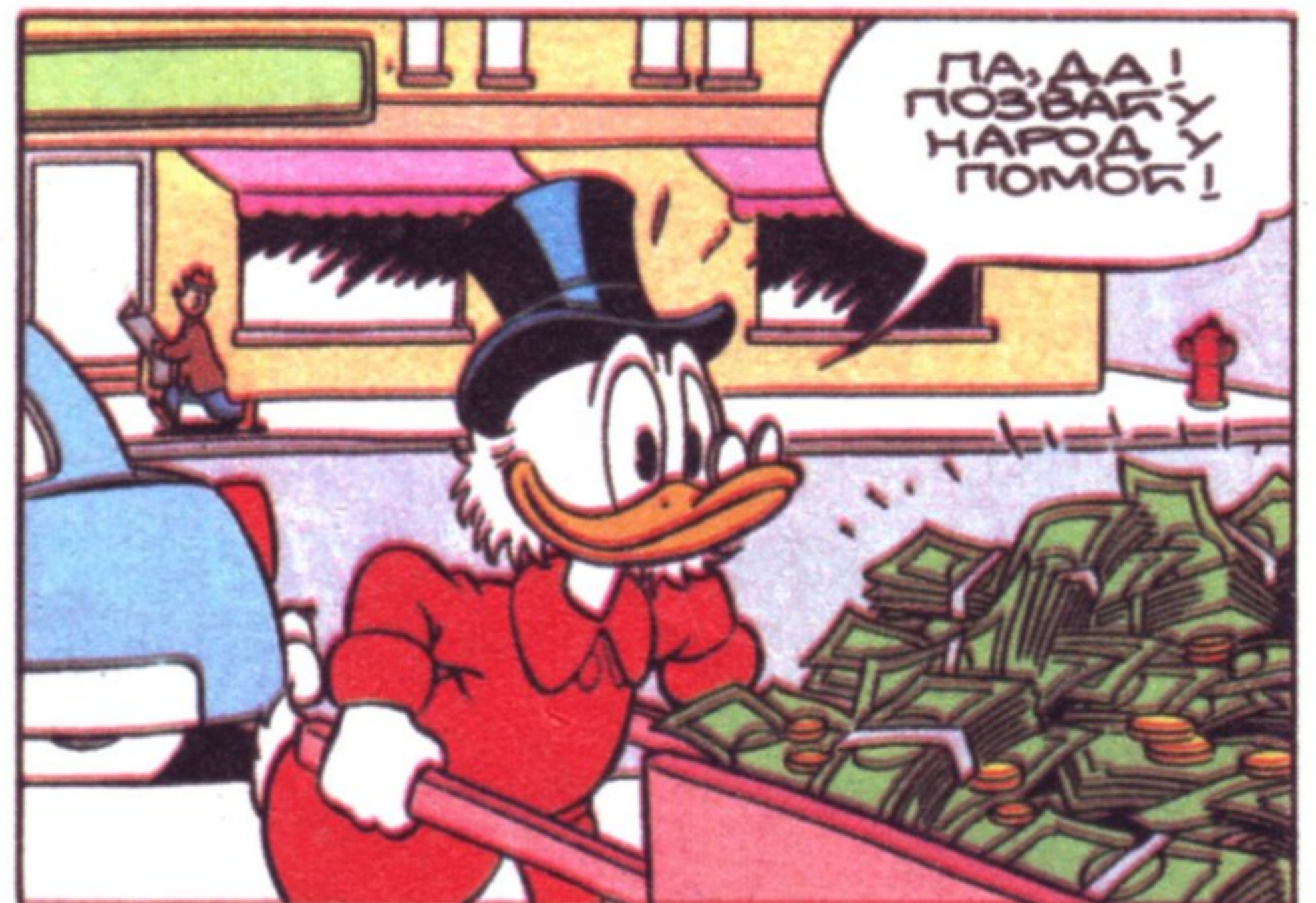
И НЕ ВРАЌАЈ СЕ!

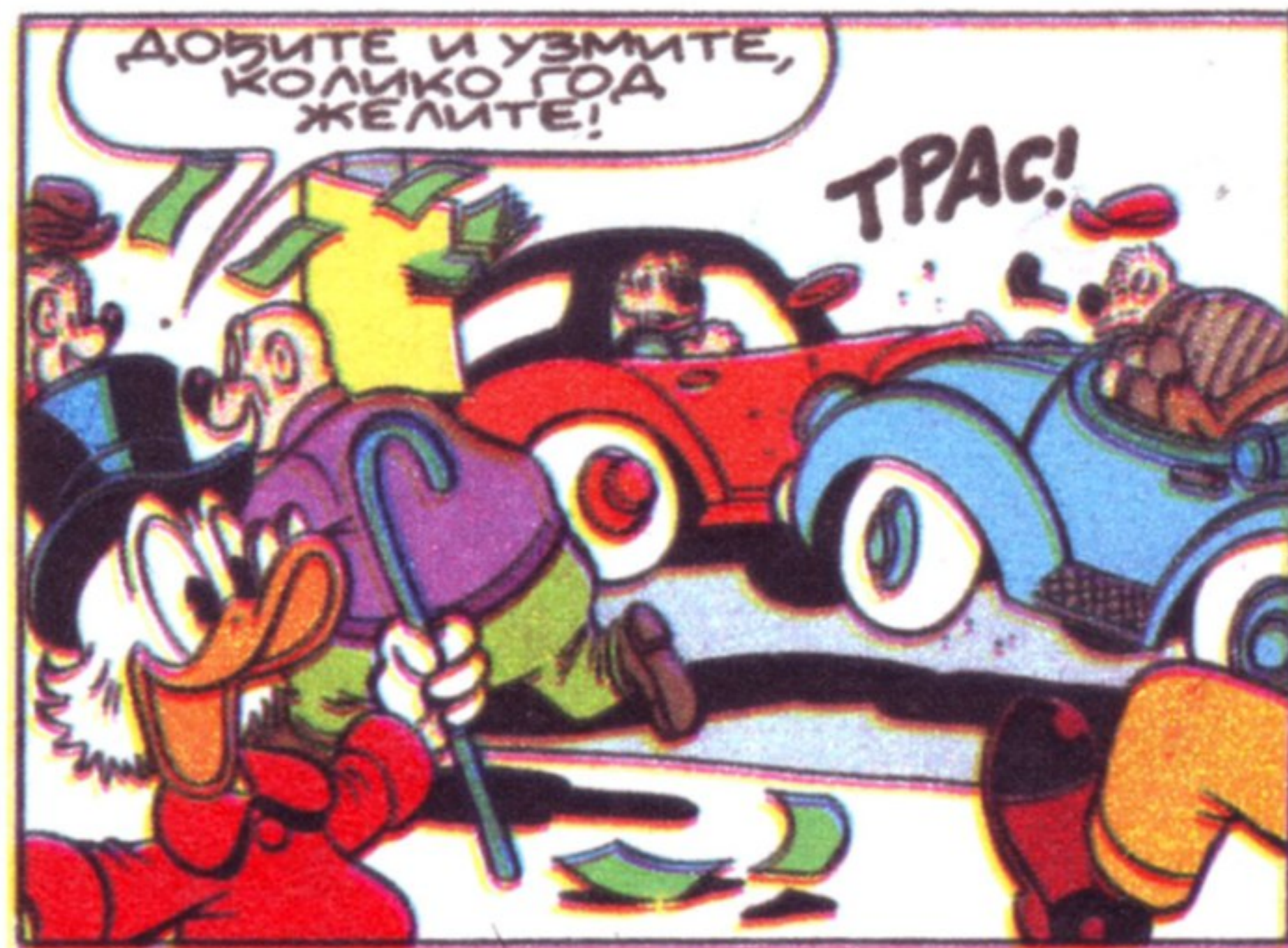
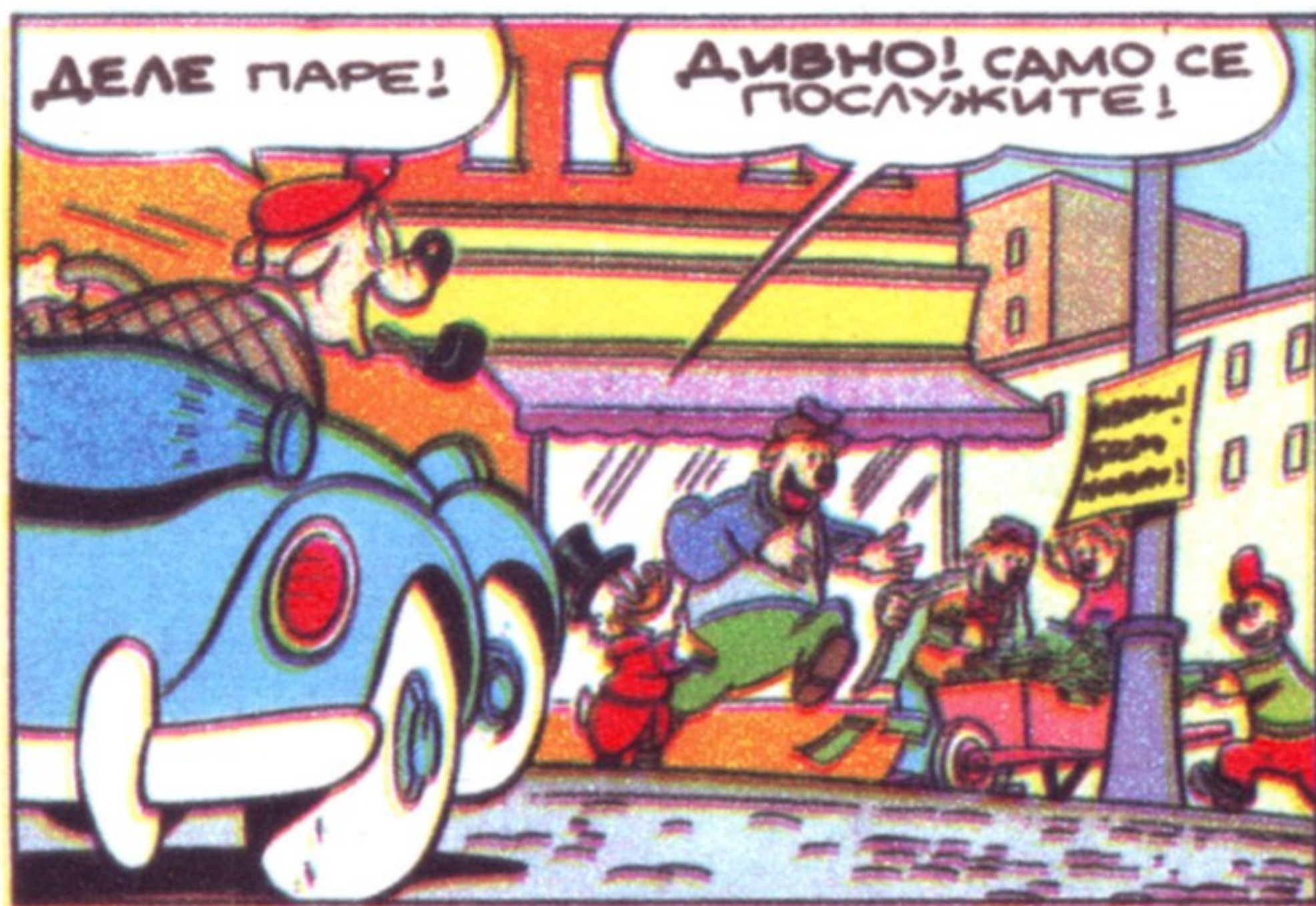
СЛЕДИ ПУТ БЕШ ДОБИТИ МЕСТО ЗА СТАЈАЊЕ НА ДНУ ЛУКЕ! ХЕ, ХЕ, ХЕ!

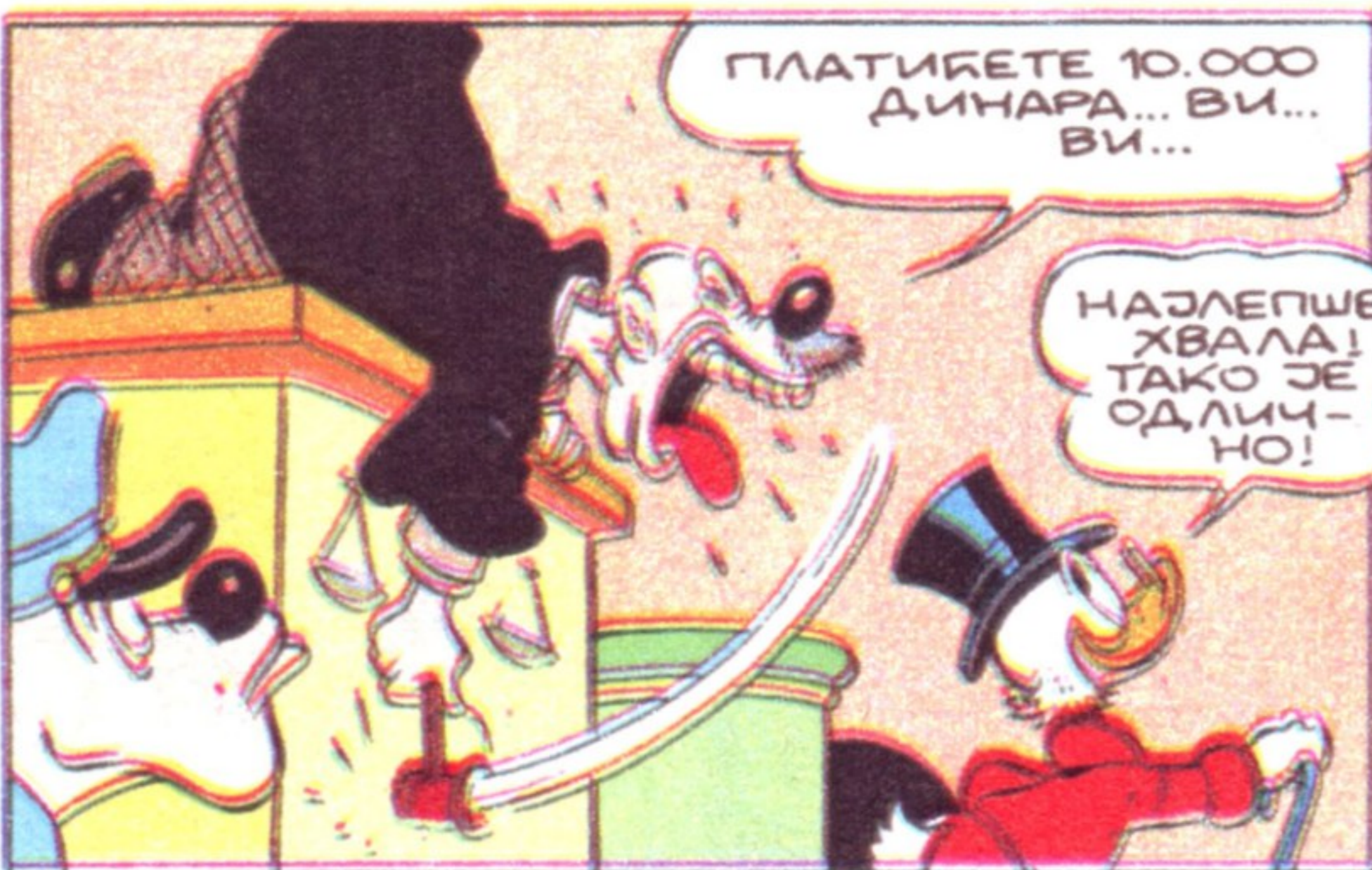
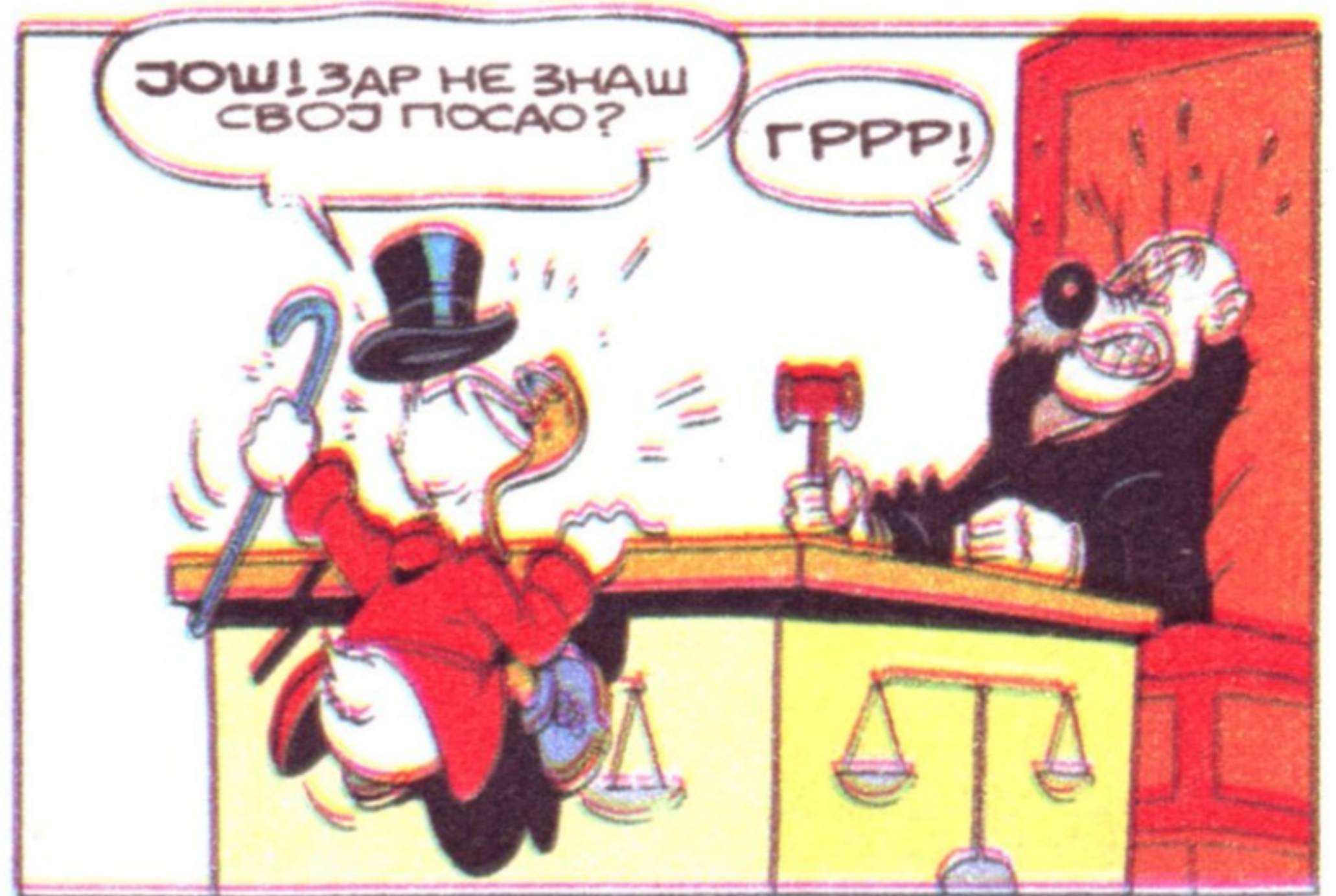
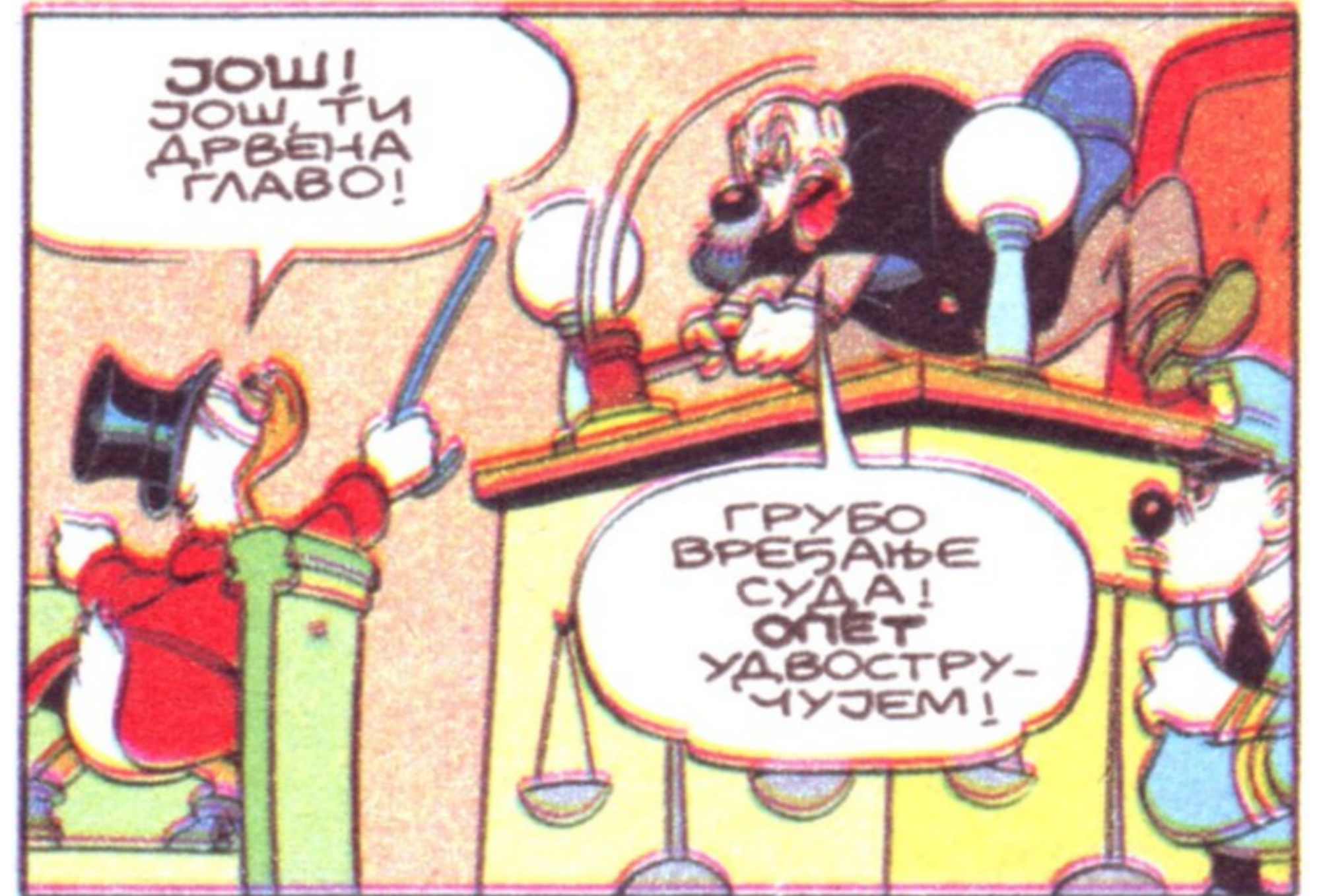
УФ!

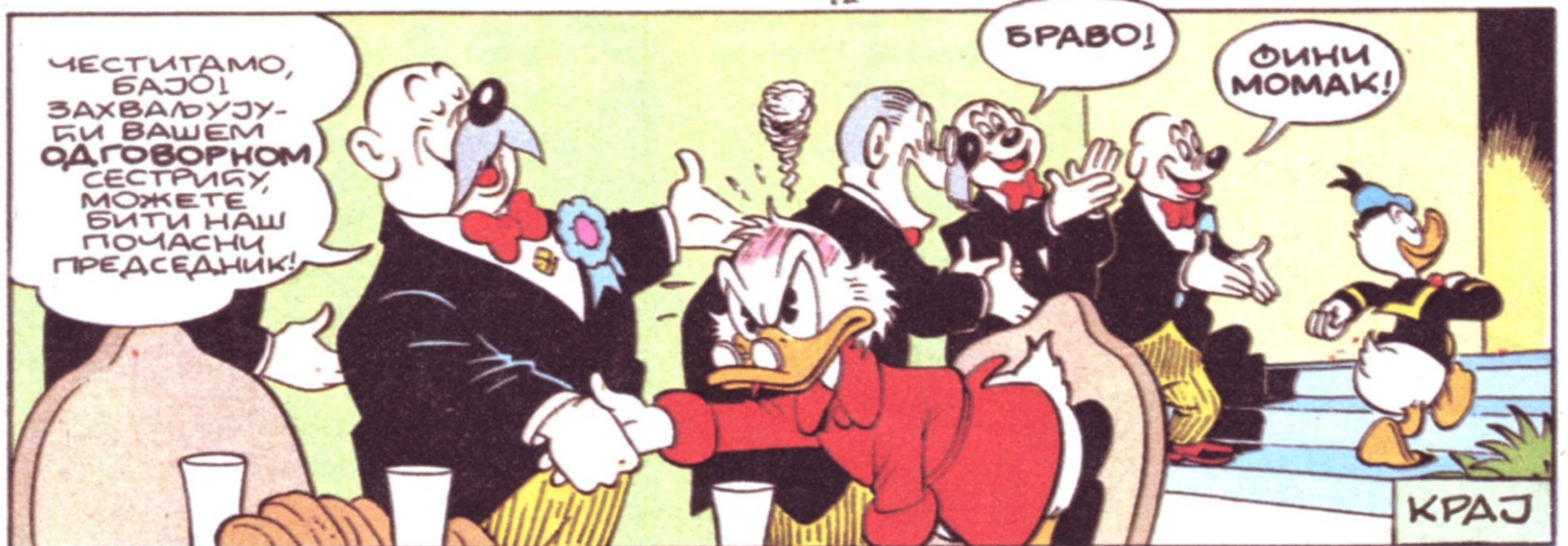
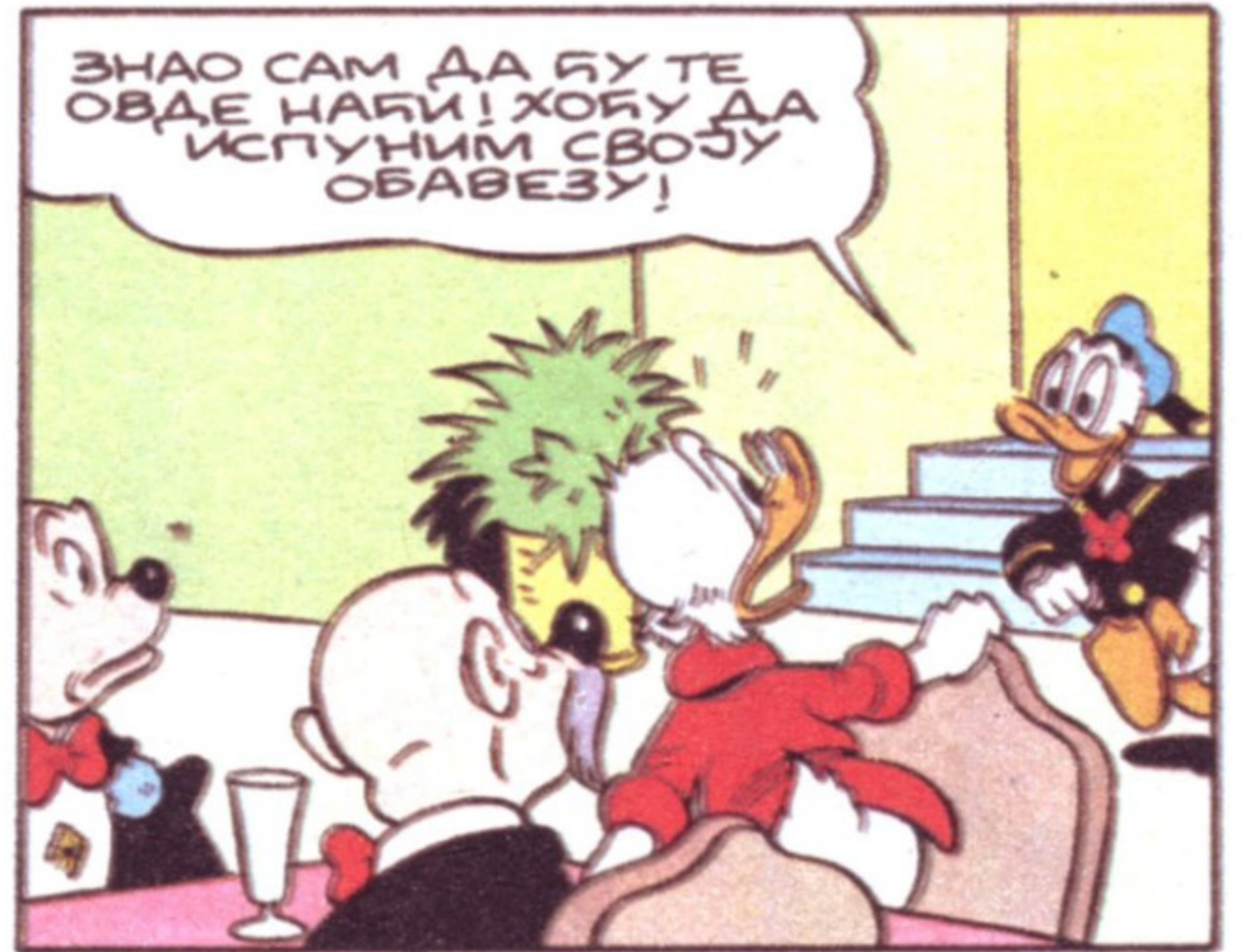
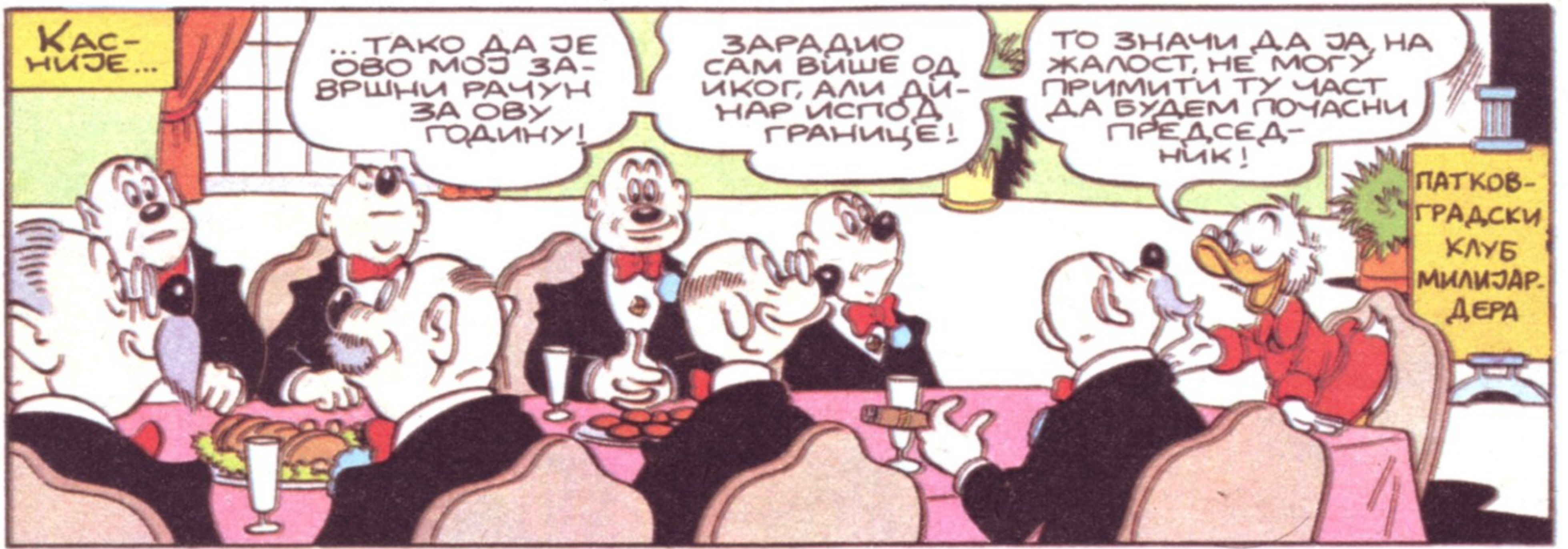

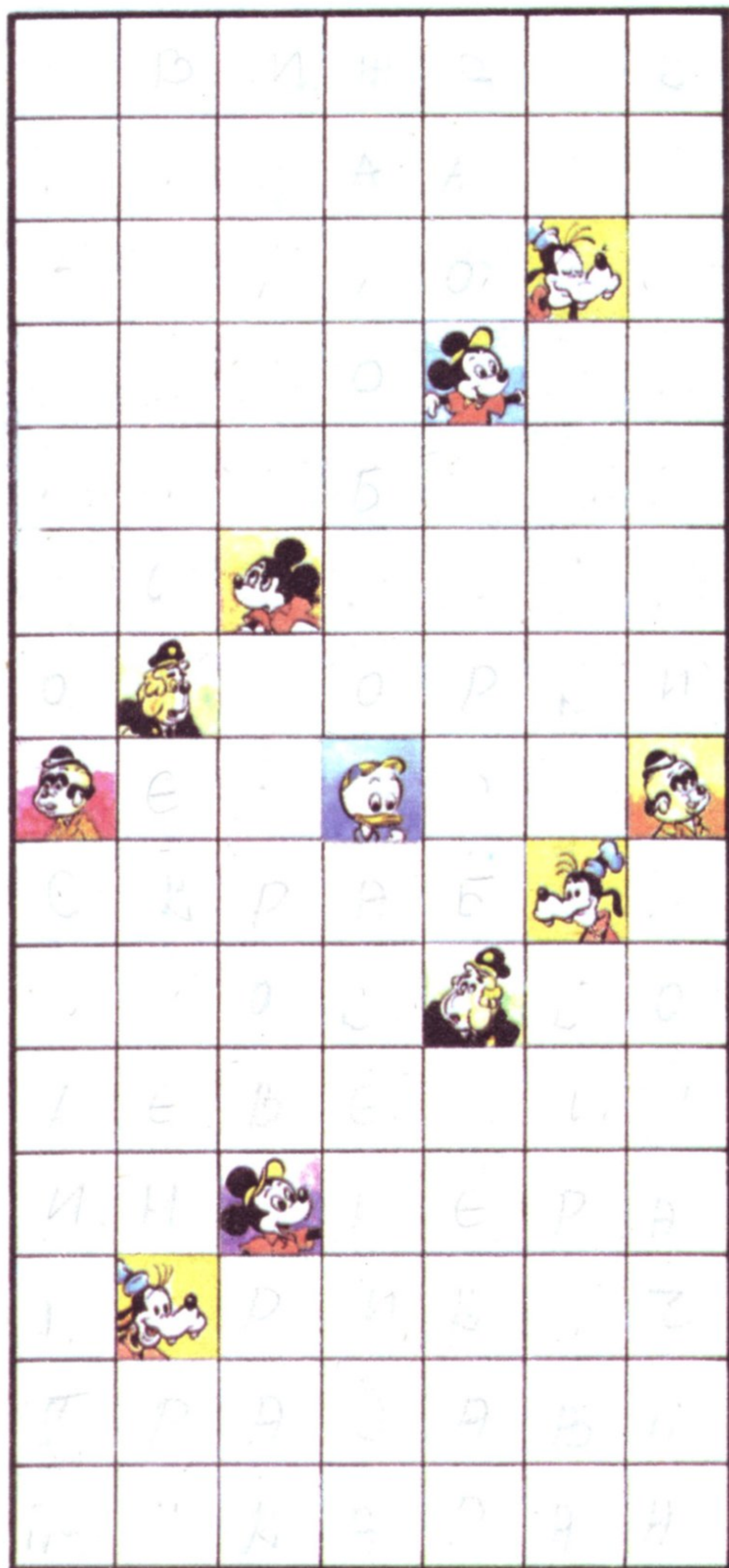

Микијева УКРАШЕНИЦА

Доње речи правилно распоредите у укрштеницу.

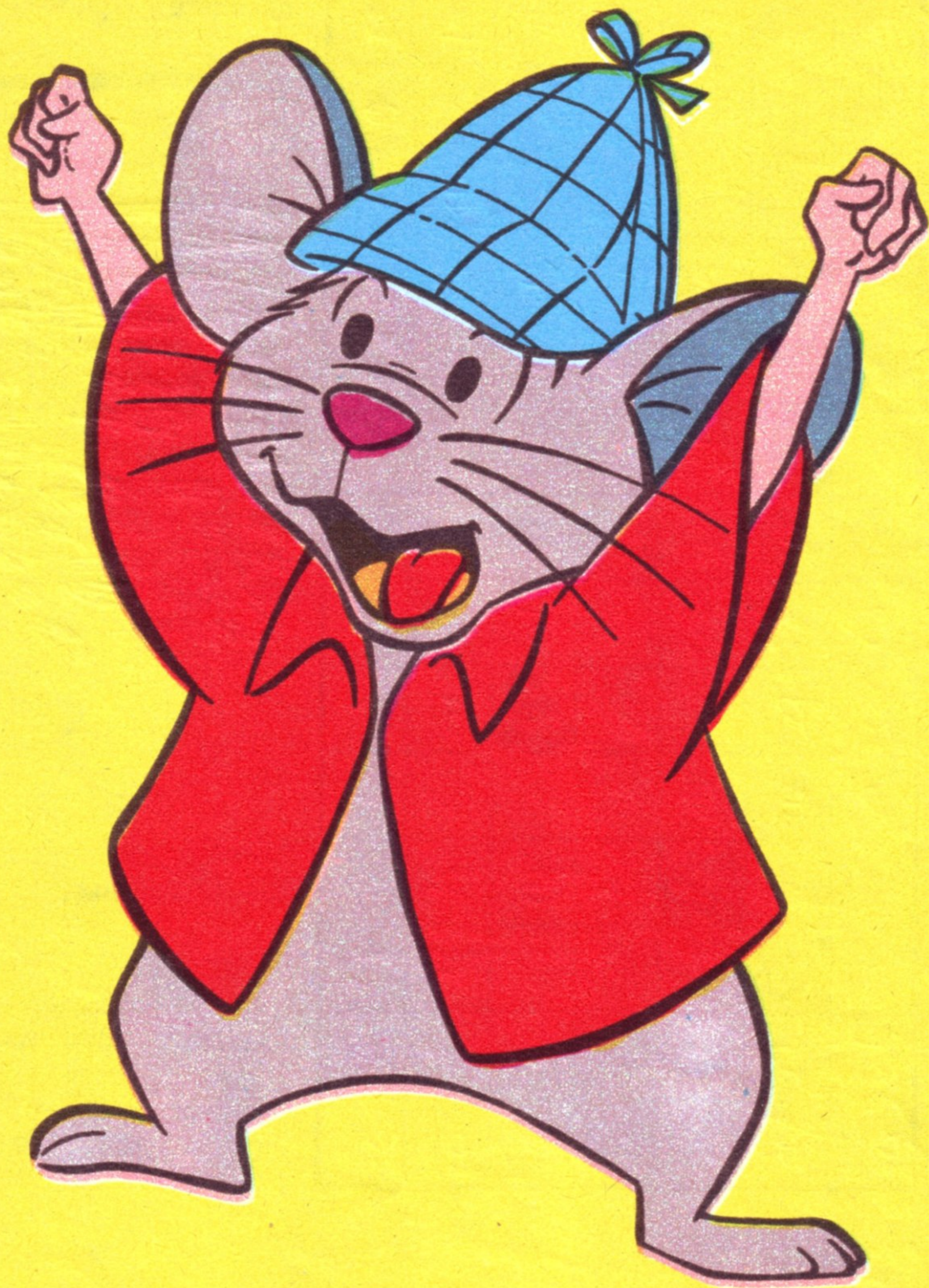
ЛЕКАР, РАНО, ЗВИЖДУК, КАФТАНИ, ГОРКИ, СКРИПТА, КОНАЧАН, РИ, ДНО, СКРАБ, АЛАБАМА, ВАРЛО, АЕРОБ, БИРАЊА, КРОВ, РАК, РАК, ИМ, АВЕНИЈА, РЕВЕЛИН, ЗЛОРАДО, АНКРАН, ЖАЛОБНО, НЕРА, ЕКРЕМ, СМОКИ, УД, ГАРОВ, ЕА, ОРАЛО, ДО, ИВАНА, РИКАЧ, ТРАЈАЊА, НЕОН, СТ, ЛАВАНДА, РАНО, ОИ.

Ве. Мак.

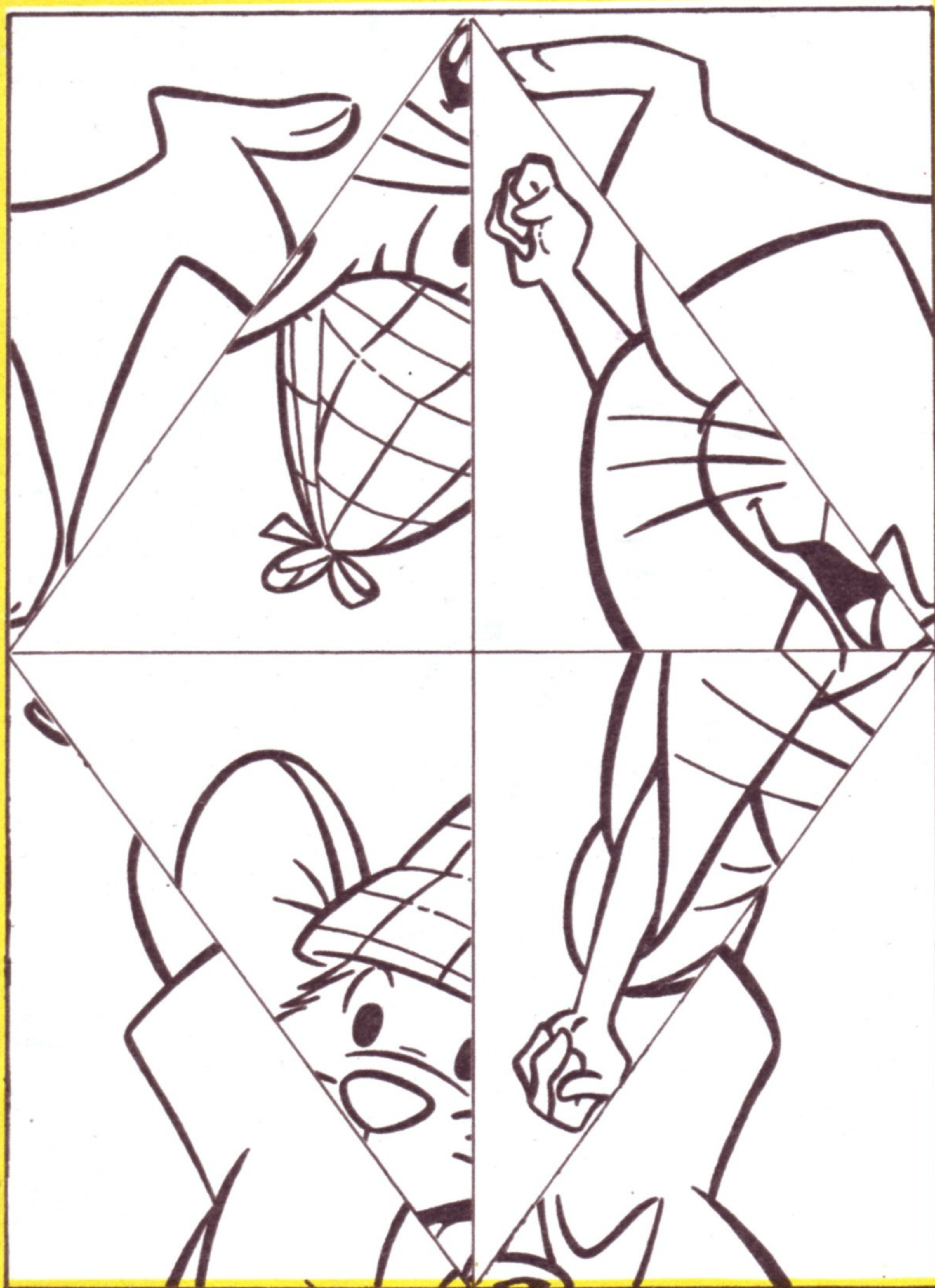
Решење:

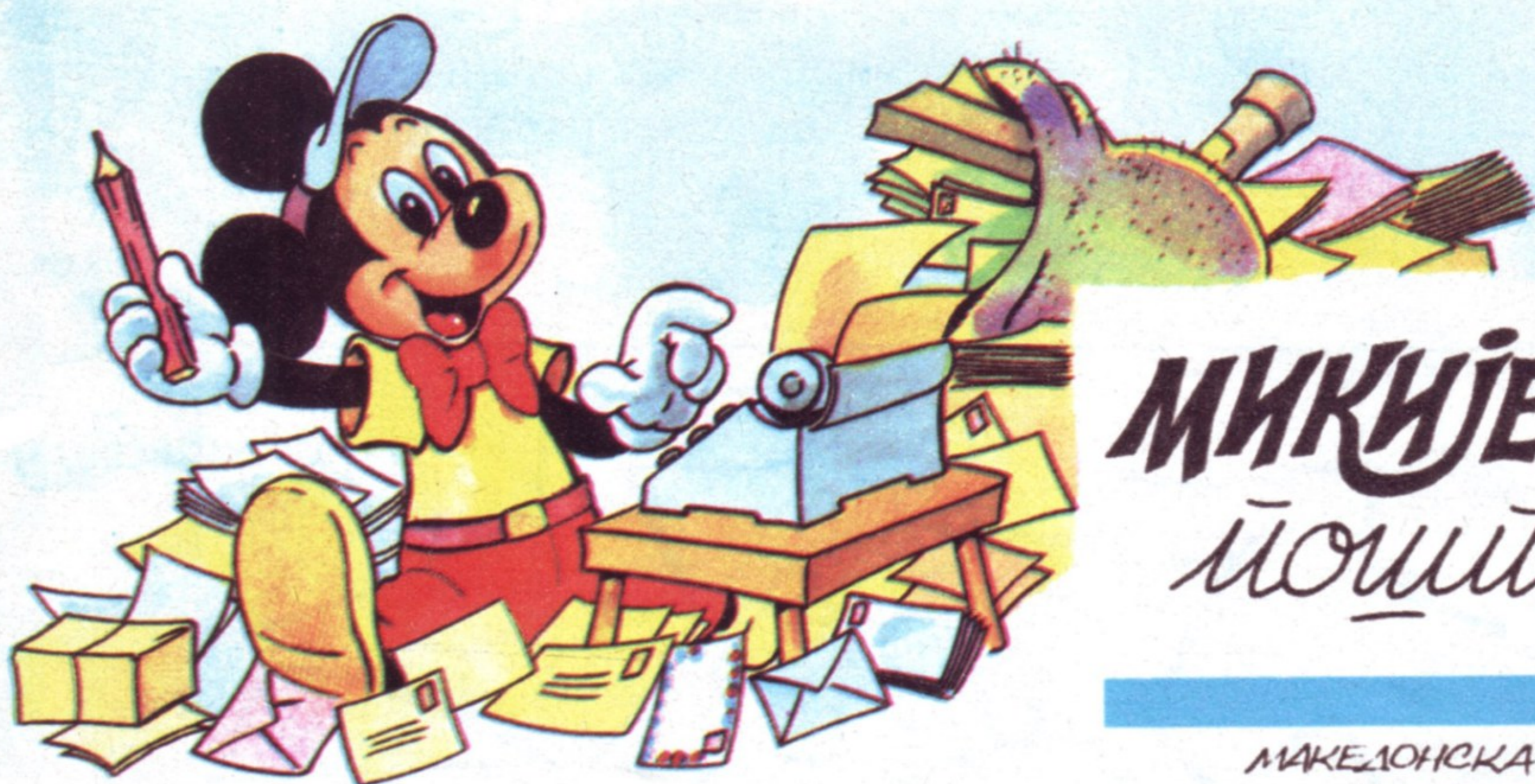
Звиждук, лаванда, орало, ф, рано, ст, Алабама, до, неон, о, горки, еа, ои, скраб, к, кров, бо, ревелин, им, Нера, п, рикач, трајања, Анкаран.

ПРЕСЛОЖИ И ОБОЈИ

Да бисте добили слику ове познате личности из света стрипа, исеците (по обележеним линијама) овај цртеж и правилно га сложите, а затим и обојите.

МИКИЈЕВА ПОШТА

МАКЕДОНСКА БР. 29
11000 БЕОГРАД

ШЕШИРИ – РЕШЕЊЕ

ШМРК, ШМРК

Зашто се у носу ствара нечистоћа на длачицама, и да ли бисмо мање шмрцали да није тих длачица?

*Власта Станковић
Крушевац*

У носу се током дана накупи много нечистоће која се залепи на длачице. Довољно је да само издувамо нос и да много лакше дишемо. Када не би било тих длачица, сва та нечистоћа би улазила у плућа. Ваздух који удишемо препун је честица прашице. Пре него што доспе у плућа, ваздух се у носу загрева и пречишћава. Чекињасте длачице које се налазе на улазу у нос, заустављају веће честице прашице, а слуз, која је провидна, и оне најситније не дозвољавајући да ишта доспе у плућа. Тада обично почнемо да шмркћемо јер се „плућни филтер“ напунио и треба га продувати.

ШАРЕНО, МИРИСНО ЦВЕЋЕ

Како то да цвеће мирише и одакле му тако лепа боја?

*Милица Јањатовић
Београд*

Цвеће заиста заносно мирише и прелепо изгледа онако црвено, жуто, пурпурно, плаво... Одакле му мирис? Из етерних уља која се налазе у латицама цвета. Током свога развоја, производи их сама биљка. Хемијским процесом, етерна уља се разлажу и образују етерична уља која лако испаравају и ми их осећамо као заносан мирис. Врста и јачина мириса зависе од хемијских састојака тог етеричног уља. Зато сваки цвет има свој специфичан мирис. Многе биљке немају цветове, или они нису мирисни. Тако, рецимо, лимуну и наранџи мирише плод, бадему семе а цимету кора.

Одакле цвету боја? Она потиче из материја антоцијанин и пластид – боја које су растворене у соку цветних ћелија. Црвену, плаву, пурпурну и љубичасту боју цвећу даје антоцијанин, а пластид жуту, наранџасту и зелену.

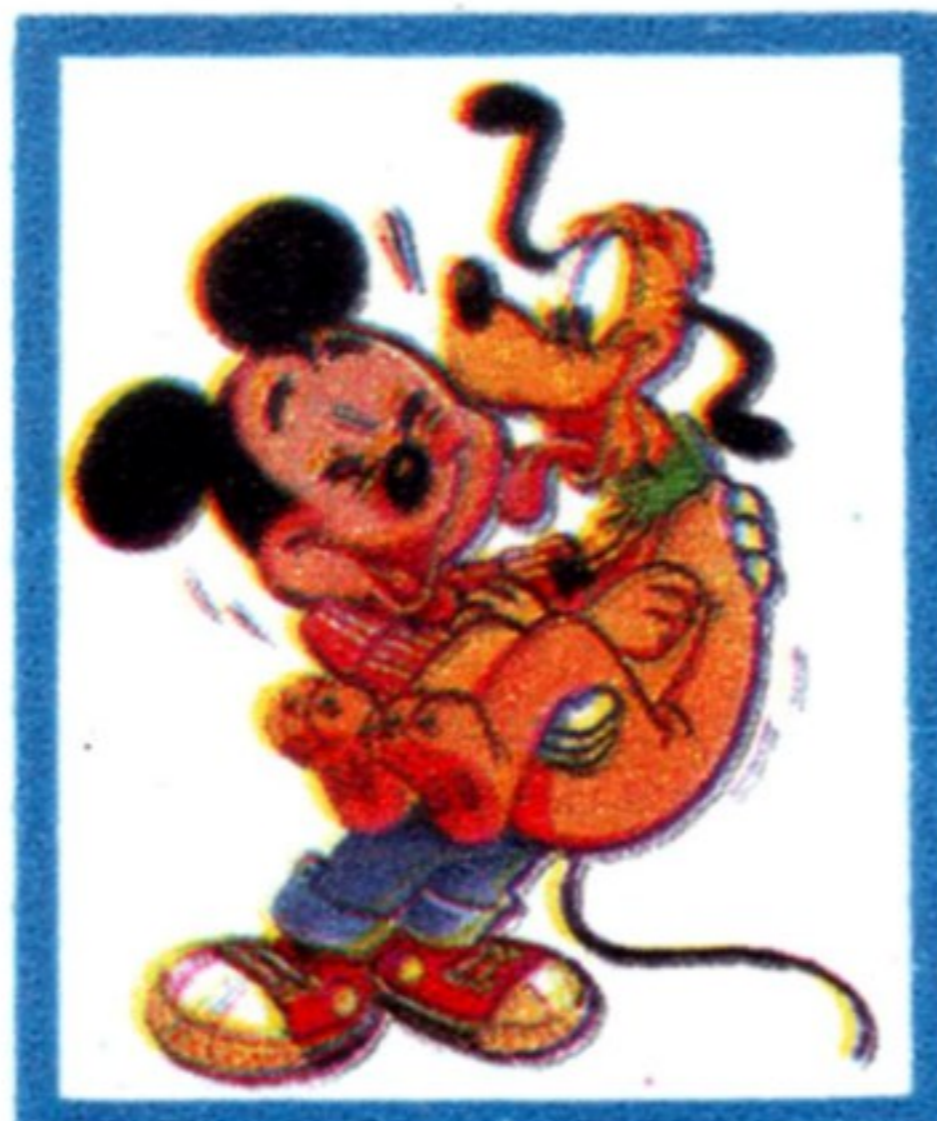
ХОКЕЈ – НА ЛЕДУ, ТРАВИ И КОТУРАЉКАМА

Чуо сам да се хокеј не игра само на леду већ и на трави. Да ли је то тачно и да ли се и код нас игра?

*Јожеф Сабо
Ириг*

Хокеј, игра стара око 4000 година (појавила се око 2000 п.н.е.) играла се најпре у Персији, а у Европу је пренесена у 13. веку.

Постоје три облика, зависно од терена на коме се игра и реквизита: **хокеј на леду** – игра између два тима од по 6 играча који су на клизачкама, а имају штапове којима гурају или ударају плочицу звану пак; **хокеј на тра-**

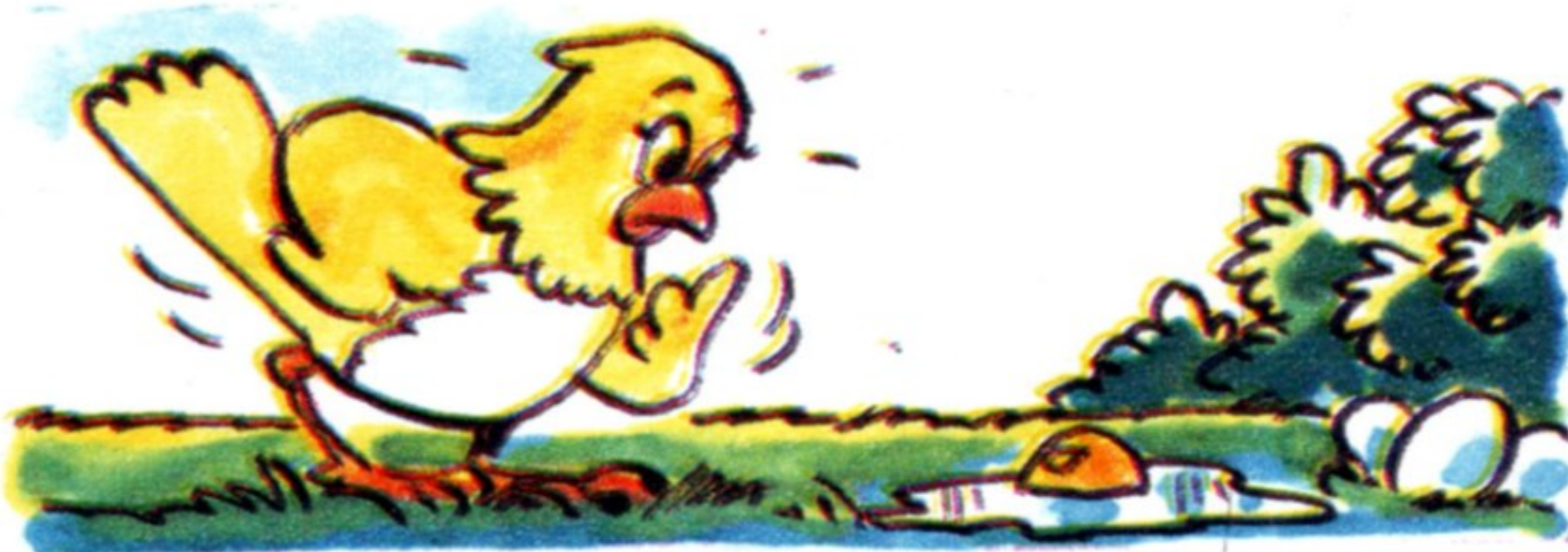

КУТАК ЗА ЉУБИТЕЉЕ ЖИВОТИЊА

ЧУДНО ЈАЈЕ

Моја жанка канаринац је снела јаје без љуске. Како је то могло да се догоди?

*Дејан Кастратовић
Трстеник*

Ово се често догађа, јер женки канаринцу у исхрани недостају неки минерали (калцијум, фосфор, гвожђе...) од којих се ствара љуска јајета. Треба да знаш да у кавезу с птицама увек треба да стоји сува рибља кост или парче шкољке – остриге и мало речног песка, јер све ово је веома богато тим минералима.

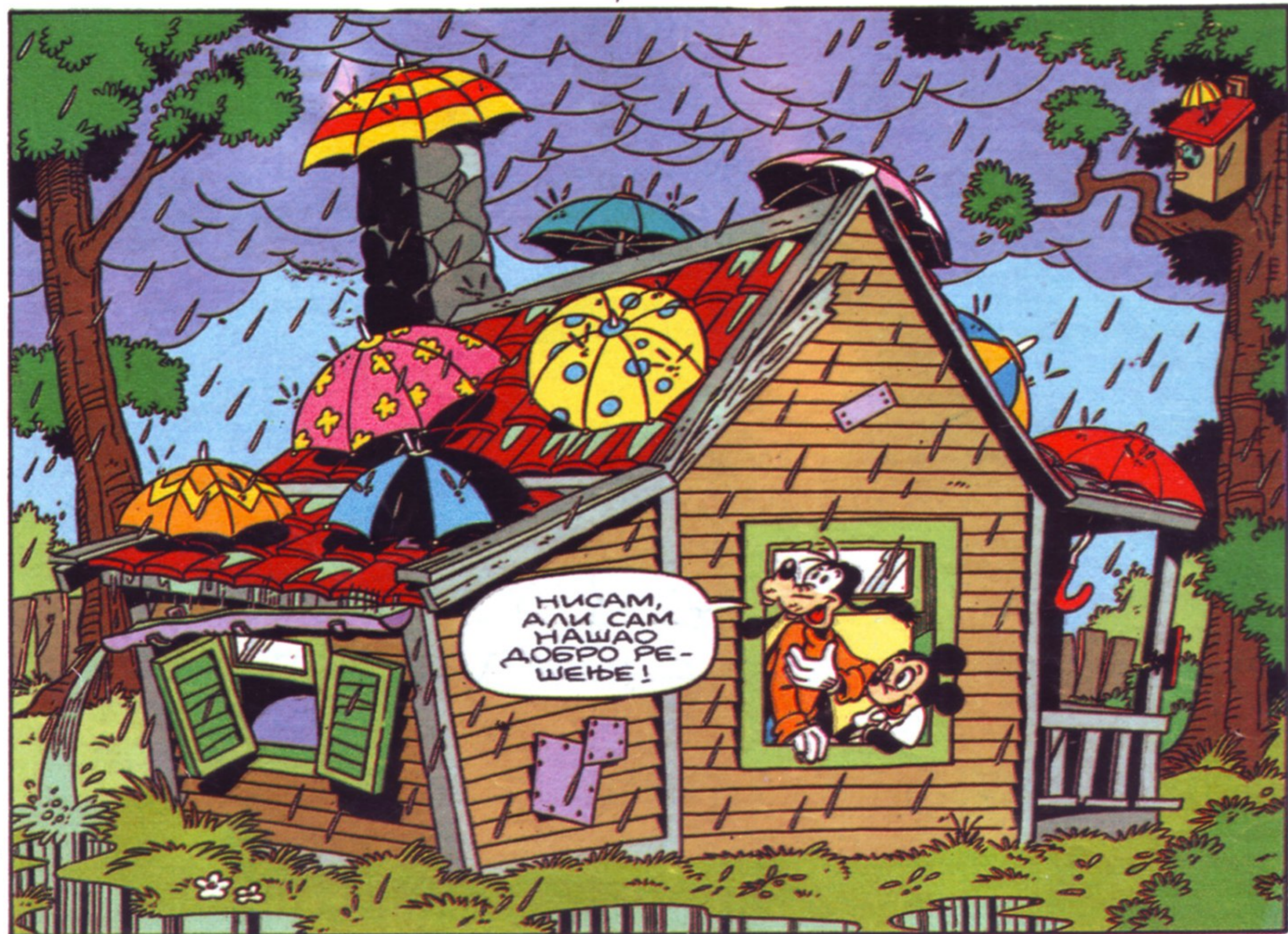
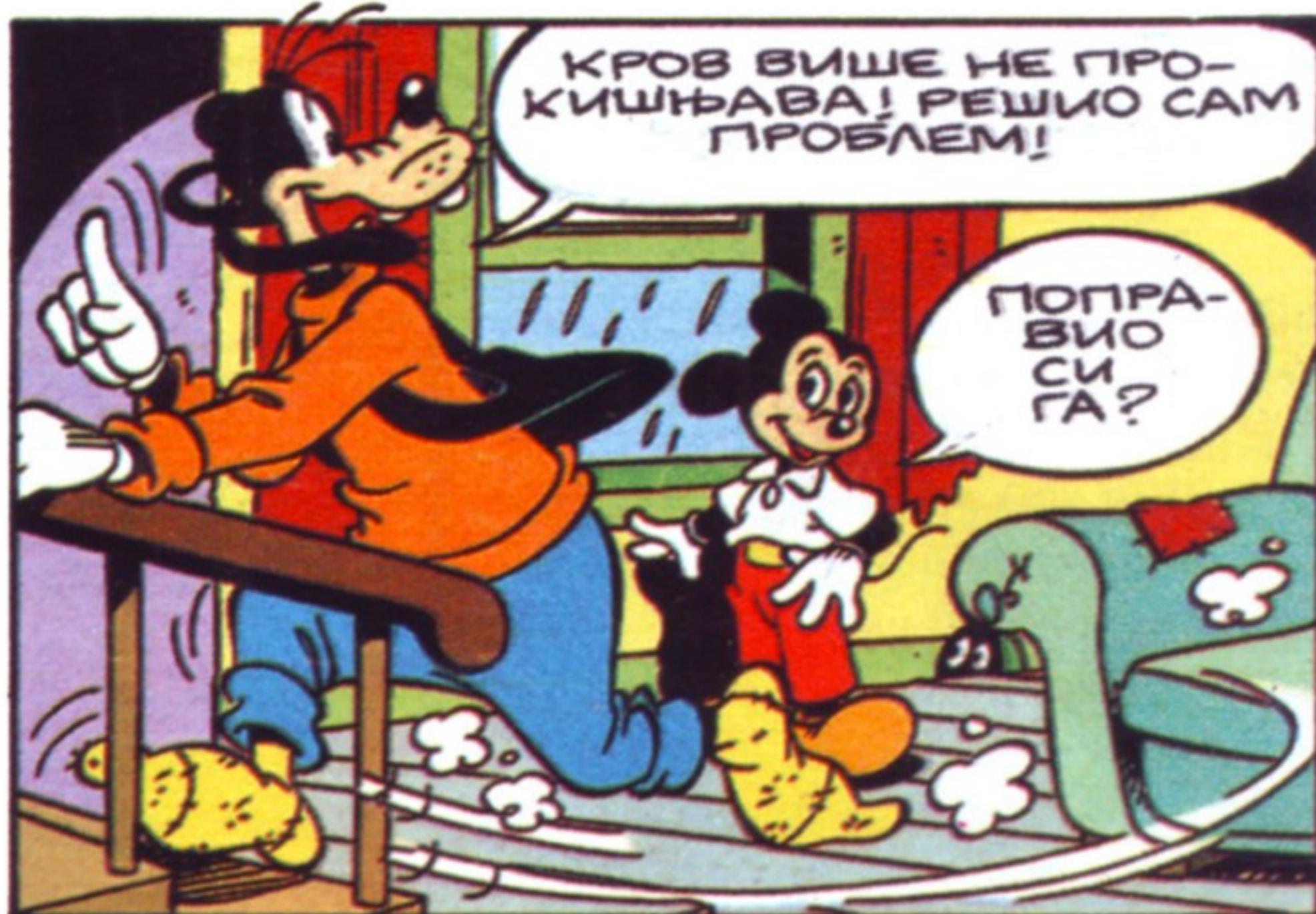
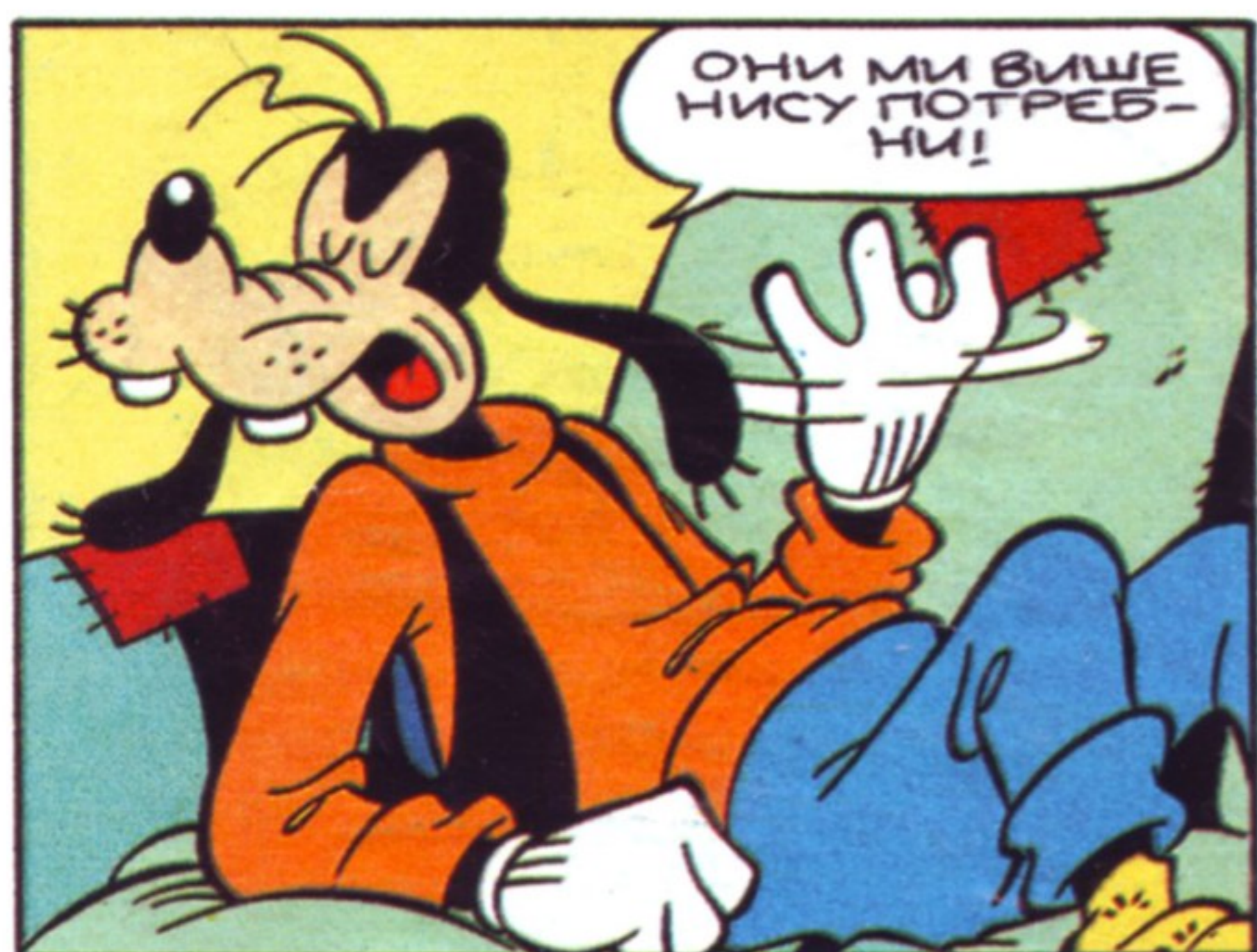
За савет, обрати се ветеринару.

ви – у игри учествује 11 играча у лакој спортској опреми који гурају и ударају малу лопту по травнатом терену. У Југославији је Савез хокеја на трави основан 1936. у Загребу, а обновљен 1.

маја 1950. у Београду; **хокеј на котураљкама** – игра слична хокеју на леду, само играчи носе котураљке и утакмице се одржавају у дворанама на поду од паркета.

Walt Disney's
ШИМА
3
ог
КИША

*sken & obrada
džovani & markoboss*

SERIJA

ZLATNA

LUNOV MAGNUS STRIP

STRIPZONA-COMICS